

ОТКРИЈ ЕВАНЂЕЉЕ ПО ЈОВАНУ

ОТКРИЈ ЕВАНЂЕЉЕ ПО ЈОВАНУ

Драги студенти и средњошколци,

Пред вама је Еванђеље по Јовану, један од историјских докумената написан крајем 1. века нове ере. Овај документ је једна од биографија Исуса из Назарета који је живео у Палестини пре 2 хиљаде година. Писац је Јован, један од Исусових ученика.

Несумњиво да је Исус из Назарета једна од најјутицајних личности које је историја света забележила. Његови говори и одговори на питања, стил живота, чуда из његовог јавног живота и данас одјекују у свим сферама живота.

Реч Еванђеље потиче од старогрчке речи Ев-Ангелион што преведено значи радосна вест. Та иста реч користила се тада у посебним ситуацијама када би Император добио наследника, када би једно царство победило друго у рату или када би држава укидала неке порезе што би и сада била веома радосна вест.

90-их година, у великим превирањима у нашој земљи и региону, на крају мојих средњошколских и почетку студентских дана, као млада особа сам постављао многа питања о животу, смислу, патњи. Поред писаца различитих филозофских и религиозних праваца, тих дана сам почео да читам и биографије Исуса из Назарета. Из Еванђеља сам

добрио скоро све одговоре на многа животна питања што ме је још више навело да размишљам, читам и истражујем живот Исуса из Назарета.

Желим да овај наш поклон вама буде на охрабрење, да откријете ко је Исус и како ово Еванђеље по Јовану може да буде радосна вест за ваш живот без обзира са којим питањима се борите. На крају ове књижице налази се и 6 лекција које могу да вам помогну да заједно са својим пријатељима стекнете потпунији утисак и слику о Исусу Христу.

Хвала.

Самуил Пејровски
ЕУС Србија
eus.rs

Hr URL	CAN WE TRUST JOHN'S GOSPEL?
	uncover.org.uk/john/reliable

ЈОВАНУ

ЕВАНЂЕЉЕ ПО _____

Реч њосијаје шело

1 У почетку је била Реч, и Реч је била код Бога, и Реч је била Бог. ²Она је у почетку била код Бога. ³Све је кроз њу постало и без ње није постало ништа што је постало. ⁴У њој је био живот и тај живот је људима био светлост. ⁵И светлост светли у тами и тама је није обузела.

⁶И појави се човек, послан од Бога, по имену Јован. ⁷Он је дошао као сведок, да сведочи за светлост, да кроз њега сви поверују. ⁸Он сам није био светлост, него је сведочио за светлост.

⁹А он – истинска светлост која просветљује сваког човека – дошао је на свет. ¹⁰Био је на свету и свет је кроз њега постао, али га свет није препознао. ¹¹Својима је дошао, али они га нису примили. ¹²А онима који су га примили, дао је моћ да постану Божија деца – онима који верују у његово име, ¹³који нису рођени природним путем, ни од воље тела, ни од воље мужа, већ од Бога.

¹⁴И Реч је постала тело и настанила се међу нама, и ми смо гледали њену славу, славу Јединорођенога од Оца, пуног милости и истине.

¹⁵Јован сведочи за њега и виче: „Ово је онај за кога сам рекао: ‘Онај који за мном долази, већи је од мене јер је био пре мене.’” ¹⁶Од његове смо пунине сви примили, и то милост на милост. ¹⁷Јер, Закон је дат преко Мојсија, а милост и истина дошли су кроз Исуса Христа. ¹⁸Бога нико никад није видео. Јединорођени Бог, који је у Очевој крилу – он га је објавио.

ЈОВАН 1:1

Јованове прве речи су исте као у причи о стварању. Шта то сугерише о размерама приче коју жели да исприча?

**Сведочанство Јована Крститеља
(Матеј 3,1-12; Марко 1,2-8; Лука 3,15-17)**

¹⁹А ово је било Јованово сведочанство кад су Јудеји из Јерусалима послали свештенике и левите да га упитају: „Ко си ти?“ ²⁰Он не одби да им призна, него им отворено рече: „Ја нисам Христос.“

²¹„Па ко си онда?“ упиташе га. „Јеси ли Илија?“

А он рече: „Нисам.“

„Јеси ли Пророк?“

Он одговори: „Не.“

²²Онда му рекоше: „Кажи нам ко си, да можемо да одговоримо онима који су нас послали. Шта ти кажеш за себе?“

²³А он рече: „Ја сам

‘глас онога који виче у пустињи:

Поравнајте пут Господњи!’

као што каже пророк Исаија.“

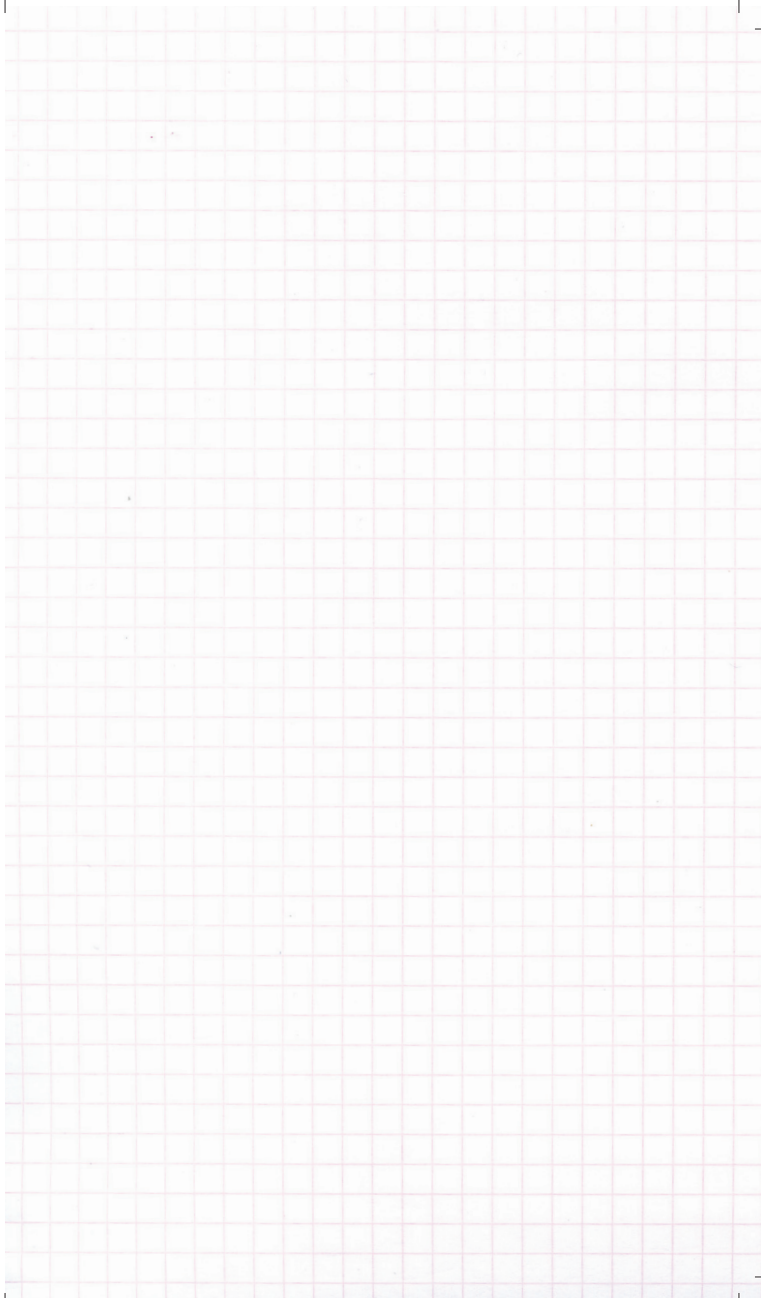
²⁴А неки од посланих су били фарисеји. ²⁵Они га упиташе: „Зашто онда крштаваш ако ниси Христос, ни Илија, ни Пророк?“

²⁶„Ја крштавам водом“, одговори им он, „али међу вама стоји онај кога ви не познајете, ²⁷онај који долази за мном. Њему ја нисам достојан ни ремење на обући да одвежем.“

²⁸Ово се догодило у Витанији, с оне стране Јордана, где је Јован крштавао.

Исус Божије Јаиње

²⁹Сутрадан Јован угледа Исуса како долази к њему па рече: „Ево Јагњета Божијег, које односи грехе света! ³⁰То је онај за кога сам рекао: ‘За мном долази човек који је од мене већи јер је био пре мене.’ ³¹Ја га нисам познавао, али сам дошао да крштавам водом да би он могао да се објави Израелу.“

³²Затим је Јован овако сведочио: „Видео сам Духа како силази са неба као голуб и остаје на њему. ³³Ја га не бих препознао, али ми је рекао Онај који ме је послао да крштавам водом: ‘На кога видиш да Дух силази и на њему остаје, то је онај који крштава Светим Духом.’ ³⁴И ја сам видео и сведочим да је ово Син Божији.”

Први ученици

³⁵Сутрадан је Јован опет био онде са двојцом својих ученика. ³⁶Кад је угледао Исуса како пролази, рече: „Ево Јагњета Божијег!”

³⁷Кад су она два ученика чула шта је рекао, пођоше за Исусом. ³⁸А Исус се осврну и виде их како иду за њим па их упита: „Шта хоћете?”

Они му рекоше: „Раби” – што значи „Учитељу” – „где станујеш?”

³⁹„Дођите”, рече им он, „и видећете.”

И они одоше и видеше где станује и тог дана остадоше код њега. Било је око четири сата.

⁴⁰Један од ове двојице који су чули Јована и пошли за Исусом био је Андреја, брат Симона Петра. ⁴¹Он одмах нађе свог брата Симона па му рече: „Нашли смо Месију!” – то јест Христа – ⁴²и одведе га к Исусу.

Исус га погледа и рече: „Ти си Симон, син Јованов. Зваћеш се Кифа” – што значи „Петар”.

Исус њозива Филипа и Наџанаила

⁴³Сутрадан Исус одлучи да иде у Галилеју па нађе Филипа и рече му: „Пођи за мном.”

⁴⁴А Филип је био из Витсаиде, Андрејиног и Петровог града. ⁴⁵Филип нађе Натанаила па му рече: „Нашли смо онога о коме су писали Мојсије у Закону и пророци – Исуса из Назарета, Јосифовог сина!”

ЈОВАН 1:51

Исус тврди да је он сам
приступ небу. Шта би тебе
зверило да је то тако?

⁴⁶ „Зар из Назарета може да дође нешто добро?” упита га Натанаил.

А Филип му рече: „Дођи па види.”

⁴⁷ Исус угледа Натанаила како долази к њему па рече за њега: „Ево правог Израелца у коме нема лукавства.”

⁴⁸ „Одакле ме познајеш?” упита Натанаил.

А Исус му одговори: „Видео сам те док си још био испод смокве, пре него што те је Филип позвао”.

⁴⁹ „Раби”, рече му Натанаил, „ти си Син Божији, ти си Цар Израела!”

⁵⁰ „Зар верујеш зато што сам ти рекао да сам те видео испод смокве?” упита га Исус. „Видећеш и веће ствари од ових.” ⁵¹ Онда рече: „Истину вам кажем: видећете отворено небо и Божије анђеле како улазе и силазе на Сина човечијега.”

Свадба у Кани

2 Трећег дана је била свадба у Кани Галилејској. А била је онде и Исусова мајка. ² На свадбу су били позвани и Исус и његови ученици ³ па кад је нестало вина, мајка рече Исусу: „Немају више вина.”

⁴ „Шта ја имам с тобом, драга жено?” упита је Исус. „Мој час још није дошао.”

⁵ Његова мајка рече слугама: „Учините све што вам каже.”

⁶ А онде је стајало шест камених посуда, од два до три метрита свака, какве Јудеји користе за обредно прање.

⁷ Исус рече слугама: „Напуните ове посуде водом”, и они их напунише до врха.

⁸ Онда им рече: „Сад заграбите и однесите трпезару”, и они тако учинише. ⁹ Трпезар окуси воду која је постала вино па пошто није знао одакле је – иако су знале слуге које су заграбиле воду – позва

Аа

ПРОУЧАВАЊЕ

**ЗНАК ЗА ОНО
ШТО ДОЛАЗИ**

Томас Нејџел у књизи *Последња реч (The Last Word)* пише "Волео бих да је атеизам истинит и непријатна ми је чињеница да су неки од најинтелигентнијих и најинформисанијих људи које познајем религиозни верници. Не само да не верујем у Бога и надам се да сам у праву, него се надам да Бог не постоји. Не желим да Бог постоји, не желим да свемир буде такав."

Зашто би се неко надао да Бог не постоји?

ПРОУЧАВАЊЕ:

ЈОВАН 2:1-11 (СТРАНА 126)

ПОГЛЕДАЈ:

uncover.org.uk/john/videoA

младожењу¹⁰ и рече му: „Сваки човек прво износи добро вино, а кад се гости напију, лошије. А ти си чувао добро вино све досад.”

¹¹Тако је Исус своје прво знамење учинио у Кани Галилејској и јавно показао своју славу па његови ученици повероваше у њега.

¹²После тога, оде с мајком, браћом и ученицима у Кафарнаум, где остадоше неколико дана.

Исус у Храму

(Мајшеј 21,12-13; Марко 11,15-17; Лука 19,45-46)

¹³Приближавала се јудејска Пасха па Исус оде у Јерусалим. ¹⁴У Храму затече продавце волова, оваца и голубова, и мењаче новца који су онде седели ¹⁵па од ужади направи бич и све их, заједно с овцама и воловима, истера из Храма. Мењачима разбаца новац и испреврта столове, ¹⁶а продавцима голубова рече: „Носите то одавде и не правите пијацу од дома мога Оца!” ¹⁷А његови ученици се присетише да је записано: „Изјешће ме ревност за твој дом.”

¹⁸Тада га Јудеји упиташе: „Којим знамењем ћеш нам доказати да ово смеш да чиниш?”

¹⁹„Порушите овај храм”, одговори им Исус, „и ја ћу га поново подићи за три дана.”

²⁰„Овај Храм је грађен четрдесет шест година”, рекоше Јудеји, „а ти ћеш га за три дана подићи!”

²¹Али, храм о коме је он говорио било је његово тело.

²²Кад је устао из мртвих, његови ученици се сетише шта је рекао па повероваше Писмима и речима које је Исус изговорио.

²³А док је за Празник Пасхе био у Јерусалиму, многи видеше знамења која је чинио и повероваше у његово име. ²⁴Али, сам Исус њима није веровао јер их

ЈОВАН 2:21

→ Исус повезује васкрсење са ауторитетом да радикално реформише храм.

је све познавао. ²⁵И није требало да му за човека неко сведочи јер је и сам знао шта је у човеку.

Исус и Никодим

3 А међу фарисејима је био човек по имену Никодим, јудејски поглавар. ²Он дође к Исусу ноћу и рече му: „Раби, знамо да си од Бога дошао као учитељ јер нико не може да чини знамења која ти чиниш ако Бог није с њим.”

³„Истину ти кажем”, рече му Исус, „ако се човек не роди поново, не може да види Божије царство.”

⁴„Како може човек да се роди кад је стар?” упита Никодим. „Не може, ваљда, други пут да уђе у утробу своје мајке и да се роди!”

⁵„Истину ти кажем”, одговори му Исус, „ако се човек не роди од воде и Духа, не може да уђе у Божије царство. ⁶Оно што је рођено од тела, тело је; а што је рођено од Духа, дух је. ⁷Не чуди се што сам ти рекао да морате поново да се родите. ⁸Ветар дува где му је воља; чујеш му хук, али не знаш ни одакле долази ни куда иде. Тако је са сваким ко је рођен од Духа.”

⁹А Никодим упита: „Како то може бити?”

¹⁰„Ти си учитељ у Израелу”, одговори му Исус, „а то не знаш! ¹¹Истину ти кажем: говоримо оно што знамо и сведочимо за оно што смо видели, али ви не прихватате наше сведочанство. ¹²О земаљским стварима сам вам говорио па не верујете. Како ћете веровати ако вам будем говорио о небеским? ¹³Нико никад није узашао на небо осим онога који је са неба сишао – Сина човечијег. ¹⁴И као што је Мојсије подигао змију у пустињи, тако мора да буде подигнут и Син човечијег, ¹⁵да свако ко у њега верује има вечни живот.”

¹⁶Јер, Бог је толико волео свет да је дао свог јединорођеног Сина да нико ко у њега верује не

ЈОВАН 3:3

Шта мислиш о Исусовој изјави
да је свакоме од нас неопходна
радикална трансформација?

пропадне, него да има вечни живот. ¹⁷Није Бог свог Сина послао у свет да свет осуди, него да се свет кроз њега спасе. ¹⁸Ко у њега верује, не осуђује се; а ко не верује, већ је осуђен јер није поверовао у име јединорођеног Божијег Сина. ¹⁹А ово је та осуда: светлост је дошла на свет, али су људи више волели таму него светлост јер су им дела била зла. ²⁰Ко год чини зло, мрзи светлост и не излази на светлост да његова дела не изађу на видело. ²¹А ко живи у складу са истином, излази на светлост да се покаже да су његова дела учињена у Богу.

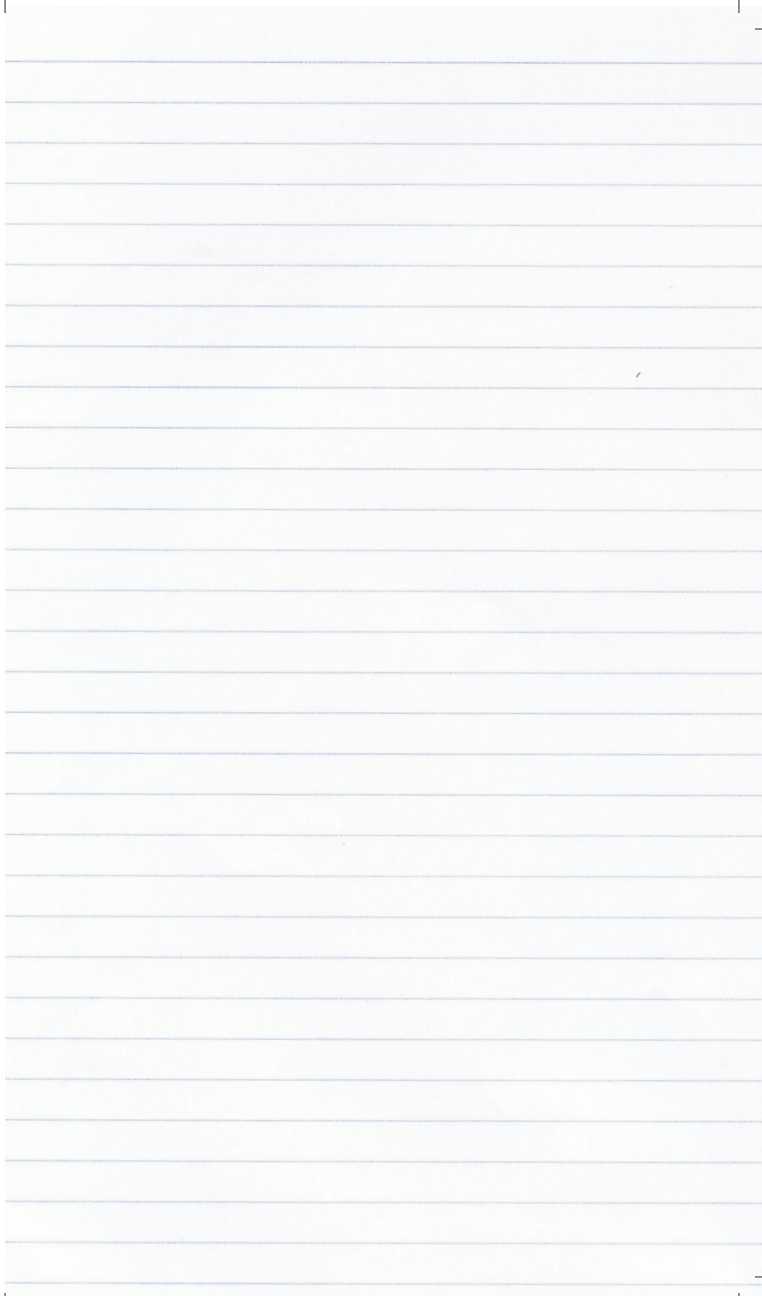
Исус и Јован Крстић

²²После тога Исус оде са ученицима у Јудеју. Онде је с њима боравио и крштавао. ²³А и Јован је крштавао у Енону близу Салима јер је онде било много воде, и људи су долазили и крштавали се. ²⁴Било је то пре него што је Јован бачен у тамницу. ²⁵А између Јованових ученика и неког Јудејина настаде препирка о обредном прању. ²⁶Тада они дођоше Јовану и рекоше му: „Раби, онај што је био с тобом с оне стране Јордана, онај за кога си сведочио, ено крштава и сви иду к њему.”

²⁷„Човек не може ништа да узме ако му није дато са неба”, одговори Јован. ²⁸„Сами сте ми сведоци да сам рекао: ‘Ја нисам Христос, него сам послан пред њим.’” ²⁹Ко има невесту, тај је младожења. А младожењин пријатељ, који стоји и слуша га, препун је радости кад чује младожењин глас. Та радост је моја, и сад је потпуна. ³⁰Он треба да расте, а ја да се смањујем.”

Онај који долази са неба

³¹Онај који долази одозго, над свима је; а ко је са земље, земаљски је и земаљски говори. Онај који долази са неба, над свима је. ³²Он сведочи

за оно што је видео и чуо, али нико не прихвата његово сведочанство. ³³А ко прихвата његово сведочанство, потврђује да је Бог истинит. ³⁴Онај кога је Бог послао, Божије речи говори, јер Бог не даје Духа на меру. ³⁵Отац воли Сина и све му је предао у руке. ³⁶Ко верује у Сина, има вечни живот; а ко неће да се покори Сину, неће видети живот, него на њему остаје Божији гнев.

Исус и Самарићанка

4 Кад је Исус сазнао да су фарисеји чули да он стиче и крштава више ученика него Јован

²– иако сам Исус није крштавао, него његови ученици – ³оде из Јудеје и врати се у Галилеју.

⁴Морао је да прође кроз Самарију. ⁵па тако стиже у самаријски град који се зове Сихар, близу имања које је Јаков дао свом сину Јосифу. ⁶Онде је био и Јаковљев бунар па Исус, уморан од пута, седе крај њега. А било је негде око поднева.

⁷Кад је једна Самарићанка дошла да заграби воде, Исус јој рече: „Дај ми да пијем”, ⁸јер су његови ученици били отишли у град да купе хране.

⁹А Самарићанка му рече: „Зашто ти, Јудејин, тражиш да пијеш од мене, једне Самарићанке?” – пошто се Јудеји нису слагали са Самарићанима.

¹⁰„Кад би знала Божији дар”, одговори јој Исус, „и ко је онај који ти каже: ‘Дај ми да пијем’, замолила би га, и он би ти дао живе воде.”

¹¹„Господару”, одврати жена, „немаш чиме ни да заграбиш воде, а бунар је дубок. Одакле ти онда жива вода? ¹²Зар си можда већи од нашег оца Јакова, који нам је дао овај бунар, и пио из њега он и његови синови и стада?”

Б6

ПРОУЧАВАЊЕ

ДОЛАЗИШ ЛИ
ЧЕСТО ОВДЕ?

“Прихвати доживотну тугу која настаје због тога што никад ниси задовољан”. Као и многи други, успешан писац Зади Смит сматра да је задовољство превара.

**Да ли мислиш
да је могуће
наћи трајно
задовољство?
Како?**

ПРОУЧАВАЊЕ:

ЈОВАН 4:4-42 (СТРАНА 132)

ПОГЛЕДАЈ:

uncover.org.uk/john/video3

¹³ „Ко год пије ову воду”, одговори јој Исус, „опет ће ожеднети, ¹⁴ а ко пије воду коју му ја дајем, неће ожеднети до века. Вода коју му ја дајем постаће у њему извор воде која увире у вечни живот.”

¹⁵ „Господару”, рече му жена, „дај ми те воде да не жедним и да не морам да долазим овамо да заграбим воде.”

¹⁶ „Иди и позови свог мужа”, рече јој Исус, „па се врати овамо.”

¹⁷ А жена му одговори: „Немам мужа.”

„Добро кажеш: ‘Немам мужа’”, одврати Исус. ¹⁸ „Пет мужева си имала, а овај с којим си сад, није ти муж. Истину си рекла.”

¹⁹ „Господару”, рече жена, „видим да си пророк!
²⁰ Наши праоци су се клањали Богу на овој гори, а ви Јудеји кажете да му се треба клањати у Јерусалиму.”

²¹ „Веруј ми, жено”, рече Исус, „долази час када се нећете клањати Оцу ни овде ни у Јерусалиму. ²² Ви се клањате оном што не познајете, а ми се клањамо оном што познајемо јер спасење долази од Јудеја.

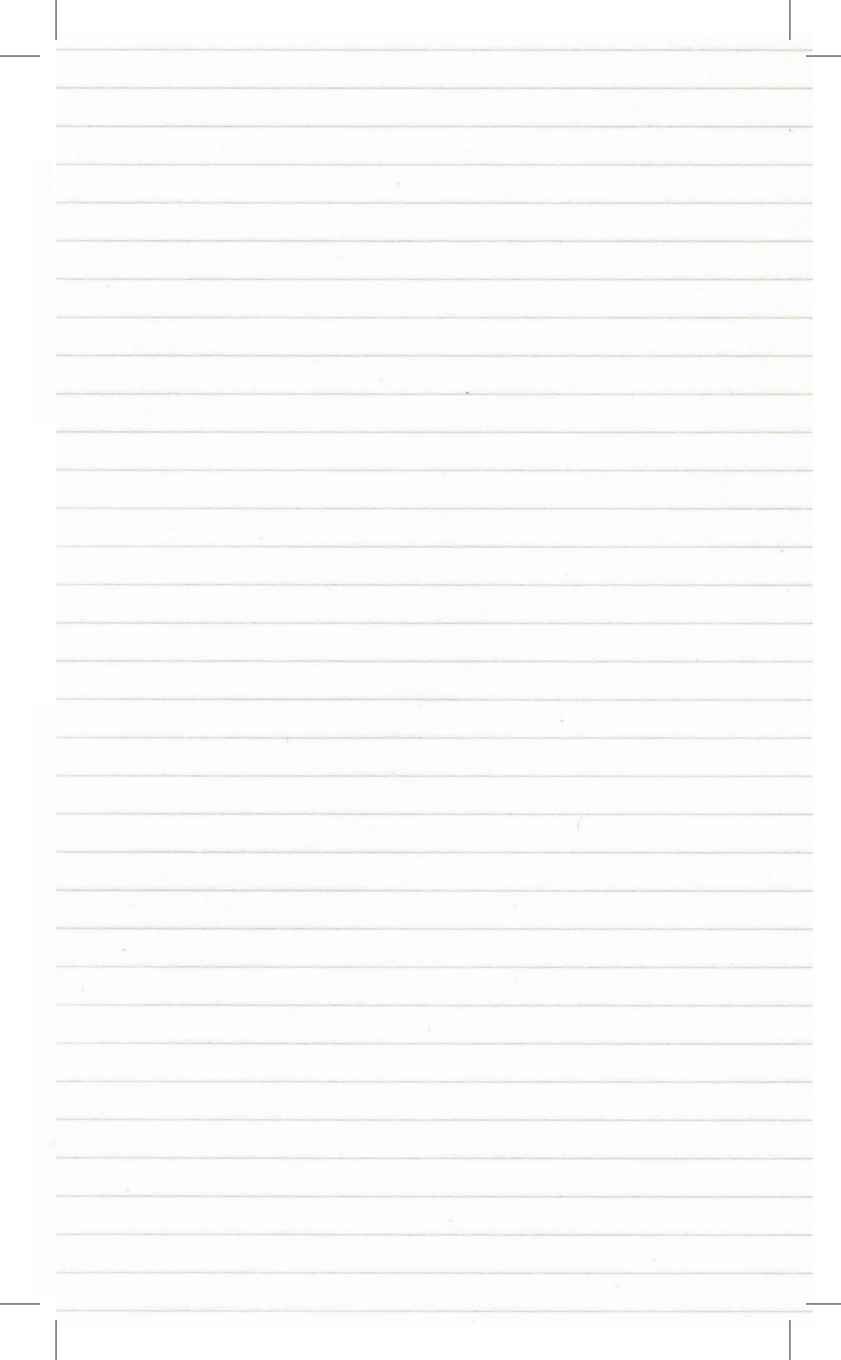
²³ Али, долази час – и већ је ту – када ће се истински клањаоци клањати Оцу у духу и истини јер Отац баш такве клањаоце жели. ²⁴ Бог је дух, и они који му се клањају, у духу и истини треба да му се клањају.”

²⁵ А жена му рече: „Знам да ће доћи Месија, који се зове Христос. Кад он дође, све ће нам објаснити.”

²⁶ „Ја сам”, рече јој Исус, „ја који с тобом говорим.”

²⁷ Тада се вратише ученици и зачудише се што разговара са женом. Али, ниједан не упита: „Шта тражиш од ње?” ни: „Зашто с њом разговараш?”

²⁸ А жена остави свој крчаг и оде у град па рече људима: ²⁹ „Дођите да видите човека који ми је рекао

све што сам учинила. Да није он Христос?”³⁰ И они изађоше из града и кренуше к Исусу.

³¹А ученици су у међувремену молили Исуса: „Раби, једи.”

³²Али, он им рече: „Ја имам да једем јело за које ви не знате.”

³³Тада ученици рекоше један другом: „Да му није неко донео да једе?”

³⁴Исус им рече: „Моје јело је да извршавам вољу Онога који ме је послао и да довршим његово дело.

³⁵Зар и ви не кажете: ‘Још четири месеца па жетва?’ Кажем вам: отворите очи и погледајте поља – зрела су за жетву. ³⁶Жетелац већ прима плату и скупља род за вечни живот да се и сејач и жетелац заједно радују.

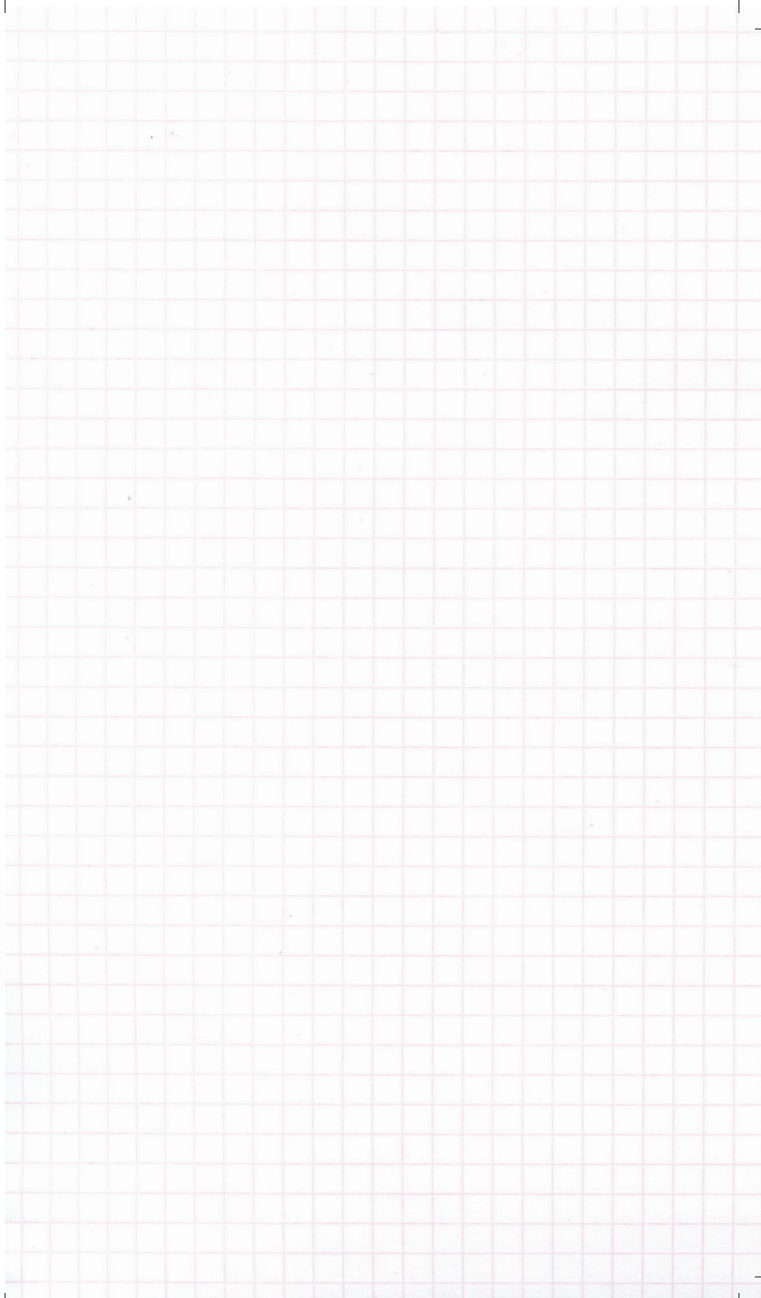
³⁷У томе се обистињује изрека: ‘Један сеје, а други жање.’³⁸Ја сам вас послао да жањете оно око чега се нисте трудили. Други су се трудили, а ви сте пожњели плодове њиховог труда.”

³⁹Многи Самарићани из оног града повероваше у Исуса због речи оне жене која је сведочила: „Рекао ми је све што сам учинила.”⁴⁰А кад су дошли к њему, замолише га да остане код њих, и он остаде онде два дана. ⁴¹И још многи повероваше због његових речи.

⁴²Говорили су оној жени: „Сад више не верујемо због оног што си ти рекла, него зато што смо сами чули, и знамо да је ово заиста Спаситељ света.”

Излечење службениковој сина (Маџеј 8,5-13; Лука 7,1-10)

⁴³После та два дана, Исус оде оданде у Галилеју, ⁴⁴иако је сам изјавио да је пророк без части у свом завичају. ⁴⁵Кад је стигао, Галилејци га лепо примише

јер су видели шта је све учинио у Јерусалиму за време празника, пошто су и они били онде.

⁴⁶Исус тако опет дође у Кану Галилејску, где је био претворио воду у вино. А онде је био један краљев службеник чији је син лежао болестан у Кафарнауму. ⁴⁷Кад је чуо да је Исус из Јудеје дошао у Галилеју, дође к њему и замоли га да оде у Кафарнаум и излечи му сина јер овај само што није умро.

⁴⁸А Исус му рече: „Док не видите знамења и чуда, не верујете.”

⁴⁹„Господару”, рече му краљев службеник, „дођи док ми дете није умро.”

⁵⁰„Иди”, рече му Исус, „твој син ће живети.”

И човек поверова у то што му је Исус рекао и оде. ⁵¹А док је још био на путу, сретеше га његове слуге с вешћу да му је син жив. ⁵²Он их упита кад му је кренуло боље, а они му одговорише: „Грозница га је оставила јуче око један сат после подне.”

⁵³Дечаков отац се сети да му је баш тада Исус рекао: „Твој син ће живети.” И поверова он и сви његови укућани.

⁵⁴Било је то друго знамење које је Исус учинио пошто је дошао из Јудеје у Галилеју.

Излечење одузетих

5 После тога је био јудејски празник па Исус оде у Јерусалим. ²А у Јерусалиму се, код Овчије капије, налази језерце које се на арамејском зове Витезда и има пет тремова. ³У њима је лежало мноштво болесних: слепих, хромих и одузетих. ⁴(Свремена на време долазио би анђео Господњи и заталасао воду. И ко год би први ушао у језерце пошто се вода заталаса, оздравио би, без обзира на болест од које је патио.) ⁵А

ЈОВАН 4:48

→ Који би још могао да буде разлог за веру осим знакова и чудеса?

био је онде и један човек који је боловао тридесет осам година. ⁶Кад га је Исус угледао како лежи и сазнао колико дуго болује, упита га: „Хоћеш ли да оздравиш?”

⁷„Господару”, одговори му болесни, „немам никог ко би ме, кад се вода заталаса, спустио у језерце, а док ја стигнем, неко је већ онде пре мене.”

⁸„Устани”, рече му Исус, „узми своју простирку и ходај.” ⁹И човек одмах оздрави, узне своју простирку и прохода.

А тог дана је била субота

¹⁰па Јудеји рекоше излеченоме: „Субота је! Не смеш да носиш своју простирку!”

¹¹„Онај који ме је излечио”, одговори им он, „рекао ми је: ‘Узми своју простирку и ходај’.”

¹²А они га упиташе: „Ко је тај човек који ти је рекао: ‘Узми и ходај?’”

¹³Али, излечени није знао ко је то био јер се Исус изгубио у мноштву оних који су били на том месту.

¹⁴После тога га Исус нађе у Храму па му рече: „Ето, оздравио си. Немој више да грешаш да те не снађе нешто горе.” ¹⁵А човек оде и јави Јудејима да је Исус тај који га је излечио.

Живоӣ кроз Сина

¹⁶Зато што је тако нешто учинио у суботу Јудеји почеше да прогоне Исуса. ¹⁷А Исус им одговори: „Мој Отац стално ради па и ја радим.” ¹⁸Због тога су Јудеји још више желели да га убију јер је не само прекршио суботу него је и Бога назвао својим Оцем, изједначујући себе са Богом.

¹⁹„Истину вам кажем”, рече им Исус, „Син не може ништа да учини сам од себе, него само оно што види да чини Отац. Што год чини Отац, исто

ЈОВАН 5:16

Сабат је дан намењен одмору
и обнови. Шта је иронично
у приговору јеврејских вођа
Исусовом понашању?

то чини и Син. ²⁰Јер, Отац воли Сина и показује му све што чини. А показаће му и већа дела од ових па ћете се чудити. ²¹Јер, као што Отац васкрсава мртве и оживљава их, тако и Син оживљава оне које хоће. ²²И Отац не суди ником, него је сав суд предао Сину, ²³да сви поштују Сина као што поштују Оца. Ко не поштује Сина, не поштује ни Оца, који га је послао.

²⁴Истину вам кажем: ко чује моје речи и верује Ономе који ме је послао, има вечни живот и не долази на Суд, него је прешао из смрти у живот.

²⁵Истину вам кажем: долази час – и већ је ту – када ће мртви чути глас Сина Божијега и – који га чују – оживеће. ²⁶Као што Отац има живот у себи, тако је и Сину дао да има живот у себи ²⁷и дао му је власт да суди јер је он Син човечији.

²⁸Не чудите се томе. Јер, долази време када ће сви који су у гробовима чути његов глас ²⁹и изаћи – они који су чинили добро, устаће у живот, а они који су чинили зло, устаће да буду осуђени. ³⁰Ја сам од себе не могу ништа да учиним, него судим онако како чујем. А моја пресуда је праведна јер не тражим своју вољу, него вољу Онога који ме је послао.”

Сведочанства о Исусу

³¹„Ако сам за себе сведочим, моје сведочанство није истинито. ³²Један други сведочи за мене, и знам да је истинито сведочанство које је за мене дао.

³³Послали сте к Јовану, и он је сведочио за истину. ³⁴Није да ја прихватам људска сведочанства, него вам ово говорим да се спасете. ³⁵Јован је био светиљка

ЈОВАН 5:24

Исус тврди да вера у његове речи
доноси прави живот истог трена.

која гори и светли, а ви сте само неко време хтели да уживате у његовој светлости.

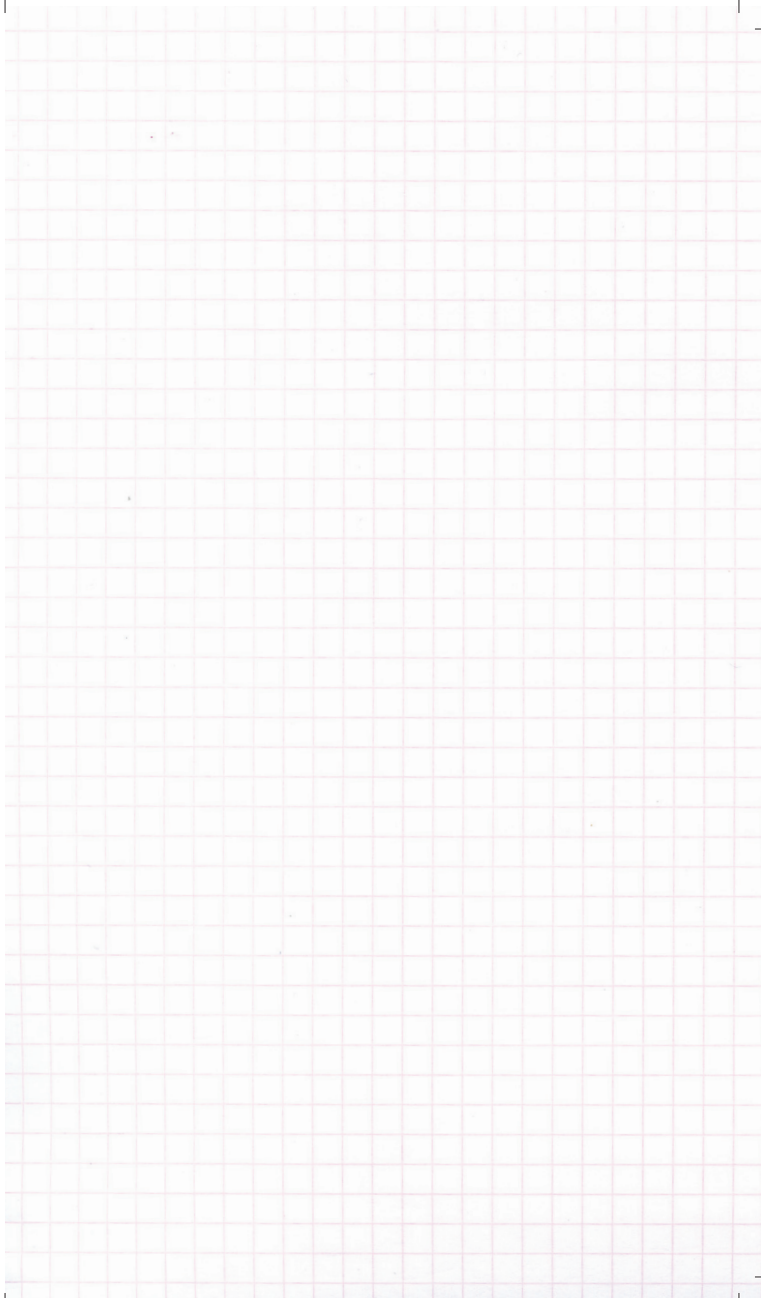
³⁶Али, ја за себе имам сведочанство боље од Јовановог јер дела која ми је Отац дао да их довршим, управо ова која чиним, сведоче за мене – да ме је послао Отац. ³⁷А и сам Отац, који ме је послао, сведочио је за мене. Никада му нисте чули глас ни видели му лик, ³⁸а ни његова Реч не пребива у вама јер не верујете ономе кога је он послао. ³⁹Помно проучавате Писма јер мислите да у нјима имате вечни живот. И она сведоче за мене, ⁴⁰а ипак нећете да дођете к мени да имате живот.

⁴¹Не прихватам похвалу од људи. ⁴²Него, упознао сам вас и знам да у себи немате Божије љубави. ⁴³Дошао сам у име свога Оца, и не прихватате ме. Али, ако дође неко други у своје име, њега ћете прихватити! ⁴⁴А како бисте ми и веровали кад прихватате похвалу један од другогa, а не тражите похвалу од јединога Бога.

⁴⁵Немојте да мислите да ћу вас ја оптуживати пред Оцем. Ваш тужилац је Мојсије, у кога се уздате. ⁴⁶Да верујете Мојсију, веровали бисте и мени јер је он о мени писао. ⁴⁷А пошто не верујете оном што је он написао, како да верујете мојим речима?"

**Исус храни њеѿ хиљада људи
(Маѿеј 14,13-21; Марко 6,30-44; Лука 9,10-17)**

Б После тога Исус оде на другу страну Галилејског, то јест Тиверијадског, мора, ²а за њим пође силан народ јер су видели знамења која је учинио на болеснима. ³Исус се попе на гору и седе са својим ученицима. ⁴А приближавала се Пасха, јудејски празник.

⁵Кад је подигао поглед и угледао силан народ како иде к њему, Исус упита Филипа: „Где можемо да купимо хлеба да ови једу?“ ⁶А то је рекао да би га искушао јер је већ знао шта ће учинити.

⁷Филип му одговори: „Ни двеста динара не би било довољно за више од залагаја хлеба за сваког.“

⁸А један од његових ученика – Андреја, брат Симона Петра – рече Исусу: ⁹„Овде је један дечак који има пет јечмених хлебова и две рибице, али шта је то на толике.“

¹⁰Исус рече: „Нека људи поседају.“

А на том месту је било много траве па мушкарци, њих око пет хиљада, поседаше. ¹¹Тада Исус узе хлебове, захвали Богу за њих па их подели онима који су седели, а тако и рибе – и то колико год је ко хтео.

¹²А кад су се најели, Исус рече својим ученицима: „Покупите преостале комадиће да ништа не пропадне.“ ¹³И они их покупише и напунише дванаест корпи комадића од пет јечмених хлебова што су преостали онима који су јели.

¹⁴Кад су људи видели знамење које је Исус учинио, рекоше: „Ово је заиста Пророк који треба да дође на свет!“ ¹⁵А Исус је знао да намеравају да дођу и да га на силу прогласе за цара па се опет повуче у гору, сасвим сам.

Исус хода по води

(Матхеј 14,22-27; Марко 6,45-52)

¹⁶Кад је пало вече, његови ученици сиђоше до мора, ¹⁷уђоше у чамац и отиснуше се преко мора ка Кафарнауму. Већ се било и смрачило, а Исус још није био дошао к њима. ¹⁸И море се узбуркало од силног ветра који је задувао. ¹⁹Кад су превеслали око двадесет

ЈОВАН 6:15

→ Исус одбацује покушај народа да га учини краљем. Шта мислиш, зашто?

пет до тридесет стадија, угледаше Исуса како хода по мору и приближава се чамцу, и уплашише се.²⁰ А Исус им рече: „Ја сам. Не бојте се.”²¹ Они хтедоше да га узму у чамац, али се чамац одмах створи на обади према којој су били кренули.

Исус, хлеб живоїа

²²Сутрадан народ, који је остао са друге стране мора, примети да је онде само један чамац и да Исус није ушао у чамац са својим ученицима, него да су они отишли сами.²³ А неки чамци из Тиверијаде пристадоше близу места где су јели хлеб пошто је Господ за њега захвалио Богу.²⁴ Кад је, дакле, народ видео да нема ни Исуса ни његових ученика, укрцаше се у чамце и одоше у Кафарнаум да га потраже.

²⁵А кад су га нашли са друге стране мора, упиташе га: „Раби, кад си дошао овамо?”

²⁶„Истину вам кажем”, одговори им Исус, „ви ме не тражите зато што сте видели знамења, него зато што сте јели хлеб и најели се.”²⁷ Радите, али не за пропадљиву храну, него за храну која траје до вечног живота, а њу ће вам дати Син човечији, јер њега је потврдио Бог Отац.”

²⁸Они га упиташе: „Шта да учинимо да бисмо чинили Божија дела?”

²⁹А Исус им одговори: „Ово је Божије дело: да верујете у онога кога је он послао.”

³⁰Тада га они упиташе: „Које ћеш, дакле, знамење учинити да га видимо и да ти поверујемо? Које је твоје дело?”³¹ Наши праоци су јели ману у пустињи, као што је записано: ‘Даде им хлеб са неба да једу.’”

³²„Истину вам кажем”, рече им Исус, „није вам Мојсије дао хлеб са неба, него вам мој Отац даје

ЈОВАН 6:29

→ Да ли је стварно истина да Бог тражи само да верујемо у Исуса? Шта мислиш?

истински хлеб са неба. ³³Јер, Божији хлеб је онај који силази са неба и даје живот свету.”

³⁴„Господе”, рекоше му они, „дај нам увек тога хлеба.”

³⁵А Исус им рече: „Ја сам хлеб живота. Ко дође к мени, неће огладнети; и ко у мене верује, неће никада ожеднети. ³⁶Али, рекао сам вам: видели сте ме, а ипак не верујете. ³⁷Све што ми Отац даје, доћи ће к мени и нећу одбацити онога ко ми дође. ³⁸Јер, нисам сишао са неба да извршавам своју вољу, него вољу Онога који ме је послао. ³⁹А ово је воља Онога који ме је послао: да не изгубим ниједнога од оних које ми је дао, него да их васкрснем Последњег дана. ⁴⁰Јер, ово је воља мога Оца: ко год види Сина и верује у њега, да има вечни живот и да га ја васкрснем Последњег дана.”

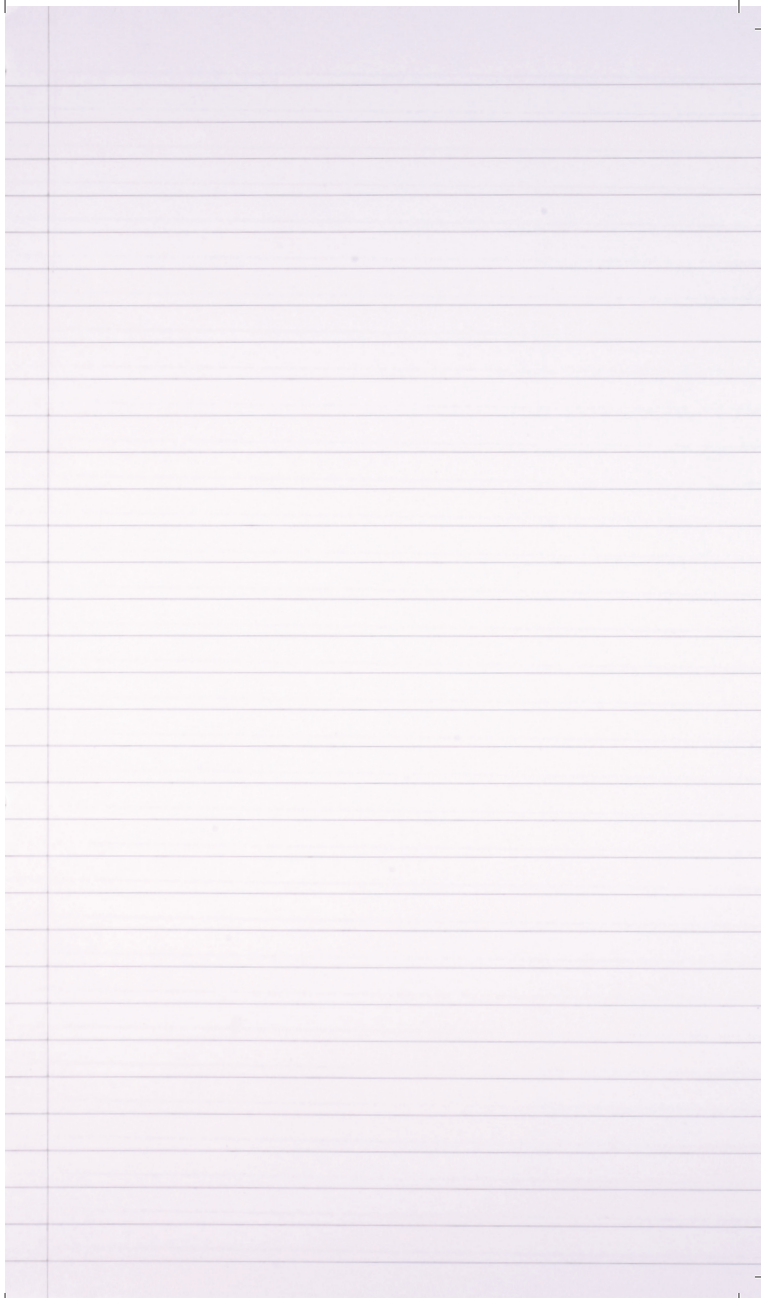
⁴¹Тада Јудеји почеше да гунђају против њега зато што је рекао: „Ја сам хлеб који је сишао са неба.”

⁴²„Зар ово није Исус, Јосифов син?” рекоше. „Зар му не познајемо оца и мајку? Како сад говори: ‘Сишао сам са неба?’”

⁴³„Не гунђајте међу собом”, рече им Исус. ⁴⁴„Нико не може да дође к мени ако га не привуче Отац који ме је послао, и ја ћу га васкрснути Последњег дана. ⁴⁵У Пророцима пише: ‘Бог ће поучити све људе.’

Ко год слуша Оца и научи, долази к мени. ⁴⁶Нико није видео Оца осим онога који је од Бога – он је видео Оца. ⁴⁷Истину вам кажем: ко верује, има вечни живот.

⁴⁸Ја сам хлеб живота. ⁴⁹Ваши праоци су јели ману у пустињи и помрли. ⁵⁰А ово је хлеб који силази са неба – да га човек једе и да не умре. ⁵¹Ја сам живи хлеб који је сишао са неба. Ко буде јео овај хлеб, живеће

довека. Овај хлеб је моје тело, које ћу дати за живот света.”.

⁵²Тада Јудеји почеше жестоко да расправљају међу собом, говорећи: „Како овај може да нам да своје тело да једемо?”

⁵³„Истину вам кажем”, рече им Исус, „ако не једете тело Сина човечијега и не пијете његову крв, немате живота у себи. ⁵⁴Ко једе моје тело и пије моју крв, има вечни живот и ја ћу га васкрснути Последњег дана.

⁵⁵Моје тело је истинско јело и моја крв истинско пиће.

⁵⁶Ко једе моје тело и пије моју крв, остаје у мени и ја у њему. ⁵⁷Као што је мене послао живи Отац, и ја живим због Оца, тако ће и онај ко мене једе живети због мене. ⁵⁸Ово је хлеб који је сишао са неба, и он није као онај који су јели ваши праоци у пустињи па помрли. Ко једе овај хлеб, живеће довека.” ⁵⁹Исус је ово изрекао док је учио народ у синагоги у Кафарнауму.

Речи вечної живоїа

⁶⁰Кад су ово чули, многи његови ученици рекоше: „Тешке су то речи. Ко може да их прихвати?”

⁶¹Исус је сам од себе знао да његови ученици гунђају па им рече: „Зар вас ово учење саблажњава? ⁶²А шта ако будете видели Сина човечијега како иде горе, онамо где је био пре? ⁶³Дух је оно што оживљава, а тело ништа не користи. Речи које сам вам ја говорио, дух су и живот су. ⁶⁴Али, има међу вама оних који не верују” – јер је од почетка знао који су они који неће веровати и ко је онај ко ће га издати. ⁶⁵Онда рече: „Зато сам вам и рекао да нико не може да дође к мени ако му није дато од Оца.”

⁶⁶Од тада се многи његови ученици вратише и више нису ишли с њим.

ЈОВАН 6:54

Ово је изазов! Како ти 47.
стих помаже да разумеш
на шта Исус мисли? Зашто
користи тако живописну
метафору?

⁶⁷Тада Исус упита Дванаестицицу: „Да можда и ви не желите да одете?”

⁶⁸„Коме да идемо, Господе?” одговори му Симон Петар. „Ти имаш речи вечнога живота, ⁶⁹и ми верујемо и знамо да си ти Светац Божији.”

⁷⁰А Исус им рече: „Зар нисам ја изабрао вас дванаестицицу? А ипак је један од вас ђаво!” ⁷¹Рекао је то о Јуди, сину Симона Искаротског, јер је он био тај који ће га издати, иако је био један од Дванаестицице.

Исусова браћа не верују

7 После тога је Исус ишао по Галилеји јер није хтео да иде у Јудеју, зато што су Јудеји желели да га убију. ²Приближавао се јудејски Празник сеница ³па браћа рекоше Исусу: „Иди одавде и пођи у Јудеју да твоји ученици виде дела која чиниш. ⁴Јер, нико ко жели да буде познат, не ради у тајности. Кад већ све то чиниш, покажи се свету.” ⁵Чак ни његова браћа нису веровала у њега.

⁶А Исус им рече: „Моје време још није дошло, а за вас је свако време погодно. ⁷Вас свет не може да мрзи, али мене мрзи јер ја сведочим против њега, да су му дела зла. ⁸Ви идите на празник, а ја још не идем онамо јер моје време још није дошло.” ⁹И то рекавши, остаде у Галилеји.

Исус на Празнику сеница

¹⁰Кад су његова браћа отишла на празник, оде и он, али не јавно, него тајно. ¹¹А Јудеји су га на празник тражили и говорили: „Где је онај?”

¹²У народу се о њему много шапутало. Једни су говорили: „Добар је”, а други: „Није, заводи народ.”

¹³Али, нико, због страха од Јудеја, није о њему говорио јавно.

ЈОВАН 7:6

Исус овде говори о свом "времену" као што је говорио и у 2. поглављу - шта мислиш да је то?
Шта центар његовог размишљања?

¹⁴Кад је већ била половина празника, Исус оде у Храм и поче да учи народ. ¹⁵А Јудеји се зачудише па рекоше: „Откуд овај зна Писма, а није учио?”

¹⁶„Моје учење није моје, него Онога који ме је послао”, одговори им Исус. ¹⁷„Ко хоће да извршава његову вољу, сазнаће да ли ово учење долази од Бога или ја говорим сам од себе. ¹⁸Ко говори сам од себе, за себе тражи славу. А ко тражи славу за онога који га је послао, тај је истинит и у њему нема неправде. ¹⁹Зар вам није Мојсије дао Закон? А ипак нико од вас не извршава Закон. Зашто желите да ме убијете?”

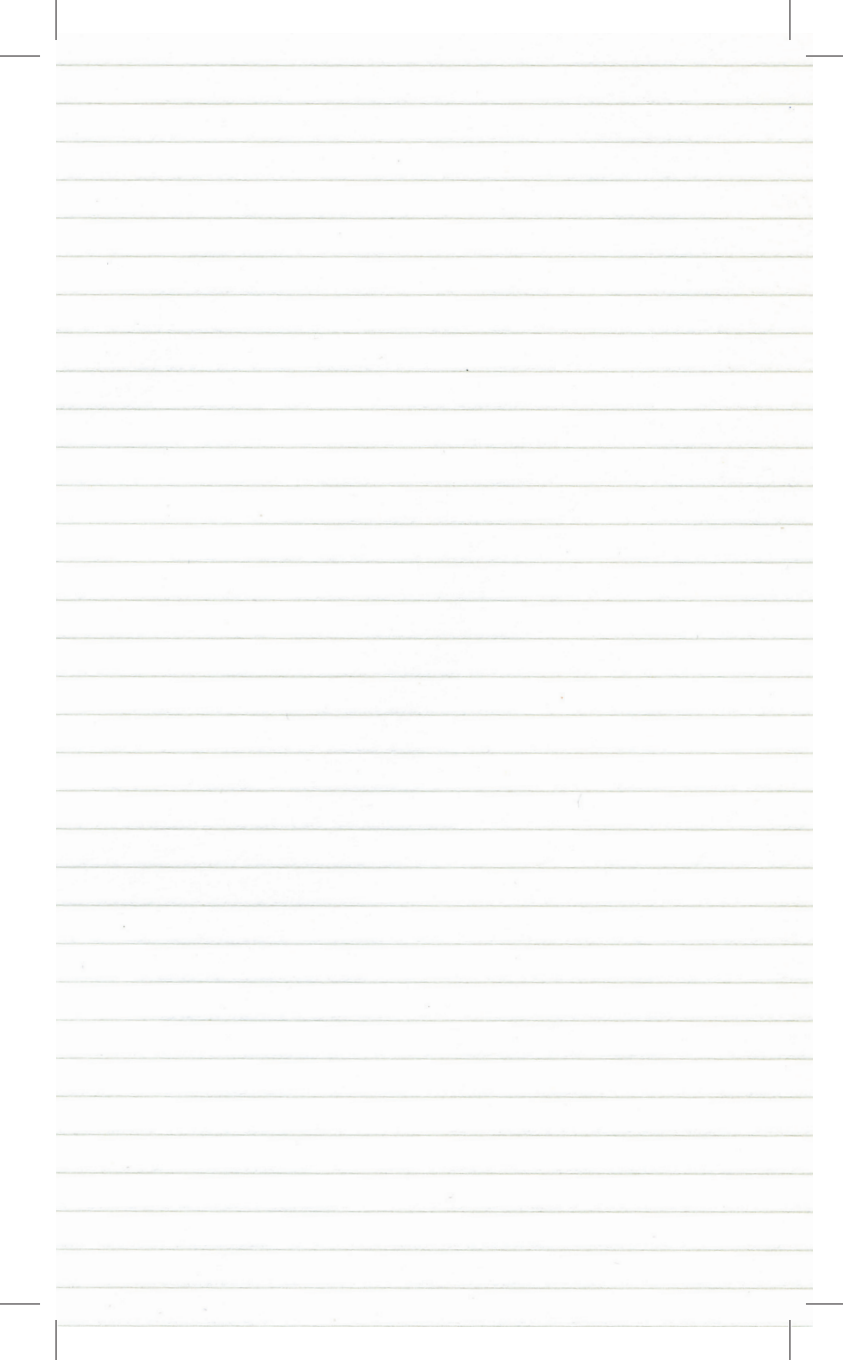
²⁰„Опсео те демон”, одговори му народ. „Ко жели да те убије?”

²¹„Учинио сам једно дело”, рече им Исус, „и сви се чудите. ²²Зато што вам је Мојсије дао обрезање – иако оно није од Мојсија, већ од праотаца – ви човека обрезујете чак и у суботу. ²³Па ако човек може да буде обрезан у суботу да не би био прекршен Мојсијев закон, зашто се љутите на мене што сам целог човека излечио у суботу? ²⁴Не судите по спољашњости, него судите праведно.”

Расправа о Исусовом пореклу

²⁵Тада неки Јерусалимљани рекоше: „Није ли ово онај кога желе да убију? ²⁶А ево, он јавно говори и ништа му не кажу. Да нису поглавари заиста увидели да је он Христос? ²⁷Али, ми знамо одакле је овај, а кад Христос дође, нико неће знати одакле је.”

²⁸Док је учио народ у Храму, Исус повика: „Да, познајете ме! И знате одакле сам! Нисам дошао сам од себе. Али, истинит је Онај који ме је послао, кога ви не познајете. ²⁹А ја га познајем, јер ја сам од њега и он ме је послао.”

³⁰Тада они пожелеше да га ухвате, али нико не стави руку на њега јер његов час још није био дошао. ³¹А многи из народа повероваше па рекоше: „Зар ће Христос, када дође, учинити више знамења него што их је овај учинио?”

Исус њредсказује свој одлазак

³²Фарисеји дочуше да народ то шапуће о Исусу па првосвештеници и фарисеји послаше слуге да га ухвате.

³³А Исус рече: „Још само мало ћу бити с вама па одлазим Ономе који ме је послао. ³⁴Тражићете ме, али ме нећете наћи; и где сам ја, ви не можете доћи.”

³⁵Тада Јудеји рекоше међу собом: „Куда то он намерава да иде да га ми не можемо наћи? Да неће да иде онима што су расејани међу Грцима и да учи Грке? ³⁶Шта значе речи које је изрекао: ‘Тражићете ме, али ме нећете наћи’, и: ‘Где сам ја, ви не можете доћи?’”

Реке живе воде

³⁷Последњег и најважнијег дана празника Исус стаде и повика: „Ако је неко жедан, нека дође к мени и нека пије. ³⁸Ко год верује у мене, као што каже Писмо, из њега ће потећи реке живе воде.” ³⁹А то је рекао о Духу, кога је требало да приме они који у њега верују. Јер, тада Дух још није био дат, пошто Исус још није био прослављен.

Подвојеноси у народу

⁴⁰Кад су чули ове речи, многи из народа рекоше: „Овај је заиста пророк.”

⁴¹Други рекоше: „Ово је Христос.”

А трећи упиташе: „Зар ће Христос доћи из Галилеје? ⁴²Зар Писмо не каже да ће Христос доћи из Давидовог

ЈОВАН 7:37-39

→ Исус се враћа на тему жеђи и воде. Имплицира да само Божији Дух може да задовољи нашу чежњу.

потомства и из Витлејема, села у коме је Давид живео?”⁴³ Тако због Исуса настаде подвојеност у народу.⁴⁴ Неки чак хтедоше и да га ухвате, али нико не стави на њега руке.

Појавари не верују

⁴⁵ Слуге се вратише првосвештеницима и фарисејима, а они их упиташе: „Зашто га нисте довели?”

⁴⁶ „Нико никад није говорио као тај човек”, одговорише слуге.

⁴⁷ А фарисеји рекоше: „Зар је и вас завео?”⁴⁸ Да ли је неки поглавар или фарисеј поверовао у њега?⁴⁹ Него, овај народ је проклет јер не познаје Закон!”

⁵⁰ Тада им рече Никодим, онај што је раније био код Исуса, један од њих:⁵¹ „Зар наш закон осуђује човека, а да га прво не саслуша и не сазна шта чини?”

⁵² А они му одговорише: „Да ниси и ти из Галилеје? Проучи па ћеш видети да пророк не долази из Галилеје.”⁵³ И сваки оде својој кући.

Жена ухваћена у њрељуби

8 А Исус оде на Маслинску гору² па рано ујутро опет уђе у Храм. Сав народ дође к њему и он седе да их учи.³ А учитељи закона и фарисеји доведоше једну жену ухваћену у њрељуби. Поставише је у средину⁴ па му рекоше: „Учитељу, ова жена је ухваћена кад је чинила њрељубу.⁵ Мојсије нам је у Закону заповедио да такве каменујемо. Шта ти кажеш на то?”⁶ Упитали су то да га искушају, како би имали за шта да га оптуже.

А Исус се саже и поче да пише прстом по земљи.⁷ Али, пошто су га и даље питали, он се исправи па им рече: „Ко је од вас без греха, нека први баци камен на њу.”⁸ И опет се саже и настави да пише по земљи.

ЈОВАН 7:52

Сукоб између власти и Исуса се
заоктава. За кога навијаш?

⁹Кад су они то чули, изађоше један по један, почев од најстаријих. Тако остаде само он, и жена која је стајала у средини. ¹⁰Тада се Исус исправи и упита је: „Жено, где су ови? Зар те нико није осудио?”

¹¹„Нико, господару”, одговори она.

А Исус јој рече: „Онда те ни ја не осуђујем. Иди, и одсад више не греши.”

Истинијосѝ Исусовој сведочансѝва

¹²Кад им је Исус опет говорио, рече: „Ја сам светлост света. Ко иде за мном, неће ходати у тами, него ће имати светлост живота.”

¹³Тада му фарисеји рекоше: „Ти сам за себе сведочиш. Твоје сведочанство није истинито.”

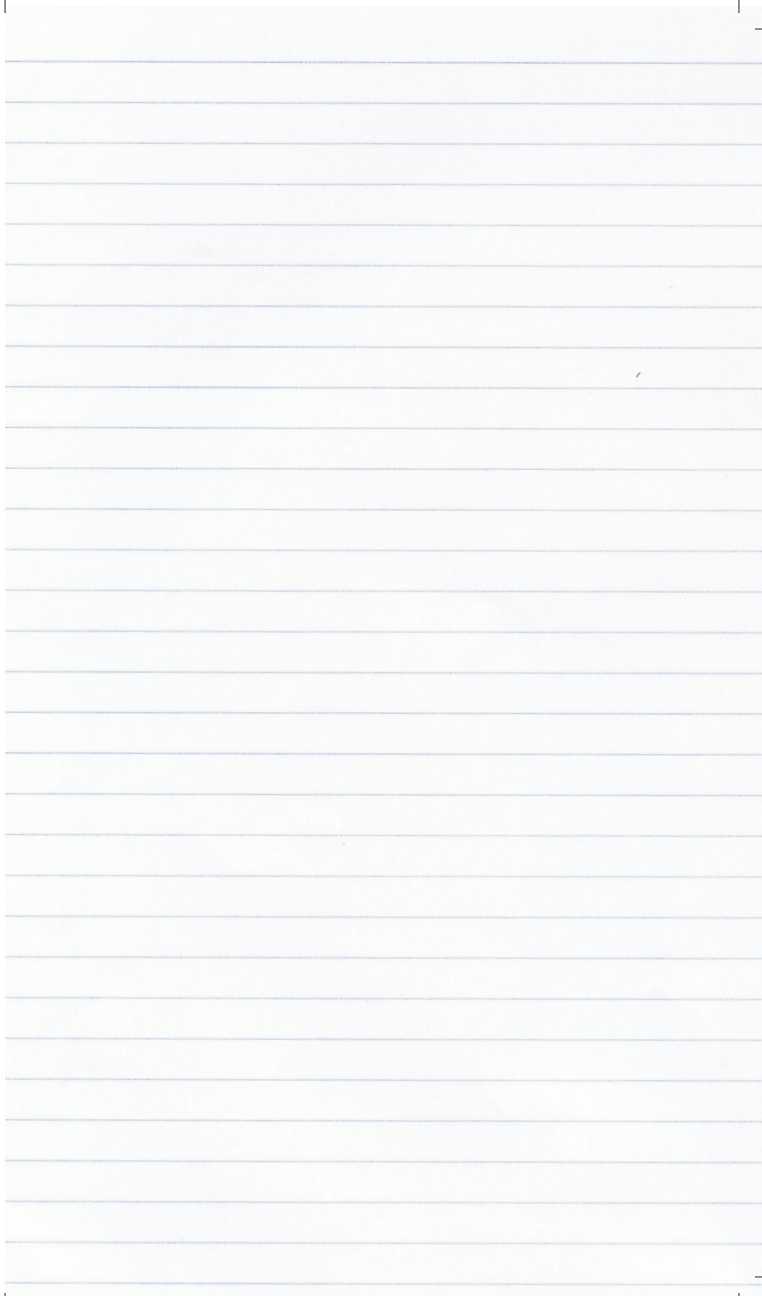
¹⁴„Ако и сведочим сам за себе”, одговори им Исус, „моје сведочанство је истинито јер знам одакле сам дошао и куда идем. А ви не знате одакле сам дошао ни куда идем. ¹⁵Ви судите по људским мерилима, а ја не судим ником. ¹⁶А ако и судим, мој суд је истинит јер нисам сам, него сам са Оцем, који ме је послао. ¹⁷Па и у вашем закону пише да је сведочанство двојице људи истинито. ¹⁸Ја сведочим за себе, а за мене сведочи и Отац, који ме је послао.”

¹⁹А они га упиташе: „Где је твој отац?”

„Ви не познајете ни мене ни мога Оца”, одговори им Исус. „Да познајете мене, познавали бисте и мога Оца.” ²⁰Ове речи је изговорио код ризнице док је учио народ у Храму, и нико га не ухвати јер његов час још није био дошао.

Куда ја одлазим, ви не можете доћи

²¹Исус им поново рече: „Одлазим, а ви ћете ме тражити, и умрећете у свом греху. Куда ја одлазим, ви не можете доћи.”

²²Тада Јудеји рекоше: „Да неће да се убије кад каже: ‘Куда ја одлазим, ви не можете доћи?’”

²³А Исус им рече: „Ви сте одоздо, ја сам одозго. Ви сте од овог света, а ја нисам од овог света. ²⁴Рекао сам вам да ћете умрети у својим гресима. Ако не поверујете да Ја јесам, умрећете у својим гресима.”

²⁵Они га упиташе: „Ко си ти?”

„Па шта вам од почетка говорим?” рече им Исус. ²⁶„Имам много тога да кажем на вашу осуду. Али, Онај који ме је послао је истинит и ја свету говорим оно што сам од њега чуо.”

²⁷А они не схватише да им говори о Оцу. ²⁸Зато им Исус рече: „Кад подигнете Сина човечијега, тада ћете сазнати да Ја јесам и да ништа не чиним сам од себе, него да говорим оно што ме научио Отац. ²⁹А Онај који ме је послао, са мном је. Није ме оставио самог јер ја увек чиним оно што је њему мило.”

³⁰И кад је то говорио, многи повероваше у њега.

Аврамова геца

³¹Исус рече Јудејима који су у њега поверовали: „Ако се држите мога учења, заиста сте моји ученици.

³²Сазнаћете истину, и истина ће вас ослободити.”

³³„Ми смо Авраамови потомци”, одговорише му они, „и никад ником нисмо робовали. Како можеш да кажеш: ‘Постаћете слободни?’”

³⁴„Истину вам кажем”, рече им Исус, „ко год чини грех, роб је греха. ³⁵Роб не остаје у кући заувек, а син остаје. ³⁶Па ако вас Син ослободи, бићете стварно слободни. ³⁷Знам да сте Авраамови потомци, али ви ипак желите да ме убијете јер у вама нема места за моју реч. ³⁸Говорим вам о оном што сам видео код Оца, а ви чините оно што сте чули од свога оца.”

ЈОВАН 8:34-36

Исус нуди слободу, али шта нас заробљава? За Исуса грех значи бити у замци, живети у лажи о Богу и о себи.

³⁹„Наш отац је Авраам”, одговорише му они.

„Да сте Авраамова деца”, рече им Исус, „чинили бисте Авраамова дела. ⁴⁰Али, ви желите да убијете мене, човека који вам је говорио истину коју је чуо од Бога. Авраам није тако чинио. ⁴¹Ви чините дела свога оца.”

„Ми нисмо рођени из блуда”, рекоше му. „Једног оца имамо – Бога!”

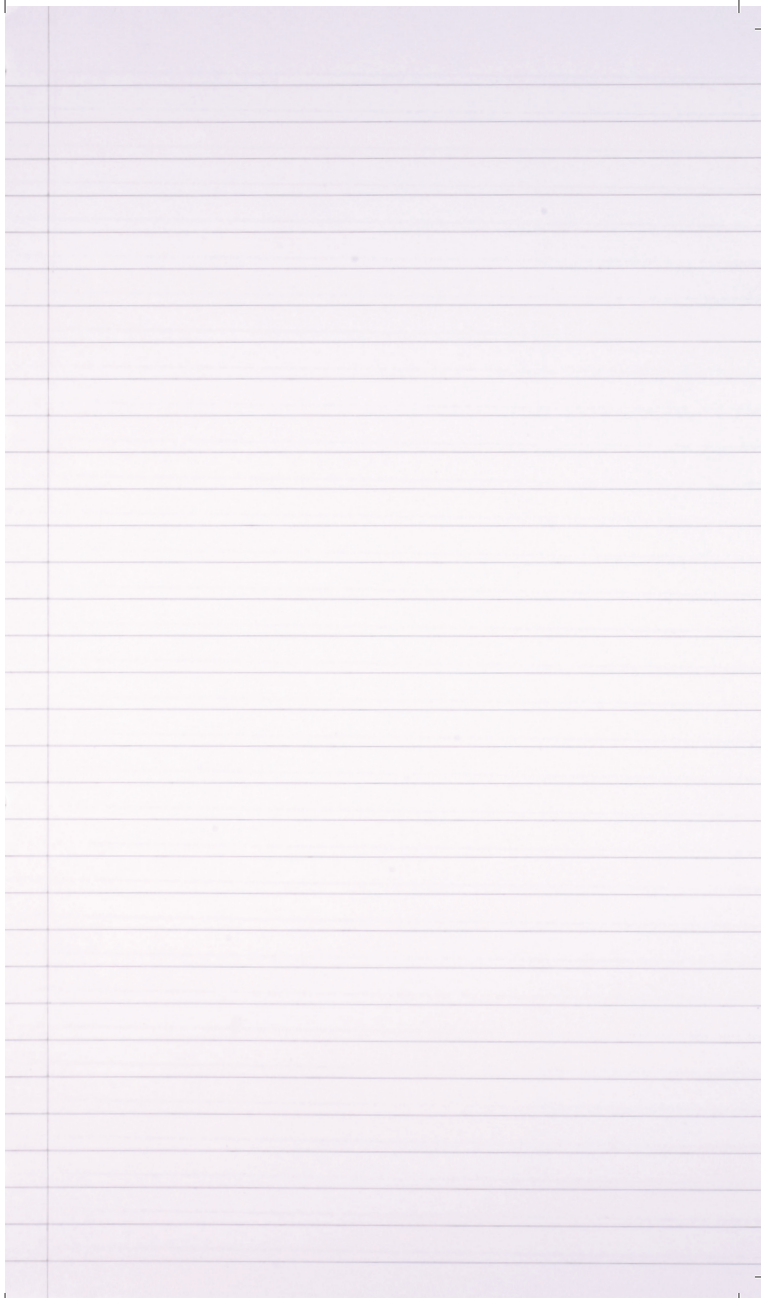
Ђаволова деца

⁴²А Исус им рече: „Кад би Бог био ваш отац, ви бисте ме волели јер сам дошао од Бога и сад сам овде. Нисам дошао сам од себе, него ме је он послао. ⁴³Зашто не разумете шта вам говорим? Зато што не можете да чујете моју реч. ⁴⁴Ви сте од оца ђавола и хоћете да испуњавате жеље свога оца. Он је човекоубица од почетка и није се држао истине јер у њему нема истине. Кад говори лажи, говори оно што му је својствено јер је лажов и отац лажи. ⁴⁵А мени, зато што вам говорим истину, мени не верујете. ⁴⁶Који од вас може да ми докаже грех? Ако вам говорим истину, зашто ми не верујете? ⁴⁷Ко је од Бога, слуша Божије речи. Зато ви не слушате, јер нисте од Бога.”

Пре нејо шїо се Авраам родио, Ја јесам

⁴⁸Јудеји му рекоше: „Зар нисмо у праву кад кажемо да си ти Самарићанин и да си опседнут демоном?”

⁴⁹„Нисам опседнут демоном”, рече Исус, „него указујем поштовање своме Оцу, а ви мене не поштујете. ⁵⁰Не тражим славу за себе – има ко је тражи и ко суди. ⁵¹Истину вам кажем: ко се држи моје речи, неће видети смрти довека.”

⁵²„Сад знамо да си опседнут демоном”, рекоше Јудеји. „Авраам је умро, а тако и пророци, а ти кажеш: ‘Ко се држи моје речи, неће окусити смрти довека.’” ⁵³Ниси ваљда већи од нашег оца Авраама, који је умро. А и пророци су помрли. За кога се то ти издајеш?”

⁵⁴„Ако самог себе прослављам”, одговори Исус, „моја слава није ништа. Мене прославља мој Отац, за кога ви тврдите да је ваш Бог. ⁵⁵Ви га не познајете, али ја га познајем. Кад бих рекао да га не познајем, био бих лажов као и ви. Али, ја га познајем и држим се његове Речи. ⁵⁶Ваш отац Авраам клицао је од радости што ће видети мој Дан – и видео га је и обрадовао се.”

⁵⁷„Немаш ни педесет година”, рекоше му Јудеји, „а видео си Авраама!”

⁵⁸„Истину вам кажем”, рече Исус, „пре него што се Авраам родио, Ја јесам!” ⁵⁹Тада они пограбише камење да га баце на њега, али Исус се сакри и изађе из Храма.

Исцељење слепио од рођења

9 Док је пролазио, угледа човека слепог од рођења. ²„Раби”, упиташе га његови ученици, „ко је згрешио, овај човек или његови родитељи, па се родио слеп?”

³„Није згрешио ни он, а ни његови родитељи”, рече Исус, „него је то зато да се на њему покажу Божија дела. ⁴Док је дан, треба да чиним дела Онога који ме је послао. Долази ноћ, кад нико не може да ради. ⁵Док сам на свету, светлост сам света.”

⁶Кад је то рекао, пљуну на земљу и од пљувачке направи блато па му блатом премаза очи. ⁷„Иди”, рече му, „умиј се у језерцу Силоаму” – што значи „послан”.

Вв

ПРОУЧАВАЊЕ

СЛЕПО ВЕРОВАЊЕ

Према биологу Ричарду Докинсу, "вера је избегавање одговорности, изговор да би се избегла потреба за размишљањем и процена доказа. Вера је веровање упркос недостатку доказа, или можда чак и због недостатка доказа".

Да ли се слажеш да хришћани верују без доказа? Да ли је хришћанска вера ирационална?

ПРОУЧАВАЊЕ:

ЈОВАН 9:1-41 (СТРАНА 138)

ПОГЛЕДАЈ:

uncover.org.uk/john/videoC

И човек оде, уми се па се врати гледајући.

⁸А његови суседи и они који су га раније виђали као просјака, упиташе: „Зар ово није онај који је седео и просио?“ ⁹Једни рекоше: „Он је“, а други: „Није, само личи на њега.“

А он рече: „Ја сам.“

¹⁰„Па како су ти се отвориле очи?“ упиташе га.

¹¹„Човек који се зове Исус направио је блато и њиме ми премазао очи“, одговори им он, „и рекао ми: ‘Иди на Силоам и умиј се.’ И ја сам отишао па кад сам се умио, прогледах.“

¹²„Где је он?“ упиташе га.

А он рече: „Не знам.“

Фарисеји исцелише једног слепог

¹³Тада некадашњег слепог одведоше фарисејима.

¹⁴А оног дана кад је Исус направио блато и отворио му очи била је субота. ¹⁵Зато су га и фарисеји испитивали о томе како је прогледао.

„Премазао ми је очи блатом“, рече им он, „и ја сам се умио и сада видим.“

¹⁶Тада неки фарисеји рекоше: „Овај човек није од Бога јер не поштује суботу.“

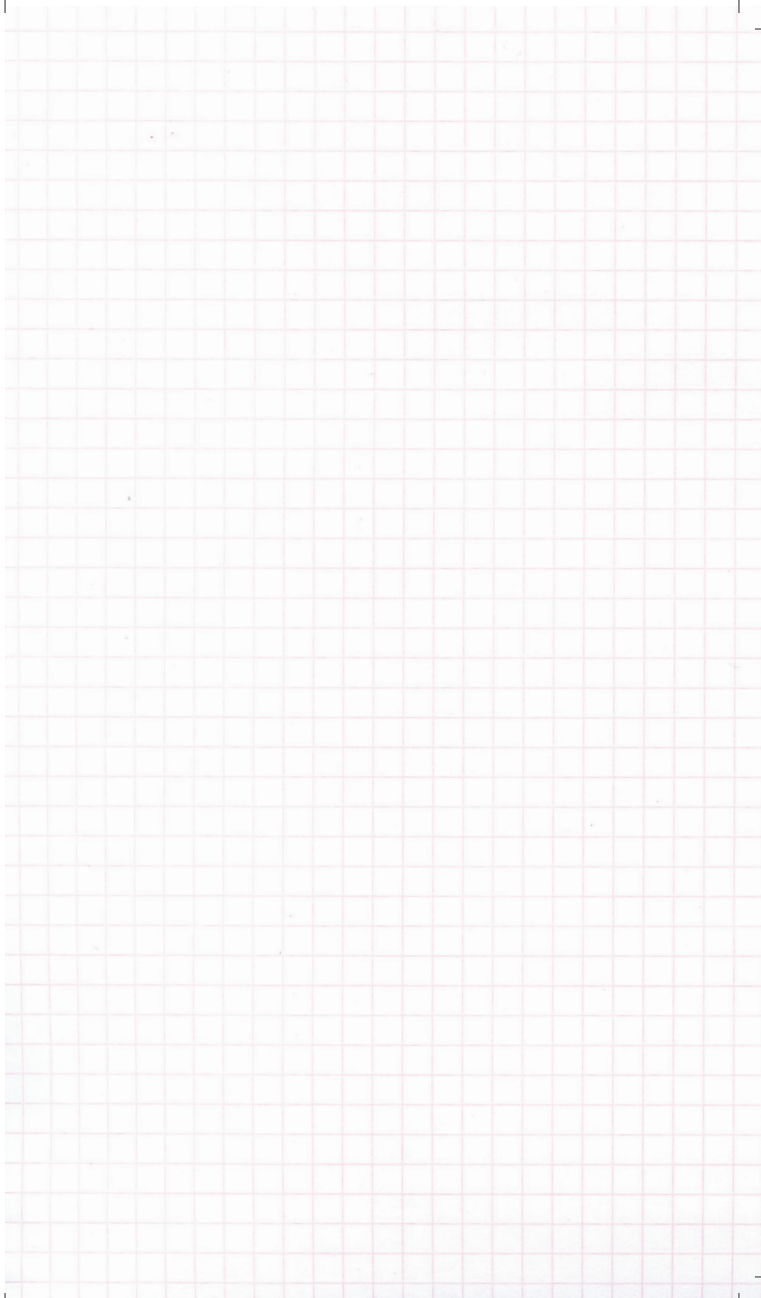
А други упиташе: „Како може грешник да чини таква знамења?“

И међу њима дође до подвојености.

¹⁷Онда поново рекоше слепоцу: „Шта ти кажеш за њега? Твоје очи је отворио.“

А он рече: „Он је пророк.“

¹⁸Али, Јудеји не повероваше да је био слеп и да је прогледао док не позваше његове родитеље. ¹⁹„Јели ово ваш син за кога кажете да се родио слеп?“ упиташе их. „Како то да сад види?“

²⁰ „Знамо да је ово наш син”, одговорише његови родитељи, „и знамо да се родио слеп. ²¹Али, како то да сад види и ко му је отворио очи, не знамо. Њега питајте. Пунолетан је и може сам за себе да говори.”
²²Његови родитељи су то рекли јер су се бојали Јудеја, пошто су Јудеји одлучили да из синагоге избаце сваког ко Исуса призна за Христа. ²³Због тога његови родитељи рекоше: „Пунолетан је. Њега питајте.”

²⁴Тада Јудеји још једном позваше некадашњег слепца па му рекоше „Дај славу Богу. Знамо да је онај човек грешник.”

²⁵А он им одговори: „Да ли је грешник, не знам. Знам само да сам био слеп, а сада видим.”

²⁶„Шта ти је урадио?” упиташе га они. „Како ти је отворио очи?”

²⁷„Већ сам вам рекао”, одговори им он, „али нисте слушали. Зашто хоћете да то опет чујете? Да нећете и ви да постанете његови ученици?”

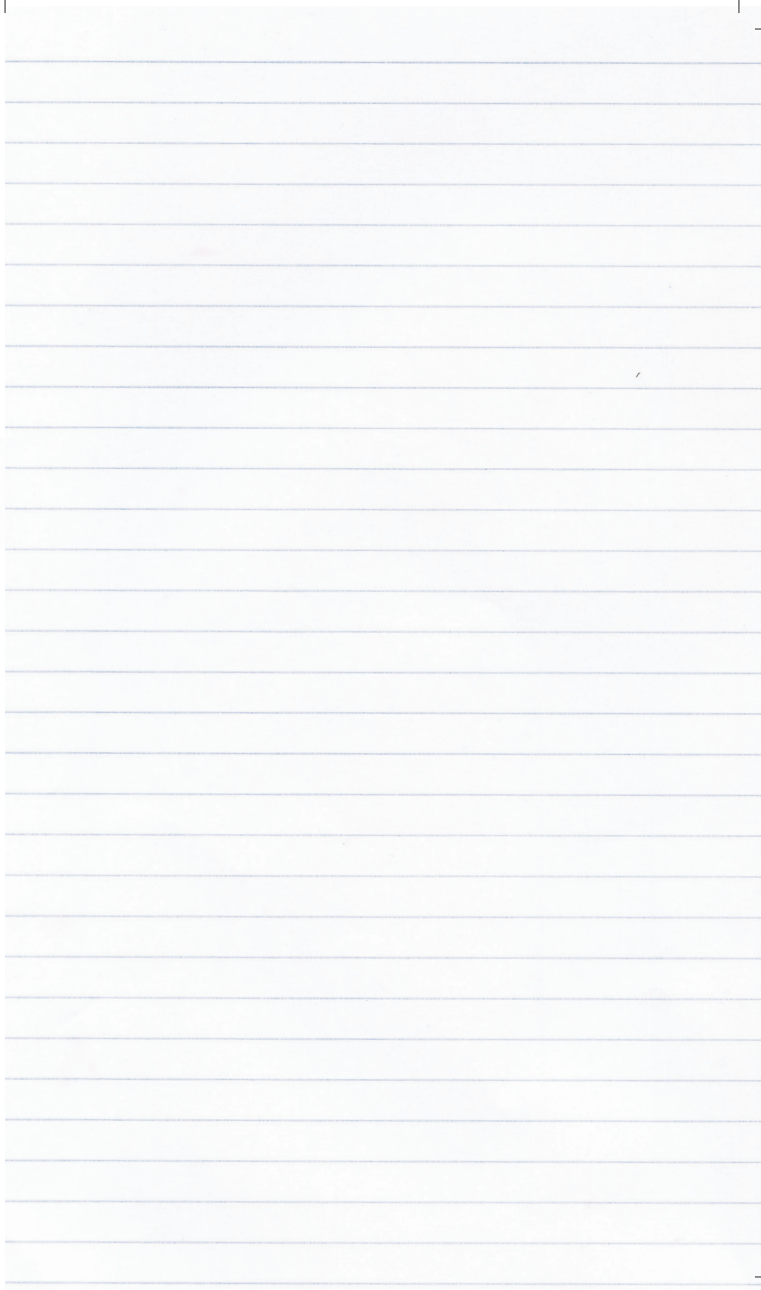
²⁸Тада га они извређаше па му рекоше: „Ти си његов ученик, а ми смо Мојсијеви ученици. ²⁹Знамо да је Бог говорио Мојсију, а за овога не знамо ни одакле је.”

³⁰А човек им рече: „Баш чудно да не знате одакле је, а он ми је отворио очи. ³¹Знамо да Бог не услишава грешнике, већ услишава онога ко је побожан и ко извршава његову вољу. ³²Нико никад није чуо да је неко отворио очи човеку слепом од рођења. ³³Да овај није од Бога, не би могао ништа да учини.”

³⁴„Родио си се огрезао у гресима”, рекоше они, „а усуђујеш се нас да учиш!” И избацише га напоље.

Духовно слило

³⁵А Исус је чуо да су га избацили па га нађе и упита: „Верујеш ли у Сина човечијега?”

³⁶ „А ко је он, господару”, рече овај, „да поверујем у њега.”

³⁷ „Видео си га”, рече му Исус. „Он је онај који с тобом разговара.”

³⁸ „Верујем, Господе”, рече он и поклони му се.

³⁹ А Исус рече: „Ради суда сам дошао на овај свет – да прогледају они који не виде, а ослепе они који виде.”

⁴⁰ То су чули фарисеји који су били с њим па га упиташе: „Зар смо и ми слепи?”

⁴¹ „Да сте слепи”, рече им Исус, „не бисте имали греха. Али, пошто кажете: ‘Видимо’, ваш грех остаје.”

Пасџир и њејово сџаго

10 „Истину вам кажем: ко не улази у овчији тор кроз врата, него улази на неки други начин, лопов је и разбојник. ²А ко улази кроз врата, пастир је овцама. ³Њему вратар отвара, а овце слушају његов глас. Он своје овце зове по имену и изводи их. ⁴Кад све своје истера, иде испред њих, а овце иду за њим јер му познају глас. ⁵За туђинцем неће ићи, него ће побећи од њега јер туђинчев глас не познају. ⁶Исус им исприча ову причу, али они нису разумели о чему им говори.

⁷Зато им поново рече: „Истину вам кажем: Ја сам врата овцама. ⁸Сви који су дошли пре мене, лопови су и разбојници, али их овце нису слушале. ⁹Ја сам врата. Ко кроз мене уђе, биће спасен. Улазиће и излазиће, и налазиће испашу. ¹⁰Лопов долази само да украде, закоље и упропасти. Ја сам дошао да имају живот и да га имају у изобиљу.

¹¹Ја сам добри пастир. Добри пастир полагаје свој живот за овце. ¹²Најамник – пошто није пастир и

ЈОВАН 10:11

Исус тврди да је онај који се
брине за свој народ. Шта ти
мислиш о Исусовом карактеру
до сада?

пошто овце нису његове – гледа вука како долази па оставља овце и бежи, а вук их граби и растерује. ¹³Јер, најамник је и није му стало до оваца.

¹⁴Ја сам добри пастир. Ја познајем своје и моје познају мене ¹⁵– баш као што мене познаје Отац, а ја познајем Оца – и свој живот полажем за овце. ¹⁶Имам и других оваца, које нису из овога тора; и њих треба да доведем. И оне ће слушати мој глас, и биће једно стадо, један пастир. ¹⁷Зато ме Отац воли што свој живот полажем – да бих га опет узео. ¹⁸Нико га не узима од мене, него га ја сам од себе полажем. Имам власт да га положим и власт да га опет узем. Ту заповест сам примио од свога Оца.”

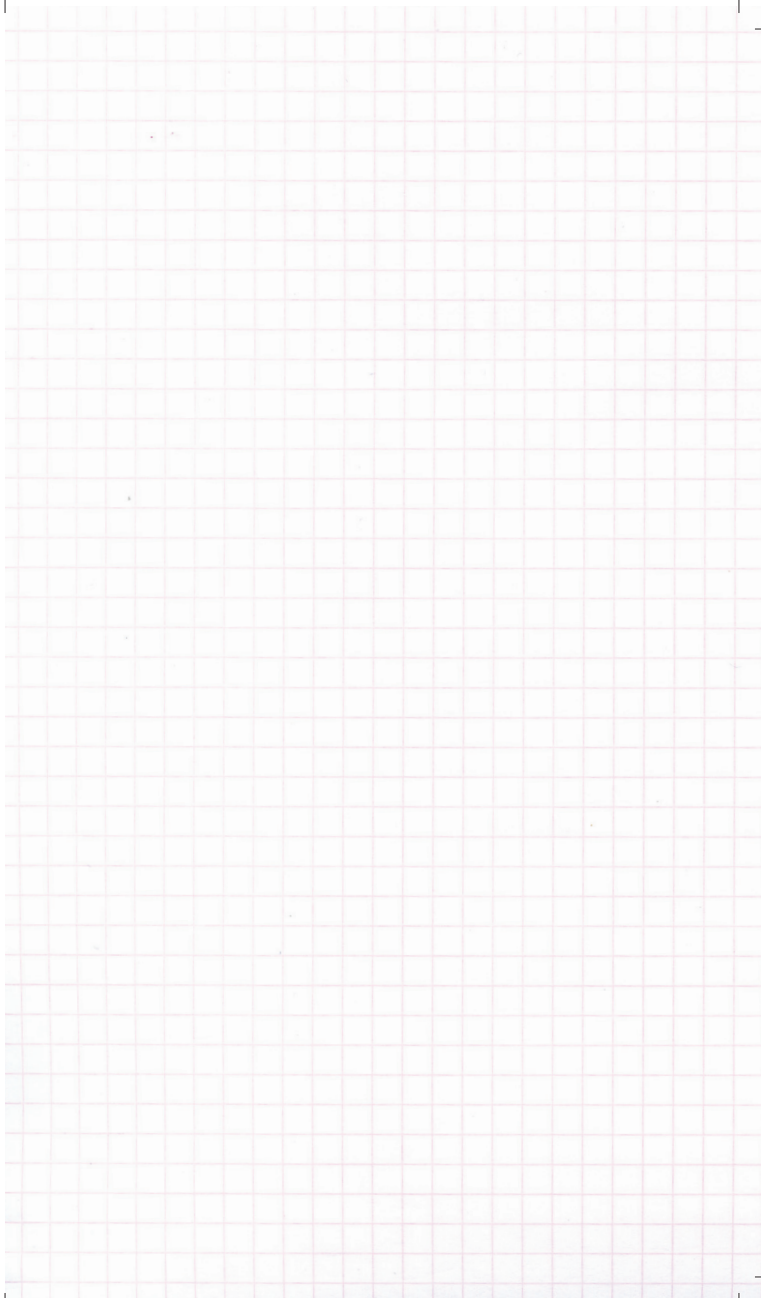
¹⁹Због ових речи међу Јудејима опет настаде подвојеност. ²⁰Многи од њих рекоше: „Опседнут је демоном па булазни. Зашто га слушате?”

²¹А други рекоше: „То нису речи опседнутога демоном. Зар демон може да отвори очи слепима?”

Јудеји не верују

²²У Јерусалиму се тада славио Празник посвећења. Била је зима. ²³Исус је ходао Храмом, по Соломоновом трему, ²⁴а Јудеји га окружише па му рекоше: „Докле ћеш нас држати у неизвесности? Ако си ти Христос, кажи нам отворено.”

²⁵„Рекао сам вам”, одговори им Исус, „али не верујете. Дела која чиним у име свога Оца – она за мене сведоче. ²⁶Али, ви не верујете јер нисте од мојих оваца. ²⁷Моје овце слушају мој глас и ја их познајем, и оне иду за мном. ²⁸Ја им дајем вечни живот и оне неће пропасти довека, нити ће их ко уграбити из моје руке. ²⁹Мој Отац, који ми их је дао, већи је од свих, и

нико их не може уграбити из Очеве руке.³⁰ Ја и Отац једно смо.”

³¹Тада Јудеји поново пограбише камење да га каменују, ³²а Исус им рече: „Показао сам вам многа добра дела од Оца. За које од њих ме каменујете?”

³³„Не каменујемо те за добро дело”, одговорише му Јудеји, „него за хулу и зато што се ти, човек, издајеш за Бога.”

³⁴А Исус им рече: „Зар није записано у вашем закону: ‘Ја рекох: богови сте’? ³⁵Ако је боговима назвао оне којима је дошла Божија реч – а Писмо се не може укинути – ³⁶како можете ономе кога је Отац посветио и послао на свет да кажете: ‘Хулиш’, зато што сам рекао да сам Син Божији? ³⁷Ако не чиним дела свога Оца, не верујте ми. ³⁸Али, ако их чиним, све ако мени и не верујете, верујте делима да видите и спознате да је Отац у мени и да сам ја у Оцу.” ³⁹Тада они опет покушаше да га ухвате, али им он измаче из руку.

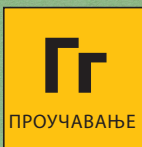
⁴⁰Исус се онда опет врати на другу страну Јордана, на место где је Јован раније крштавао, и онде остаде.

⁴¹А многи дођоше к њему и рекоше: „Јован није учинио ниједно знамење, али све што је рекао за овога, истина је!” ⁴²И многи онде повероваше у њега.

Лазарова смрт

11 Неки Лазар из Витаније, села Марије и њене сестре Марте, био је болестан. ²А Марија, чији је брат био болестан, била је она која је Господа помазала мирисном помашћу и обрисала му ноге својом косом. ³Стога сестре поручише Исусу: „Господе, ево болестан је онај кога волиш.”

⁴Кад је Исус то чуо, рече: „Ова болест није на смрт, него на Божију славу, да се по њој прослави

МРТАВ
ЧОВЕК ХОДА

На овом часу проучавамо болну тему: смрт.

**Шта мислиш,
зашто је ово
тема о којој
избегавамо
да тако често
отворено
разговарамо?**

ПРОУЧАВАЊЕ: ЈОВАН 11:1-48 (СТРАНА 144)

ПОГЛЕДАЈ: uncover.org.uk/john/videoD

Син Божији.”⁵ А Исус је волео Марту и њену сестру и Лазара.⁶ Ипак, кад је чуо да је Лазар болестан, остаде још два дана на месту где се налазио.⁷ Тек после тога рече својим ученицима: „Хајдемо опет у Јудеју.”

⁸„Раби”, рекоше му ученици, „тек што су Јудеји покушали да те каменују, а ти опет идеш онамо!”

⁹„Зар дан нема дванаест сати?” одговори им Исус. „Ко хода дању, не спотиче се јер види светлост овога света.¹⁰ Али, ко хода ноћу спотиче се јер у себи нема светлости.”

¹¹То рече, а онда додаде: „Наш пријатељ Лазар је заспао, а ја идем да га пробудим.”

¹²„Господе”, рекоше му ученици, „ако спава, оздравиће.”¹³ Али, Исус је говорио о његовој смрти, а они су мислили да говори о природном сну.

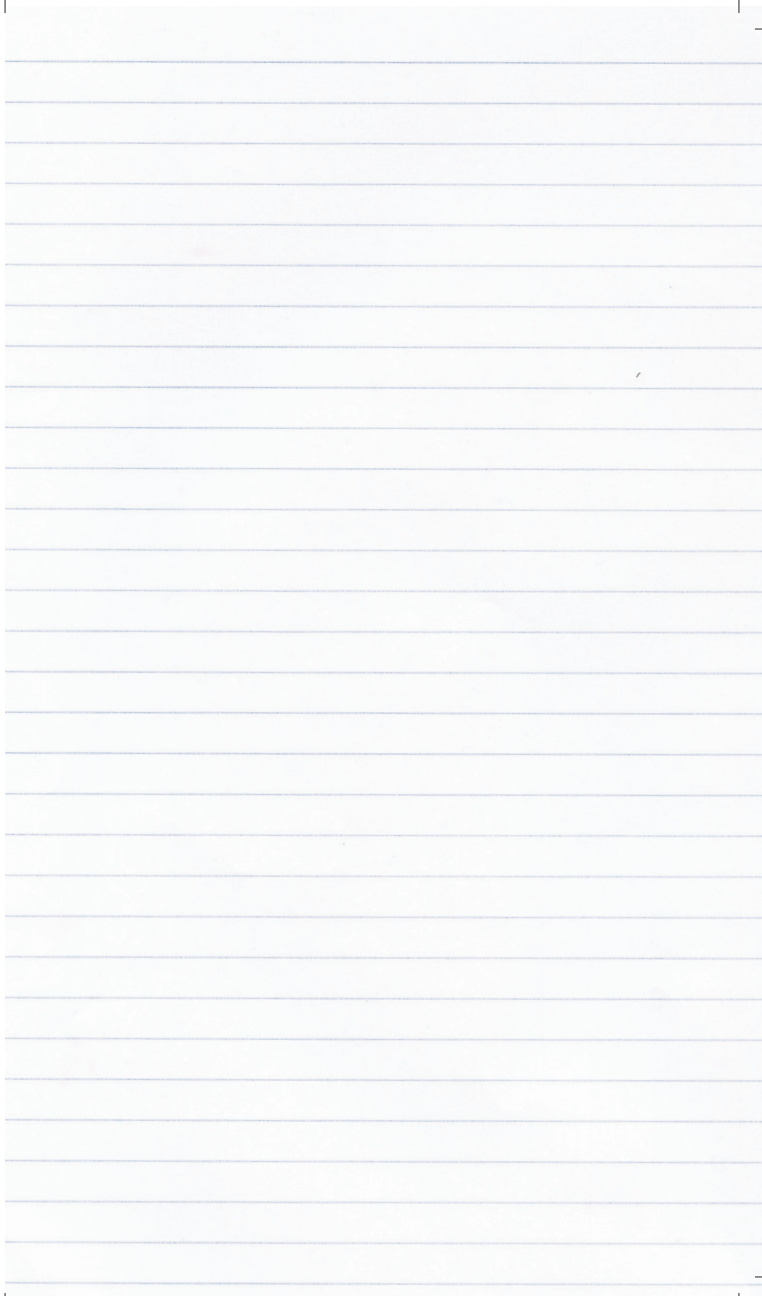
¹⁴Тада им Исус отворено рече: „Лазар је умро,¹⁵ и због вас ми је драго што нисам био онде, да поверујете. Него, хајдемо к њему.”

¹⁶Тада Тома звани Близанац рече осталим ученицима: „Хајдемо и ми, да умремо с њим.”

Ја сам васкрсење и живӣ

¹⁷Кад је Исус стигао, сазна да је Лазар у гробу већ четири дана.¹⁸ А Витанија је од Јерусалима била удаљена свега неких петнаест стадија¹⁹ па су многи Јудеји дошли к Марти и Марији да их теше због њиховог брата.²⁰ Кад је Марта чула да Исус долази, пође му у сусрет, а Марија остаде код куће.

²¹„Господе”, рече Марта Исусу, „да си био овде, мој брат не би умро.²² Али, ја и сад знам да ће ти Бог дати што год га замолиш.”

²³ „Твој брат ће васкрснути”, рече јој Исус.

²⁴ А Марта му рече: „Знам да ће васкрснути о васкрсењу Последњег дана.”

²⁵ „Ја сам васкрсење и живот”, рече јој Исус. „Ко у мене верује, ако и умре, живеће; ²⁶ и ко год живи и верује у мене, неће умрети довека. Верујеш ли то?”

²⁷ А она му рече: „Да, Господе! Верујем да си ти Христос, Син Божији, који долази на свет.”

Исус њлаче

²⁸ Кад је то рекла, оде и позва своју сестру Марију на страну па јој рече: „Учитељ је овде и зове те.” ²⁹ А она, чим је то чула, брзо устаде и оде к њему. ³⁰ Исус још није био ушао у село, него је још био онде где га је срела Марта. ³¹ Кад су Јудеји који су били с њом у кући и тешили је видели да је Марија брзо устала и отишла, пођоше за њом, мислећи да иде на гроб да онде плаче.

³² А Марија стиже онамо где је био Исус и угледа га па му паде пред ноге и рече: „Господе, да си био овде, мој брат не би умро.”

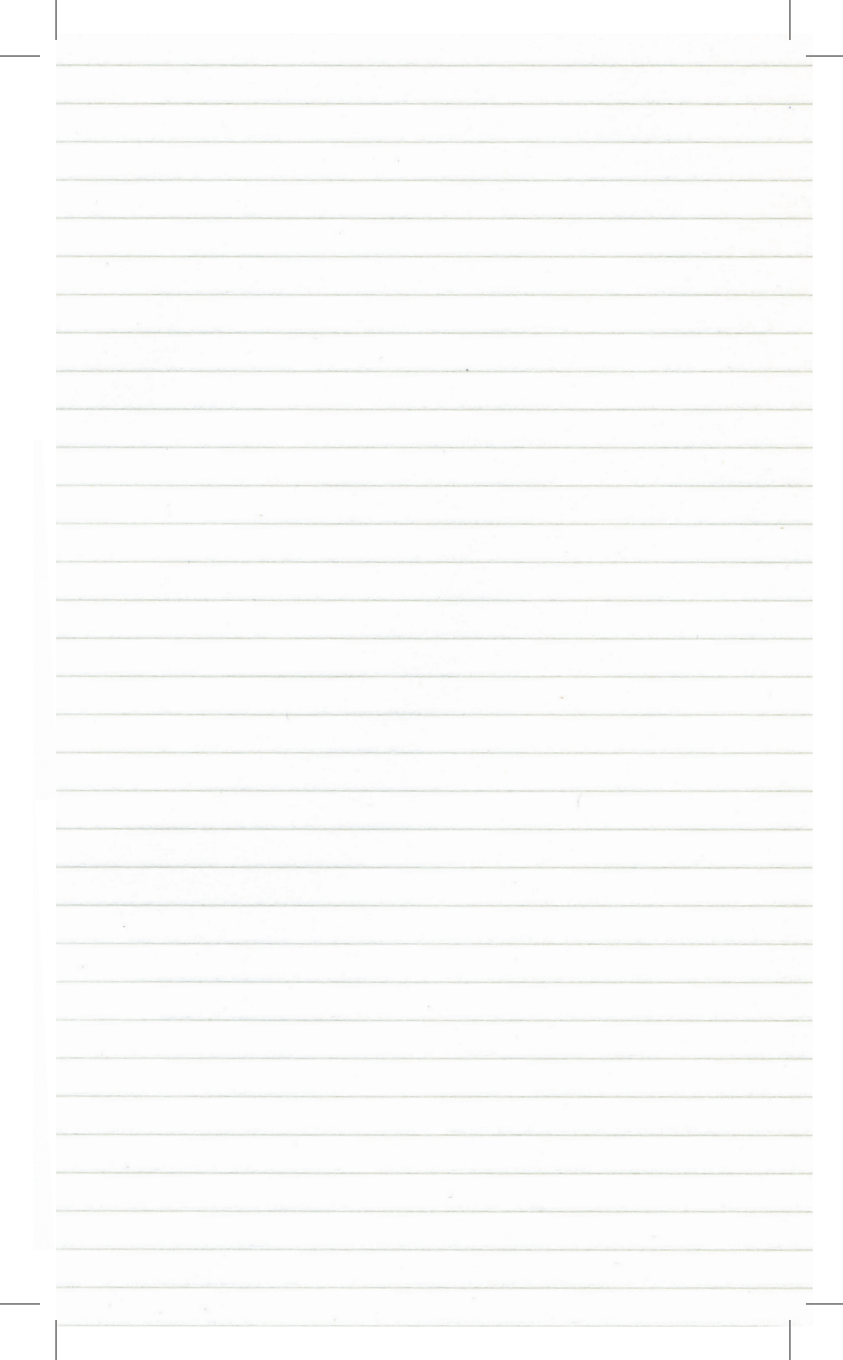
³³ А кад је виде како плаче и како плачу Јудеји који су с њом дошли, Исус се дубоко потресе у души и узруја ³⁴ па упита: „Где сте га положили?”

„Господе”, рекоше му, „дођи и види.”

³⁵ А Исус заплака.

³⁶ Тада Јудеји рекоше: „Гле колико га је волео!”

³⁷ Али, неки од њих рекоше: „Зар он, који је слепоме отворио очи, није могао да учини да овај не умре?”

Исус васкрсава Лазара

³⁸А Исус се опет дубоко потресе у себи па оде до гроба. Била је то пећина на коју је био наваљан камен. ³⁹Исус рече: „Одмакните камен.”

А покојникова сестра Марта рече: „Господе, он заудара, већ му је четврти дан.”

⁴⁰„Зар ти нисам рекао да ћеш видети Божију славу ако будеш веровала?” упита је Исус.

⁴¹Тада одмакнуше камен, а Исус подиже поглед па рече: „Оче, хвала ти што си ме услишио. ⁴²Знао сам да ме увек услишаваш, али ово рекох ради народа који овде стоји, да поверују да си ме ти послао.” ⁴³Кад је то изговорио, повика из свег гласа: „Лазаре, изађи!” ⁴⁴И мртвац изађе, руку и ногу обавијених завојима, а лица повезаног убрусом.

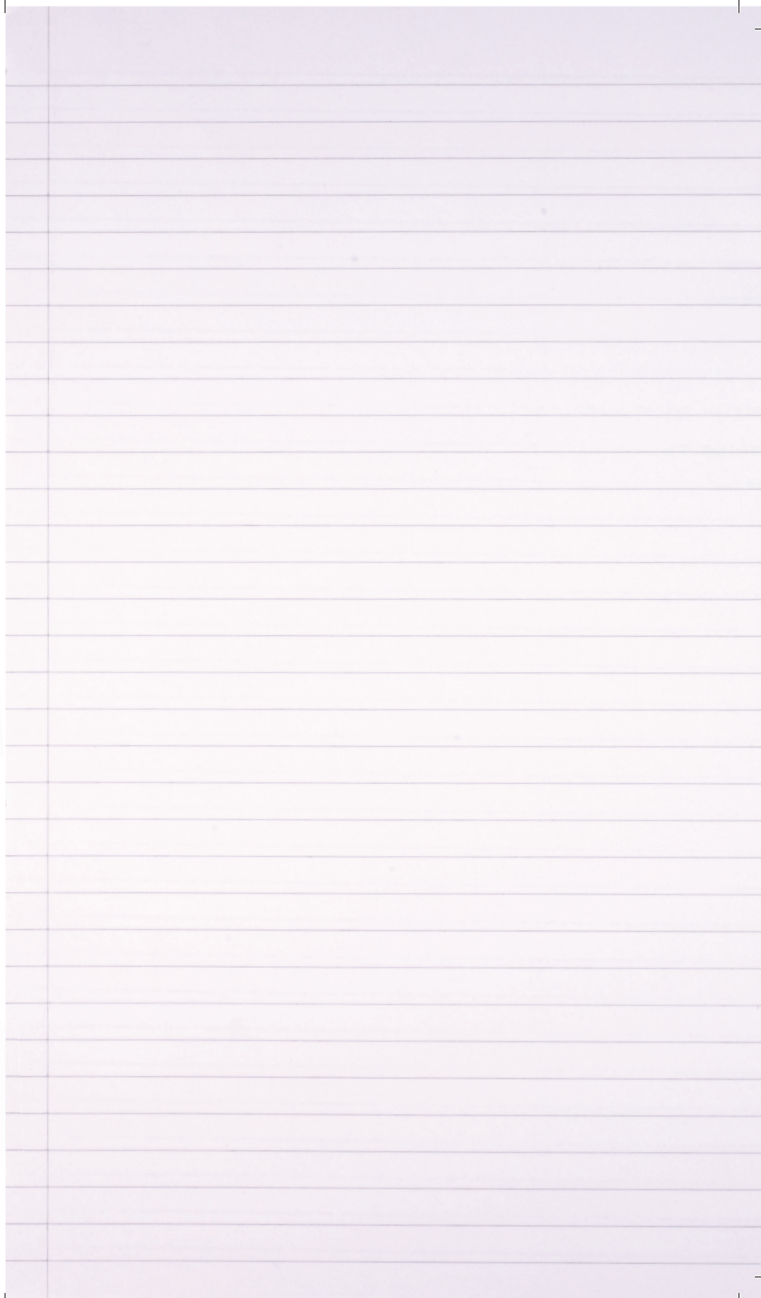
А Исус им рече: „Скините то с њега и пустите га да иде.”

Завера њројив Исуса

(Маџеј 26,1-5; Марко 14,1-2; Лука 22,1-2)

⁴⁵Многи Јудеји који су били дошли к Марији и видели шта је учинио повероваше у њега. ⁴⁶Али, неки од њих одоше фарисејима и испрличаше им шта је Исус учинио. ⁴⁷Тада првосвештеници и фарисеји сазваше Синедрион па рекоше: „Шта да радимо? Тај човек чини многа знамења! ⁴⁸Ако га пустимо да тако чини, сви ће поверовати у њега, и доћи ће Римљани и одузеће нам ово место и народ.”

⁴⁹А један од њих – Кајафа, који је те године био првосвештеник – рече им: „Ништа ви не знате ⁵⁰и не схватате да је за ваше добро да један човек умре за народ него да цео народ пропадне.”

⁵¹Он то не рече сам од себе, него, пошто је те године био првосвештеник, пророкова да ће Исус умрети за народ. ⁵²И не само за народ, него и да би сабрао расејану Божију децу. ⁵³Тако тог дана одлучише да га убију.

⁵⁴Исус се стога више није отворено кретао међу Јудејима, него оде оданде у крај близу пустиње, у град који се звао Ефрем, па је онде боравио са својим ученицима.

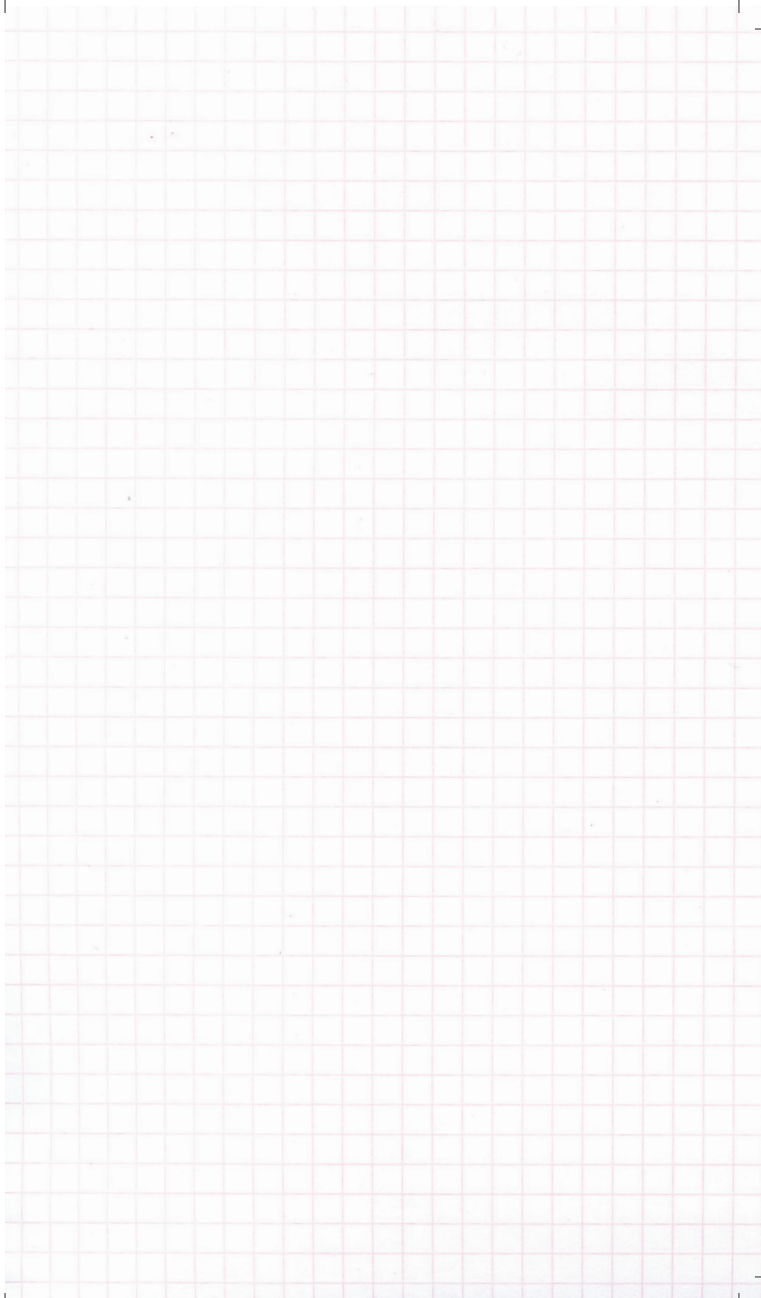
⁵⁵Приближавала се јудејска Пасха и многи Јудеји из унутрашњости дођоше у Јерусалим пре Пасхе да се очисте. ⁵⁶Тражили су Исуса и, стојећи у Храму, питали један другог: „Шта мислите? Зар неће доћи на празник?“ ⁵⁷А првосвештеници и фарисеји издадоше наредбу да, ко зна где је Исус, то пријави па да га ухвате.

Помазање у Виџанији (Матјеј 26,6-13; Марко 14,3-9)

12Шест дана пре Пасхе Исус оде у Витанију, где је био Лазар, кога је Исус васкрсао из мртвих. ²Онде му спремише вечеру. Марта је служила, а Лазар је био међу онима који су с њим лежали за трпезом. ³Тада Марија узе литру скупоцене мирисне помасти од чистог нарда, помаза Исусове ноге и обриса их својом косом. И кућа се испуни мирисом помасти.

⁴А Јуда Искариотски, један од Исусових ученика – који ће га касније издати – рече: ⁵„Зашто се ова помаст није продала за триста динара и то поделило сиромасима?“ ⁶Он то није рекао зато што му је било стало до сиромаша, него зато што је био крадљивац: код њега је била кеса с новцем па је узимао оно што се у њу стављало.

⁷Тада Исус рече: „Пусти је, нека то сачува за дан моје сахране. ⁸Сиромаше ћете увек имати са собом, али мене нећете увек имати.”

Завера њро̄иив Лазара

⁹Силно мноштво Јудеја сазна да је Исус у Витанији па одоше онамо, не само због Исуса него и због Лазара, кога је Исус васкрсао из мртвих. ¹⁰А првосвештеници одлучише да и Лазара убију, ¹¹јер су због њега многи Јудеји одлазили к Исусу и веровали у њега.

Исус улази у Јерусалим (Маѡеј 21,1-11; Марко 11,1-11; Лука 19,28-40)

¹²Сутрадан силан народ који је дошао на празник, пошто је чуо да Исус долази у Јерусалим, ¹³узе палмове ране и изађе му у сусрет, вичући:

„Хосана!

‘Благословен онај који долази у име Господа!’

Благословен Цар Израелов!”

¹⁴А Исус нађе магаре и узјаха га, као што је записано:

¹⁵„Не бој се, кћери сионска!

Ево, цар твој долази јашући

на младунчету магаричином.”

¹⁶Његови ученици то нису испрва разумели, али кад је Исус био прослављен, сетише се да је то било написано о њему и да су му то учинили.

¹⁷А народ који је био са Исусом кад је позвао Лазара из гроба и васкрсао га из мртвих, сведочио је о томе. ¹⁸Зато му силан народ и пође у сусрет јер су чули да је управо он учинио то знамење. ¹⁹А фарисеји су међу собом говорили: „Видите да се ништа не може. Ено, цео свет оде за њим!”

Исус ѡредсказује своју смр̄и

²⁰А међу онима који су дошли да се поклоне Богу на празник било је и Грка. ²¹Они дођоше к Филипу,

ЈОВАН 12:13

Гомила људи види Исуса као оног који ће испунити древна обећања да ће доћи краљ који ће ослободити свој народ. Да ли су га добро схватили?

који је био из Витсаиде у Галилеји, и замолише га, говорећи: „Господару, хтели бисмо да видимо Исуса.”²² А Филип оде и то рече Андреји па Андреја и Филип одоше и то рекоше Исусу.

²³ „Дошао је час да се Син човечији прослави”, рече им Исус. ²⁴ „Истину вам кажем: ако пшенично зрно не падне на земљу и не умре, остаје само. А ако умре, доноси обилан род. ²⁵ Ко воли свој живот, изгубиће га; а ко мрзи свој живот на овоме свету, сачуваће га за вечни живот. ²⁶ Ко ми служи, иде за мном; и где сам ја, онде ће бити и мој служитељ. Мој Отац ће указати част оном ко ми служи.

²⁷ Душа ми је сада узнемирена, и шта да кажем? Оче, спаси ме од овог часа? Не, јер зато сам и дошао до овог часа. ²⁸ Оче, прослави своје име.”

Тада се са неба зачу глас: „Прославио сам и опет ћу прославити!”²⁹ А народ, који је онде стајао и слушао, рече да је загрмело.

³⁰ Други рекоше: „Анђео му је говорио.”

А Исус им рече: „Овај глас се није чуо ради мене, него ради вас. ³¹ Сада је суђење овоме свету. Сада ће владар овога света бити избачен напоље. ³² А ја – кад будем подигнут са земље – све ћу људе привући к себи.”³³ То рече да означи каквом смрћу ће умрети.

³⁴ Тада му народ рече: „Чули смо из Закона да Христос остаје довека. Како онда говориш да Син човечији треба да буде подигнут? Ко је тај Син човечији?”

³⁵ „Светлост ће још само кратко бити међу вама”, рече им Исус. „Ходајте док имате светлост да вас не обузме тама. Јер, ко хода у тами, не зна куда иде.

³⁶ Док имате светлост, верујте у светлост да budete синови светлости.”

Кад је то изговорио, оде и сакри се од њих.

ЈОВАН 12:27-28

→ Коначно је дошао Исусов "час" -
како он каже, да се прослави.

ЈОВАН 12:33

Али Исус нам сад каже да се тај час
односи на његову смрт - како смрт
може да га води ка слави?

Јудеји и гаље не верују

³⁷Иако је Исус сва знамења учинио пред њима, они му не повероваше, ³⁸да се испуне речи пророка Исаије, који је рекао:

„Господе, ко поверова нашој поруци,
и коме се откри рука Господња?”

³⁹Зато нису могли да поверују јер је још Исаија рекао:

⁴⁰„Заслепио им је очи

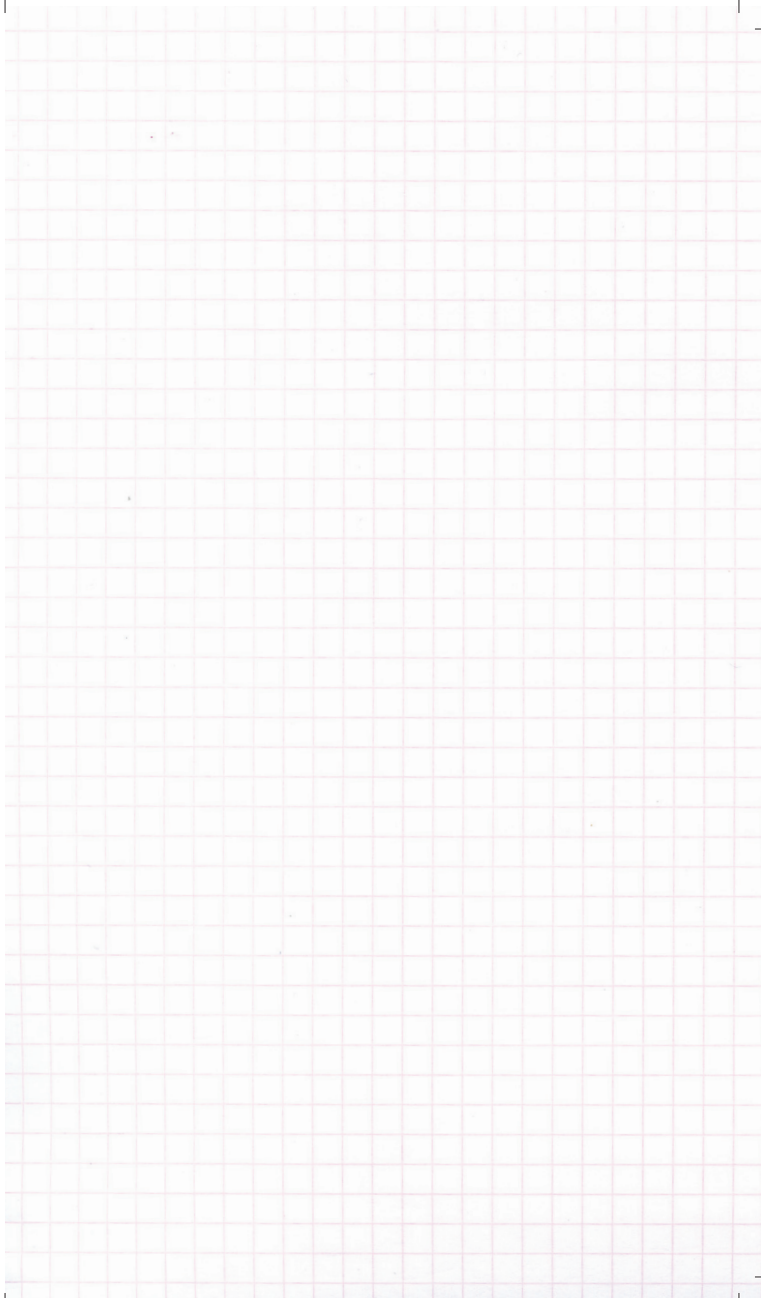
и отврдуо им срца,
да очима не виде
и срцем не разумеју,
и не обратe се,
да их излечим.”

⁴¹Исаија је то рекао јер је видео Исусову славу и о њему говорио.

⁴²Ипак, многи поглавари су веровали у њега, али то нису признавали због фарисеја да не би били изопштени из синагоге. ⁴³Јер, више су волели људску славу од Божије.

⁴⁴„Ко у мене верује, не верује у мене, него у Онога који ме је послао”, повика Исус. ⁴⁵„И ко мене гледа, гледа Онога који ме је послао. ⁴⁶Ја – Светлост – дошао сам на свет да нико ко у мене верује не остане у тами.

⁴⁷Ко слуша моје речи, а не држи их се, ја му не судим. Јер, нисам дошао да свету судим, него да свет спасем. ⁴⁸Ко ме одбацује и не прихвата моје речи, има свог судију: Реч коју сам изрекао – она ће му судити Последњег дана. ⁴⁹Јер, ја нисам говорио сам од себе, него ми је сам Отац, који ме је послао, заповедио шта да кажем и шта да говорим. ⁵⁰А ја знам да је његова заповест вечни живот. То, дакле, што говорим, говорим онако како ми је рекао Отац.”

Исус њере ноје ученицима

13 Пре самог Празника Пасхе, Исус, знајући да је дошао његов час да пређе са овог света Оцу, докраја показа љубав према својима, према онима које је волео на овом свету.

²Служила се вечера, а ђаво је у срце Јуде, сина Симона Искаротског, већ ставио мисао да изда Исуса. ³Знајући да му је Отац све предао у руке, и да је изашао од Бога и да се Богу враћа, ⁴Исус устаде од вечере и скиде огртач па узе убрус и опаса се. ⁵Онда у лавор насу воде и поче да пере ноге ученицима и да их брише убрусом којим се опасао.

⁶Тако стиже и до Симона Петра, који му рече: „Господе, зар ћеш ми ти опрати ноге?”

⁷„Ти сад не знаш шта ја чиним”, одговори му Исус, „али схватићеш касније.”

⁸А Петар му рече: „Нећеш ти мени прати ноге никада!”

„Ако те не оперем”, одговори му Исус, „нећеш имати удела са мном.”

⁹„Господе”, рече му Симон Петар, „онда немој само ноге, него и руке и главу!”

¹⁰„Окупани не треба да опере ништа осим ногу јер је цео чист”, рече му Исус. „И ви сте чисти, али не сви.”

¹¹Знао је ко ће га издати па је зато рекао: „Нисте сви чисти.”

¹²А кад им је опрао ноге, узе свој огртач и поново леже за трпезу па их упита: „Разумете ли то што сам вам учинио? ¹³Ви ме зовете Учитељем и Господом, и добро кажете јер то јесам. ¹⁴Па ако сам ја, Господ и Учитељ, опрао ноге вама, онда треба и ви да перете ноге један другом. ¹⁵Дао сам вам пример да и ви

ЈОВАН 13:14

→ То што Исус пере ноге ученицима је културолошки шок. Он каже да је то начин на који његови ученици треба да изражавају љубав.

чините онако како сам ја учинио вама. ¹⁶Истину вам кажем: слуга није већи од свога господара, ни посланик од онога који га је послао. ¹⁷Пошто то знате, благо вама ако тако будете и чинили.”

**Исус указује на издајника
(Матхеј 26,20-25; Марко 14,17-21; Лука 22,21-23)**

¹⁸„Не говорим о сваком од вас. Знам оне које сам одабрао. Али, нека се испуни Писмо: ‘Онај који је мој хлеб јео, своју пету подиже на мене.’

¹⁹Говорим вам сада, пре него што се догоди да, кад се догоди, поверујете да Ја јесам. ²⁰Истину вам кажем: ко прима онога кога ја шаљем, мене прима; а ко прима мене, прима Онога који ме је послао.”

²¹Кад је то рекао, потресе се у души па посведочи: „Истину вам кажем: један од вас ће ме издати.”

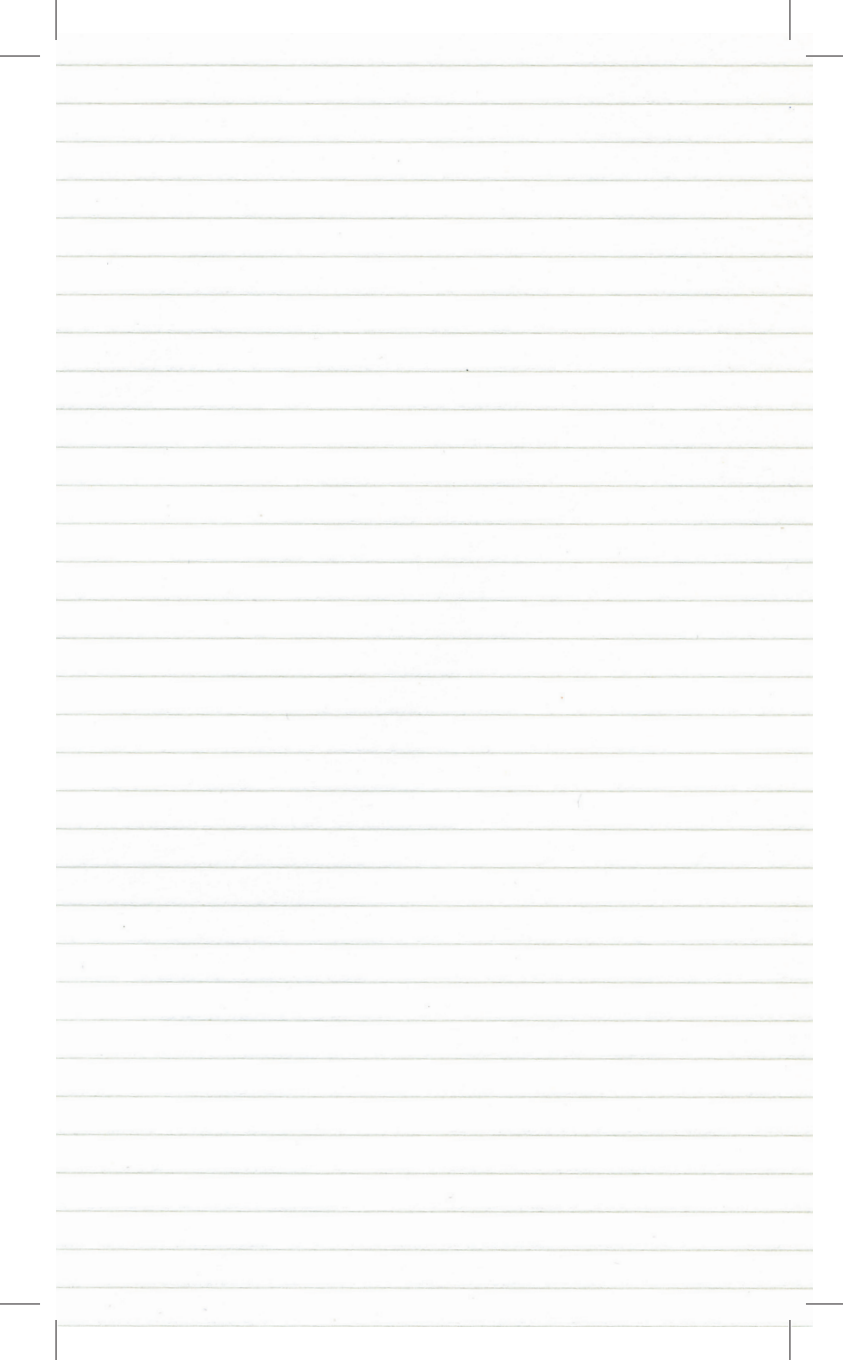
²²А ученици погледаше један другог, у недоумици о коме говори. ²³Један од ученика – онај кога је Исус волео – лежао је одмах до Исусових груди ²⁴па му Симон Петар даде знак и рече: „Питај га о коме говори.”

²⁵Овај се наслони Исусу на груди па га упита: „Ко је тај, Господе?”

²⁶А Исус му одговори: „Онај за кога умочим залогај у чинију и дам му га.” Онда умочи залогај, узе га и даде Јуди, сину Симона Искарриотског, ²⁷а после тог залогаја, у Јуду уђе Сатана.

Тада му Исус рече: „Што чиниш, чини брзо.”

²⁸Али, ниједан од оних који су лежали за трпезом није знао зашто му је то рекао. ²⁹Неки су, пошто је Јуда држао кесу с новцем, помислили да му је Исус рекао: „Купи шта нам треба за празник”, или да нешто да сиромасима. ³⁰Тада Јуда, пошто је узео онај залогај, одмах изађе. А била је ноћ.

Нова зајовесї

³¹Кад је он изашао, Исус рече: „Сад се прославио Син човечији, и Бог се прославио у њему. ³²Ако се Бог прославио у њему, и Бог ће њега прославити у себи, и прославиће га одмах.

³³Дечице, још само мало ћу бити с вама. Тражићете ме, али као што рекох Јудејима: ‘Куда ја идем, ви не можете доћи’, тако сад кажем и вама.

³⁴Нову заповест вам дајем – да волите један другога. Као што сам ја волео вас, тако и ви волите један другога. ³⁵По овом ће сви знати да сте моји ученици: ако будете имали љубави један за другога.”

Исус ѿредсказује да ће ја се Пеїар одрећу (Маїеј 26,31-35; Марко 14,27-31; Лука 22,31-34)

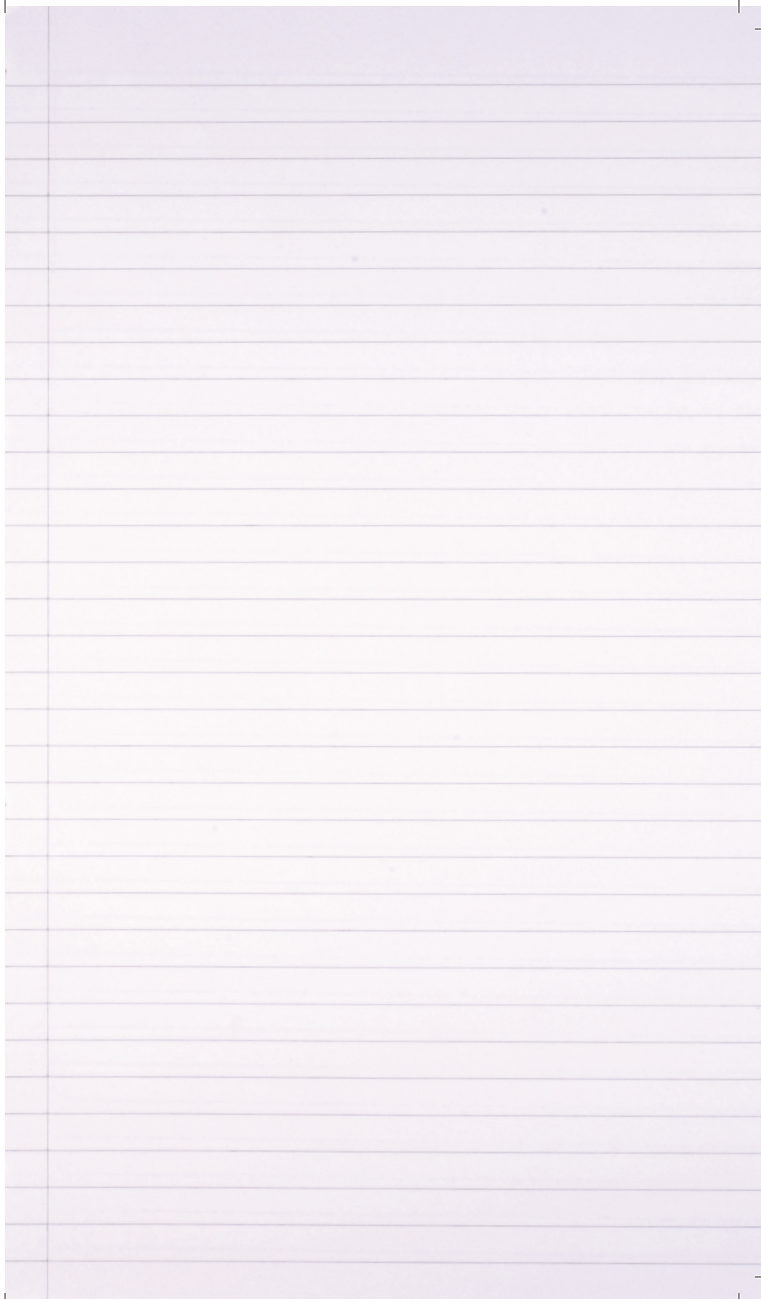
³⁶„Господе”, рече му Симон Петар, „куда ћеш?”

А Исус му одговори: „Куда ја идем, ти сада не можеш поћи за мном. Али, поћи ћеш касније.” ³⁷„Господе”, упита Петар, „зашто не могу поћи за тобом сада? За тебе ћу положити свој живот.”

³⁸„Положићеш свој живот за мене?” рече Исус. „Истину ти кажем: петао се неће огласити док ме се три пута не одрекнеш.”

Пуї, Исїина и Живої

14 „Нека се ваше срце не узнемирава. Верујте у Бога и у мене верујте. ²У кући мога Оца има много станова. Да није тако, зар бих вам рекао: ‘Идем да вам припремим место.’? ³А кад одем и припремим вам место, доћи ћу опет и узети вас к себи да и ви будете онде где сам ја. ⁴А куда ја идем, знате пут.”

⁵„Господе”, рече му Тома, „не знамо куда одлазиш. Како можемо да знамо пут?”

⁶„Ја сам Пут, Истина и Живот”, одговори Исус. „Нико не долази к Оцу, осим кроз мене.”⁷Кад бисте познавали мене, познавали бисте и мога Оца. Одсад га и познајете, и видели сте га.”

⁸„Господе”, рече му Филип, „покажи нам Оца, и то ће нам бити довољно.”

⁹„Толико времена сам с вама”, рече му Исус, „а ти ме, Филипе, још ниси упознао! Ко је видео мене, видео је Оца. Како можеш да кажеш: ‘Покажи нам Оца?’¹⁰Зар не верујеш да сам ја у Оцу и да је Отац у мени? Речи које вам говорим не говорим сам од себе, него Отац, који живи у мени, чини своја дела.¹¹Верујте ми да сам ја у Оцу и Отац у мени. А ако не, верујте због самих дела.¹²Истину вам кажем: ко верује у мене, чиниће дела која ја чиним. Чиниће и већа јер ја одлазим к Оцу.¹³И што год замолите у моје име, учинићу, да се Отац прослави у Сину.¹⁴Ако ме нешто замолите у моје име, учинићу.”

Исус обећава да ће њо̄сла̄ӣи Све̄ӣо̄ӣа Дӯха

¹⁵„Ако ме волите, држаћете се мојих заповести,¹⁶ а ја ћу молити Оца и он ће вам дати другог Помагача да буде с вама довека:¹⁷Духа истине, кога свет не може да прими јер га не види и не познаје. Ви га познајете јер борави с вама и биће у вама.¹⁸Нећу вас оставити као сирочад – доћи ћу к вама.¹⁹Још мало, и свет ме више неће видети, али ви ћете ме видети јер ја живим па ћете и ви живети.²⁰Тог дана ћете сазнати да сам ја у свом Оцу, и да сте ви у мени, а ја у вама.²¹Ко има моје заповести и држи их се, тај ме воли; а ко воли мене, њега ће волети и мој Отац. А волећу га и ја и показаћу му се.”

ЈОВАН 14:6

Исус нас уверава да је он
једини пут до Бога. Читајући
еванђеље до сад, шта мислиш
о овој изјави?

²²„Господе”, рече му Јуда, не Искаротиотски, „како то да ћеш се показати нама, а не свету?”

²³„Ко ме воли, држаће се моје Речи”, одговори му Исус, „и мој Отац ће га волети, и ми ћемо доћи к њему и код њега се настанити. ²⁴Ко ме не воли, не држи се моје Речи. А Реч коју слушате није моја, него Оца, који ме је послао.

²⁵Ово сам вам говорио док сам боравио с вама, ²⁶али Помагач – Свети Дух – кога ће Отац послати у моје име, научиће вас свему и подсетиће вас на све што сам вам рекао. ²⁷Мир вам остављам, свој мир вам дајем. Али, не дајем га онако како свет даје. Нека се не узнемирава ваше срце и нека се не плаши.

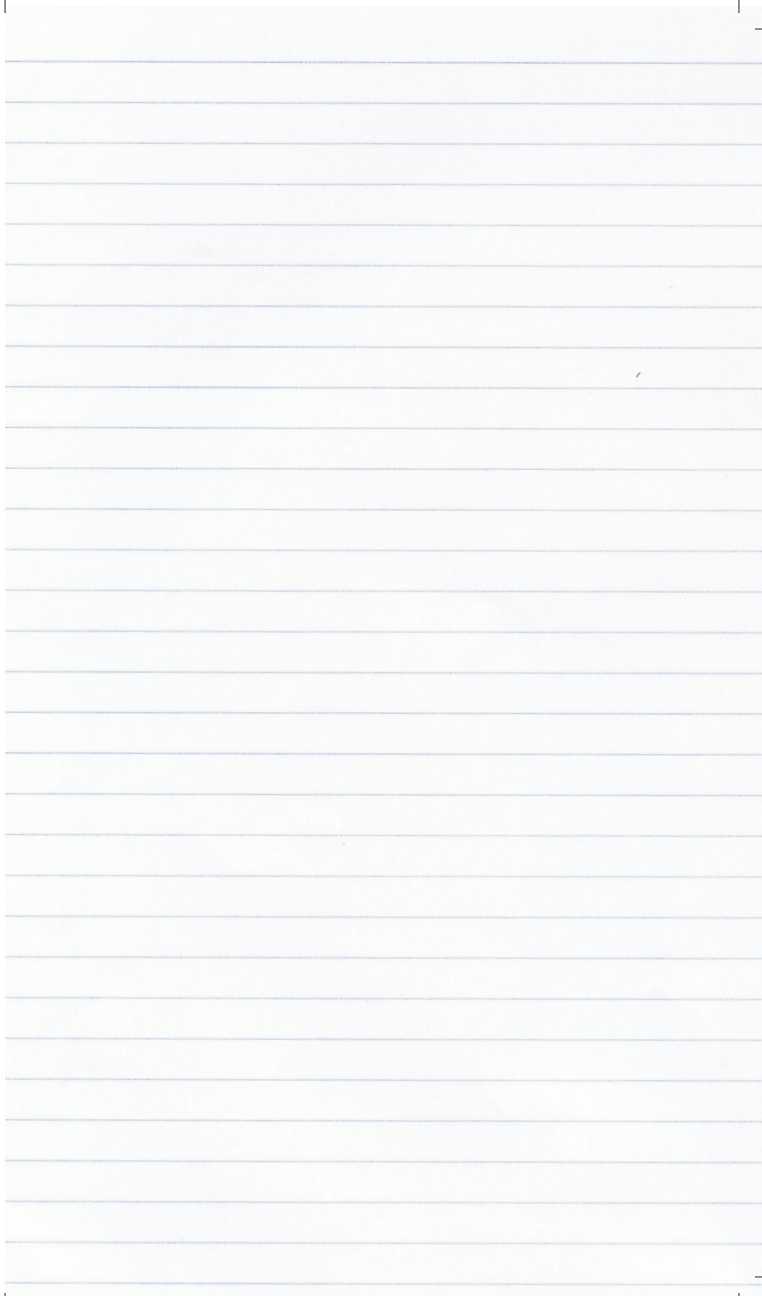
²⁸Чули сте да сам рекао: ‘Одлазим и вратићу вам се.’ Да ме волите, радовали бисте се што одлазим к Оцу, јер Отац је већи од мене. ²⁹То сам вам рекао сада, пре него што се догоди да поверујете кад се догоди. ³⁰Нећу више много с вама говорити јер долази владар света. Он ми не може ништа, ³¹али свет треба да сазна да ја волим Оца, и ја чиним онако како ми је Отац заповедио.

Устаните, хајдемо одавде.”

Чокот и лоза

15 „Ја сам прави чокот, а мој Отац је виноградар. ²Он одсеца сваку лозу на мени која не доноси род, и сваку која доноси род, обрезаје да више рода донесе. ³Ви сте већ чисти због Речи коју сам вам говорио. ⁴Останите у мени, и ја ћу у вама. Као што лоза не може да донесе род сама од себе ако не остане на чокоту, не можете ни ви ако не останете у мени.

⁵Ја сам чокот, а ви лозе. Ко остаје у мени, и ја у њему, много рода доноси јер без мене не можете

ништа. ⁶Ако неко не остане у мени, избацује се напоље као лоза и осуши се. Њу скупе, баце у ватру и спале. ⁷Ако останете у мени и моје речи остану у вама, замолите што год хоћете, и биће вам. ⁸Овим се прославља мој Отац: да много рода донесете и да budete моји ученици.

⁹Као што је Отац волео мене, тако сам и ја волео вас. Останите у мојој љубави. ¹⁰Ако се држите мојих заповести, остаћете у мојој љубави, као што сам се и ја држао заповести свога Оца па остајем у његовој љубави. ¹¹Ово сам вам рекао да моја радост буде у вама и да ваша радост буде потпуна. ¹²Ово је моја заповест: да волите један другог као што сам ја волео вас. ¹³Нема веће љубави него свој живот положити за пријатеље. ¹⁴Ви сте моји пријатељи ако чините оно што вам заповедам. ¹⁵Више вас не зовем слугама јер слуга не зна шта чини његов господар. Назвао сам вас пријатељима јер сам вам обзнанио све што сам чуо од свога Оца. ¹⁶Нисте ви изабрали мене, него сам ја изабрао вас и одредио вас да идете и доносите род, и да ваш род остане па да вам Отац да све што замолите у моје име. ¹⁷Ово вам заповедам: волите један другог.”

Свеј̄ мрзи ученике

¹⁸„Ако вас свет мрзи, знајте да је мене мрзео пре вас. ¹⁹Да сте од света, свет би вас волео као своје. Али, пошто нисте од света, него сам вас ја изабрао из света, због тога вас свет мрзи. ²⁰Сетите се изреке коју сам вам казао: ‘Слуга није већи од свога господара.’ Ако су прогонили мене, прогониће и вас. Ако су се моје Речи држали, држаће се и ваше. ²¹А све ће то чинити против вас због мене јер не познају Онога

ЈОВАН 15:18

Исус предвиђа да ће људи,
мрзети његове ученике. Ако
је то истина, зашто би ико
желео да следи Исуса?

који ме је послао. ²²Да нисам дошао и говорио им, не би имали греха. Али, сада немају изговора за свој грех. ²³Ко мрзи мене, мрзи и мога Оца. ²⁴Да нисам међу њима учинио дела каква нико други није учинио, не би имали греха. А сад су видели, а ипак замрзеше и мене и мога Оца. ²⁵Али, треба да се испуни оно што је записано у њиховом закону: ‘Замрзеше ме без разлога.’

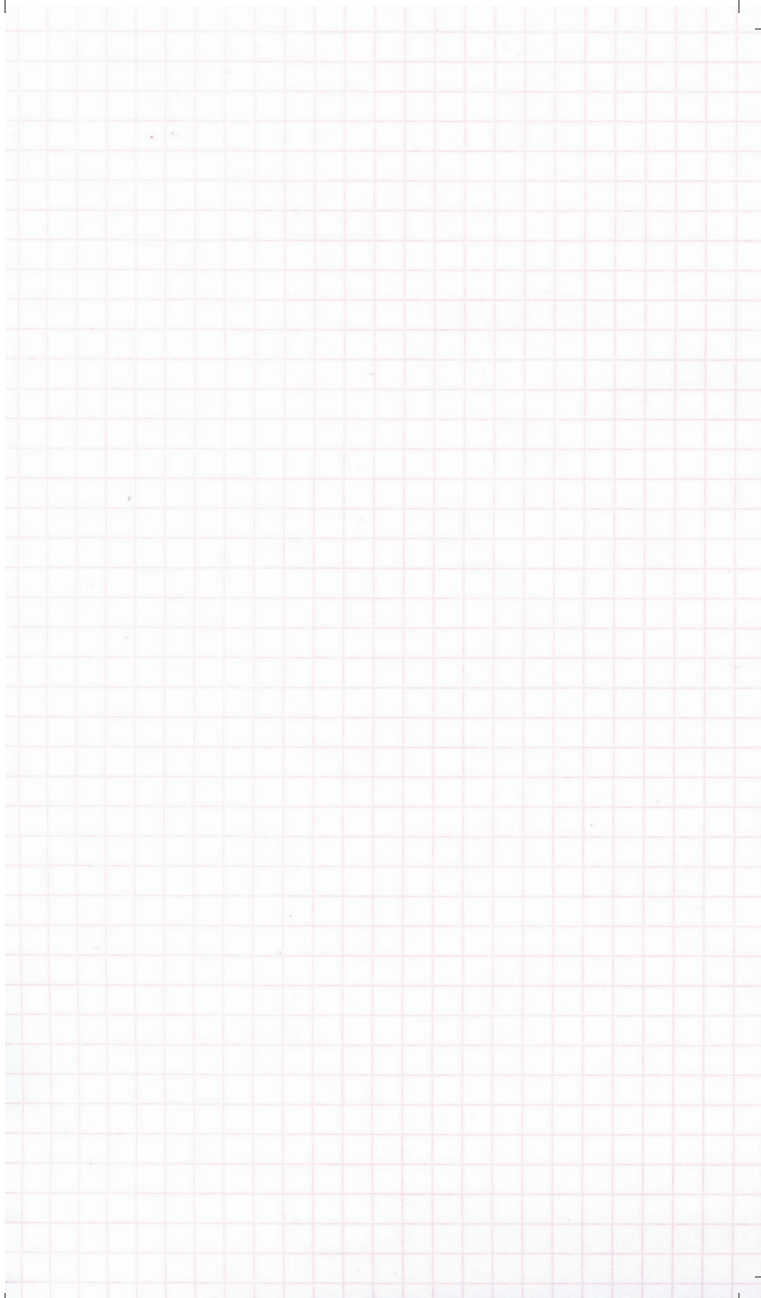
²⁶А када дође Помагач, кога ћу вам послати од Оца – Дух истине који излази од Оца – он ће за мене сведочити. ²⁷А сведочићете и ви јер сте од почетка са мном.

16 Ово сам вам рекао да се не саблазните. ²Изопштиће вас из синагоге. Штавише, долази време када ће сваки онај који убије неког од вас мислити да служи Богу. ³А то ће чинити јер не познају ни Оца ни мене. ⁴Ово сам вам говорио да се, када дође време, сетите да сам вам рекао. У почетку вам ово нисам рекао јер сам био с вама.”

Дело Свејоїа Духа

⁵„Али, сада одлазим Ономе који ме је послао, а нико од вас ме не пита: ‘Куда одлазиш?’ ⁶Него, зато што сам вам то рекао, жалост вам је испунила срце. ⁷Али, говорим вам истину: боље је за вас да ја одем. Јер, ако не одем, неће вам доћи Помагач; а ако одем, послаћу вам га. ⁸Кад он дође, доказаће да је свет у заблуди у погледу греха, праведности и суда. ⁹У погледу греха – зато што не верују у мене; ¹⁰у погледу праведности – зато што идем к Оцу и више ме нећете видети; ¹¹у погледу суда – зато што је осуђен владар овога света.

¹²Још бих много тога имао да вам кажем, али то сада не бисте могли да поднесете. ¹³Али, када

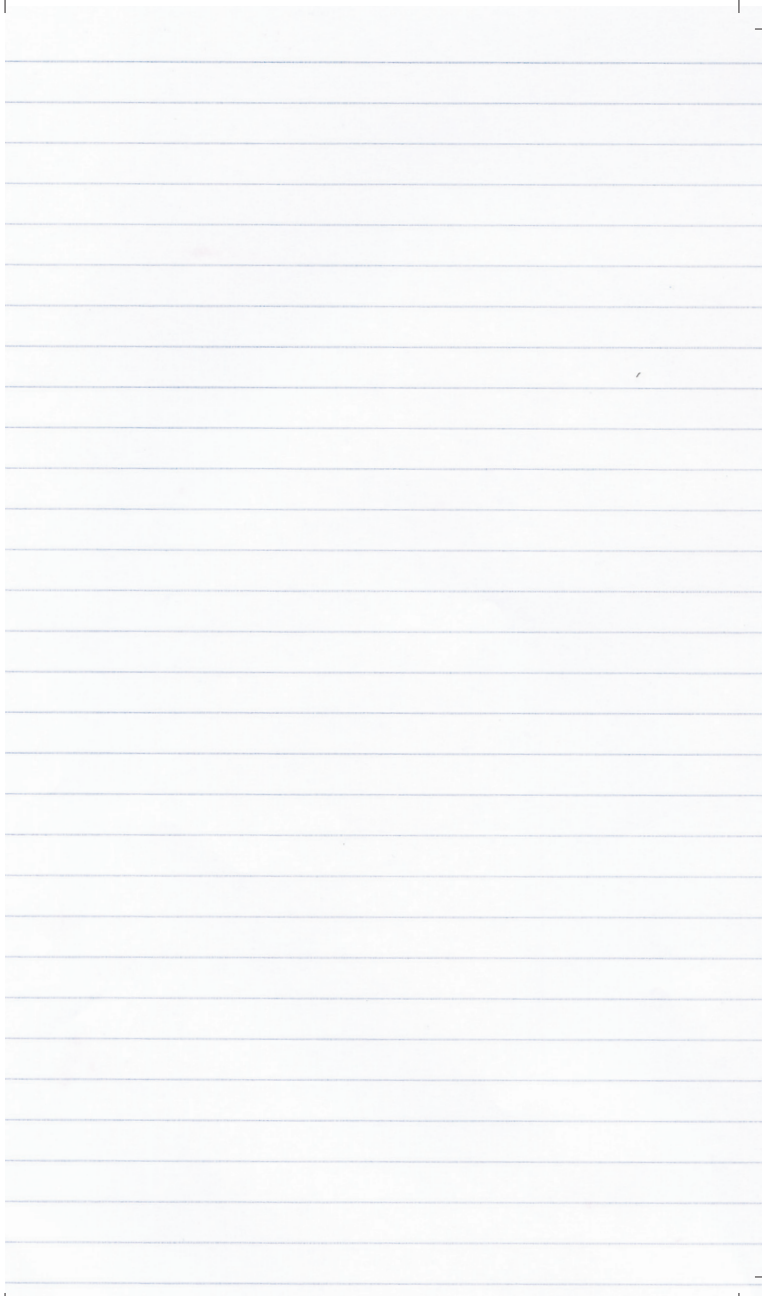
дође он, Дух истине, упутиће вас у сву истину јер неће говорити сам од себе, него ће говорити оно што чује и најавиће вам оно што долази. ¹⁴Он ће ме прославити јер ће од мога узимати и вама најављивати. ¹⁵Све што Отац има, моје је. Зато сам рекао: ‘Од мога ће узимати и вама најављивати’.

¹⁶Још мало, и више ме нећете видети, а онда још мало па ћете ме видети.”

Жалосї̄ ученика њреокренуће се у радосї̄

¹⁷Тада неки од његових ученика упиташе један другог: „Шта је то што нам каже: ‘Још мало, и нећете ме видети, а онда још мало па ћете ме видети’, и: ‘Зато што одлазим к Оцу?’” ¹⁸Говорили су, дакле: „Шта је то што каже: ‘Још мало’? Не знамо о чему говори.”

¹⁹А Исус је знао да хоће да га питају па им рече: „Расправљате међу собом о оном што сам рекао: ‘Још мало, и нећете ме видети, а онда још мало па ћете ме видети’.” ²⁰Истину вам кажем: плакаћете и туговаћете, а свет ће се радовати. Бићете жалосни, али ваша жалост ће се преокренути у радост. ²¹Жена је жалосна док рађа јер је дошао њен час. Али, кад се дете роди, она се више не сећа муке јер је радосна што је човек дошао на свет. ²²Тако сте и ви сада жалосни, али ја ћу вас опет видети и ваше срце ће се радовати, и нико неће моћи да вам одузме ту радост. ²³И тог дана ме ништа нећете питати. Истину вам кажем: што год замолите Оца у моје име, даће вам. ²⁴До сада ништа нисте молили у моје име. Молите, и добићете – да ваша радост буде потпуна.”

Ја сам њобедио свей̄

²⁵„Ово сам вам говорио у причама. Долази време када вам више нећу говорити у причама, него ћу вам Оца објављивати отворено. ²⁶Тог дана ћете молити у моје име. Не кажем да ћу ја молити Оца за вас, ²⁷јер вас и сам Отац воли зато што сте волели мене и поверовали да сам изашао од Бога. ²⁸Од Оца сам изашао и дошао сам на свет. Сада напуштам свет и одлазим к Оцу.”

²⁹Тада његови ученици рекоше: „Ево, сад нам говориш отворено; никакву нам причу не казујеш. ³⁰Сад знамо да све знаш и немаш потребе да те неко нешто пита. Зато верујемо да си дошао од Бога.”

³¹А Исус им рече: „Зар сада верујете? ³²Ево, долази час – дошао је – када ћете се разбежати сваки на своју страну и мене оставити самог. Али, ја нисам сам јер је са мном Отац.

³³Ово сам вам рекао да бисте у мени имали мир. У свету имате невољу, али будите храбри – ја сам победио свет.”

Исус се моли за себе

17 Кад је то изговорио, Исус подиже поглед ка небу па рече: „Оче, дошао је час: прослави Сина да би Син прославио тебе. ²Јер, ти си му дао власт над свим људима да свима које си му дао да вечни живот. ³А ово је вечни живот: да упознају тебе, јединог истинитог Бога, и онога кога си послао – Исуса Христа. ⁴Ја сам тебе прославио на земљи довршивши дело које си ми дао да га извршим. ⁵Сада ти прослави мене код себе, Оче, истом оном славом коју сам имао код тебе пре него што је свет постао.”

ЈОВАН 17:3

Исус дефинише вечни живот као познавање Оца и познавање њега. Да ли те ова дефиниција изненађује? Да ли ти је привлачна?

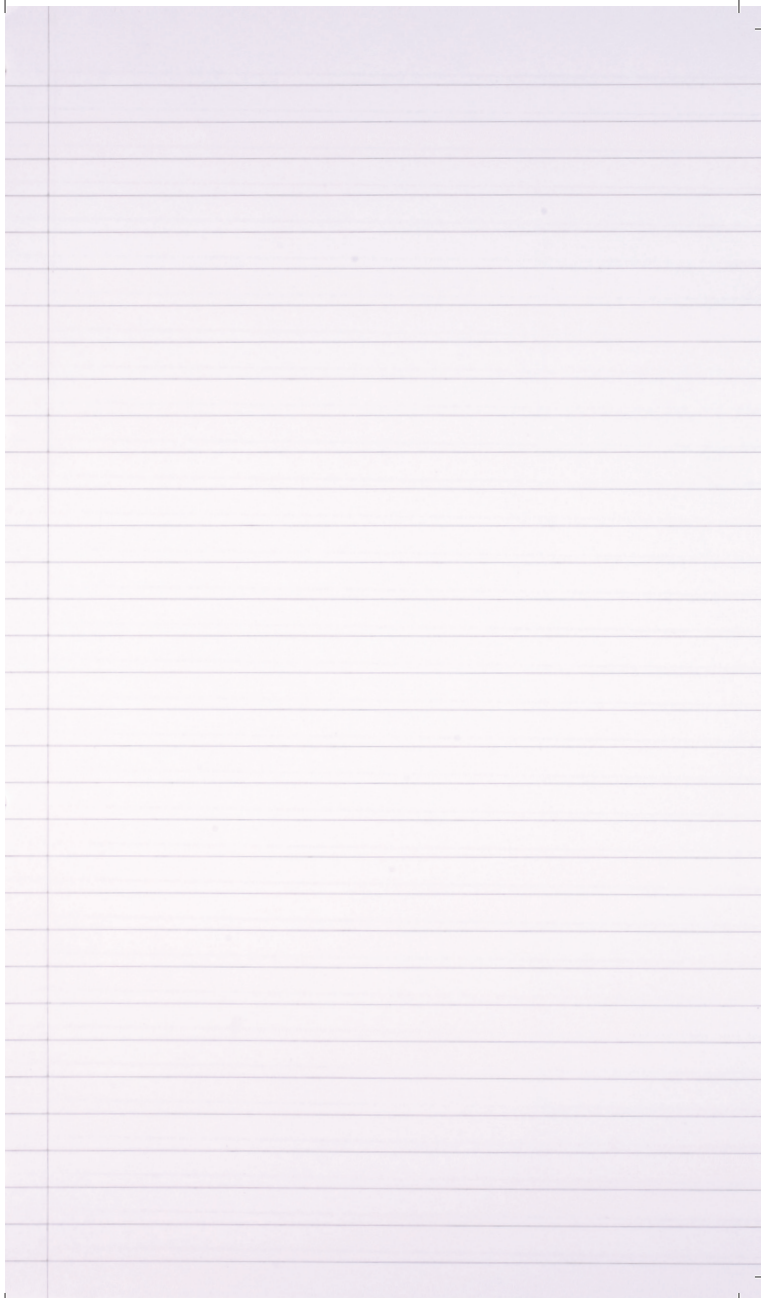
Исус се моли за ученике

⁶„Објавио сам твоје име људима које си ми дао из овога света. Били су твоји, али си их ти дао мени и они су се држали твоје Речи. ⁷Сада знају да је од тебе све што си ми дао. ⁸Јер, дао сам им речи које си ти дао мени и они су их прихватили и заиста спознали да сам од тебе, и поверовали су да си ме ти послао. ⁹За њих молим. Не молим за свет, него за оне које си ми дао, јер су твоји. ¹⁰Све што је моје, твоје је, и што је твоје, моје је – а ја сам се у њима прославио. ¹¹Ја више нисам у свету, али они су у свету, а ја долазим к теби. Свети Оче, чувај их својим именом, које си ми дао, да буду једно као и ми. ¹²Док сам био с њима, чувао сам их именом које си ми дао. Сачувао сам их и ниједан од њих није пропао, осим сина пропасти, да се испуни Писмо.

¹³Сада долазим к теби, али ово говорим док сам још у свету да би имали пунину моје радости у себи. ¹⁴Предао сам им твоју Реч, а свет их је замрзео јер нису од света, као што ни ја нисам од света. ¹⁵Не молим да их узмеш са света, него да их сачуваш од зла. ¹⁶Они нису од света, као што ни ја нисам од света. ¹⁷Посвети их истином – твоја Реч је истина. ¹⁸Као што си ти мене послао у свет, тако сам и ја послао њих у свет ¹⁹и самога себе посвећујем за њих да и они буду посвећени истином.”

Исус се моли за све који верују

²⁰„Али, не молим само за њих, него и за оне који ће на њихову реч поверовати у мене, ²¹да сви буду једно као што си ти, Оче, у мени и ја у теби. Нека и они буду у нама да свет поверује да си ме ти послао. ²²Дао сам им славу коју си ти дао мени да буду једно

као што смо ми једно ²³– ја у њима, а ти у мени – да буду савршено уједињени, да свет спозна да си ме ти послао и да си и њих волео као што си волео мене.

²⁴Оче, хоћу да они које си ми дао буду са мном онде где сам ја и да гледају моју славу, коју си ми дао јер си ме волео пре постанка света.

²⁵Праведни Оче, иако те свет не познаје, ја те познајем, а и ови знају да си ме ти послао. ²⁶Обзнанио сам им твоје име и обзнанићу да љубав којом си ме заволео буде у њима, и ја у њима.”

Исус изган и ухваћен

(Матхеј 26,47-56; Марко 14,43-50; Лука 22,47-53)

18 Кад је ово изговорио, Исус оде са својим ученицима на другу страну потока Кедрона. Онде је био један врт па он и његови ученици уђоше у њега.

²А знао је за то место и Јуда, његов издајник, јер се Исус онде често састајао са својим ученицима. ³Он узе чету војника, а од првосвештеника и фарисеја слуге, па дође онамо са бакљама, светиљкама и оружјем.

⁴А Исус, знајући шта ће се све с њим догодити, изађе и упита их: „Кога тражите?”

⁵„Исуса Назарећанина”, одговорише му.

А он им рече: „Ја сам.” С њима је стајао и Јуда, његов издајник. ⁶А кад им је рекао: „Ја сам”, они устукнуше и падоше на земљу.

⁷Онда их Исус опет упита: „Кога тражите?”

А они рекоше: „Исуса Назарећанина.”

⁸„Рекох вам: Ја сам. Па, пошто мене тражите, пустите ове да иду” ⁹– да се испуни оно што је рекао: „Нисам изгубио ниједнога од оних које си ми дао.”

ЈОВАН 18:6

→ Бог за себе у јеврејском Светом писму каже: "ја сам онај који јесам". Кад Исус користи то име, чета од 200 војника пада на земљу.

¹⁰ А Симон Петар је имао мач па га потеже, удари првосвештениковог слугу и одсече му десно ухо. Слуга се звао Малх.

¹¹ Исус рече Петру: „Врати мач у корице. Зар да не испијем чашу коју ми је Отац дао?”

Исус њред Аном

(Маџеј 26,57-58; Марко 14,53-54; Лука 22,54)

¹² Тада чета, њен заповедник и јудејске слуге ухватише Исуса и везаше га ¹³ па га најпре одведоше Ани, тасту Кајафе, првосвештеника те године. ¹⁴ А Кајафа је био онај који је Јудејима саветовао: „Боље је да један човек умре за народ.”

Пејрово њрво одрицање

(Маџеј 26,69-70; Марко 14,66-68; Лука 22,55-57)

¹⁵ За Исусом пођоше Симон Петар и још један ученик. Тог ученика је првосвештеник познавао па он са Исусом уђе у првосвештениково двориште, ¹⁶ а Петар остаде напољу пред капијом. Тада изађе онај други ученик, кога је познавао првосвештеник, поразговара с вратарком па уведе Петра унутра.

¹⁷ Слушкиња која је пазила на врата упита Петра: „Да ниси и ти један од ученика овога човека?”

„Нисам”, рече Петар.

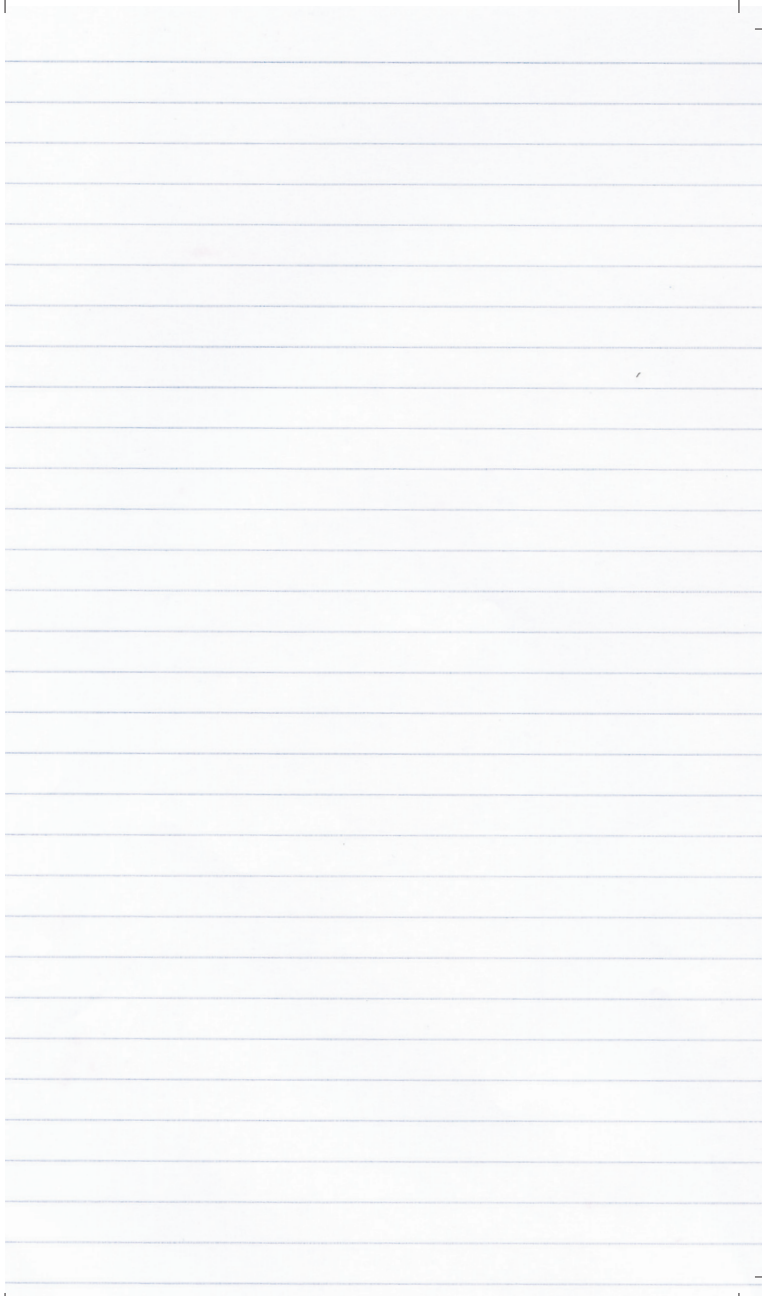
¹⁸ А слуге и стражари су наложили ватру и стајали око ње и грејали се јер је било хладно па је и Петар стајао с њима и грејао се.

Првосвештеник испитиује Исуса

(Маџеј 26,59-66; Марко 14,55-64; Лука 22,66-71)

¹⁹ У међувремену је првосвештеник испитивао Исуса о његовим ученицима и о његовом учењу.

²⁰ „Ја сам свету говорио отворено”, одговори му Исус. „Увек сам учио народ у синагоги и у Храму,

где се сви Јудеји окупљају, и ништа нисам говорио у тајности. ²¹Зашто питаш мене? Питај оне који су чули шта сам им говорио. Они знају шта сам рекао.”

²²Кад је то рекао, ошамари га један од слугу који је онде стајао и рече: „Зар тако одговараш првосвештенику!”

²³„Ако сам зло говорио”, одговори му Исус, „докажи шта је зло. А ако сам добро, зашто ме удараш?” ²⁴Тада га Ана, везаног, посла првосвештенику Кајафи.

Пејшрово друго и шреће одрицање (Матеј 26,71-75; Марко 14,69-72; Лука 22,58-62)

²⁵Док је Симон Петар стајао и грејао се, упиташе га: „Да ниси и ти један од његових ученика?”

А он порече, рекавши: „Нисам.”

²⁶Један од првосвештеникових слугу – рођак онога коме је Петар одсекао ухо – рече: „Зар те нисам видео с њим у врту?” ²⁷А Петар опет порече, и одмах се огласи петао.

Исус њред Пилајшом

(Матеј 27,1-2, 11-14; Марко 15,1-5; Лука 23,1-5)

²⁸Исуса из Кајафине куће одведоше у преторијум. Било је рано јутро па они не хтедоше да уђу у преторијум да не постану нечисти, него да могу да једу Пасху. ²⁹Стога Пилат изађе пред њих и рече: „Какву оптужбу износите против овога човека?”

³⁰„Да тај човек није злочинац”, одговорише му они, „не бисмо ти га предавали.”

³¹Тада им Пилат рече: „Узмите га ви па му судите по свом закону.”

„Ми не смемо никог да убијемо”, одговорише му Јудеји ³²– да се испуни оно што је Исус рекао о смрти каквом је требало да умре.

ЈОВАН 18:26

→ Петар се одриче Исуса, али Исус
чврсто стоји приликом испитивања.
Шта мислиш, зашто власти толико
желе да осуде Исуса?

³³Пилат онда опет уђе у преторијум, позва Исуса па га упита: „Јеси ли ти цар Јудеја?”

³⁴„Говориш ли то сам од себе”, рече Исус, „или су ти други говорили о мени?”

³⁵„Зар сам ја Јудејин?” рече Пилат. „Твој народ и првосвештеници су те мени предали. Шта си учинио?”

³⁶„Моје царство није од овога света”, одговори Исус. „Кад би моје царство било од овога света, моји би се поданици борили да не будем предат Јудејима. Али, моје царство није одавде.”

³⁷Тада му Пилат рече: „Дакле, ипак си цар!”

А Исус одговори: „Тако је као што кажеш: цар сам. Ја сам се за ово родио и за ово дошао на свет: да сведочим за истину. Ко год је од истине, слуша мој глас.”

³⁸„Шта је истина?” рече му Пилат.

Исус осуђен на смрт

(Маџеј 27,15-31; Марко 15,6-20; Лука 23,13-25)

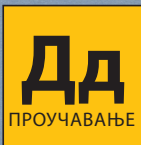
Кад је то рекао, опет изађе пред Јудеје, па им рече: „Не налазим му никакву кривицу. ³⁹А ваш је обичај да вам за Пасху једнога ослободим. Хоћете ли, дакле, да вам ослободим цара Јудеја?” ⁴⁰А они повикаше: „Не њега, него Вараву!”

А Варава је био разбојник.

19 Тада Пилат узе Исуса и даде да га избичују. ²Војници исплетоше венац од трња и ставише му на главу, па га огрнуше пурпурним огртачем.

³Онда су му прилазили и говорили: „Здраво, царе Јудеја!” и шамарали га.

⁴А Пилат поново изађе напоље па им рече: „Ево, изводим вам га напоље да знате да му нисам нашао никакву кривицу.” ⁵Тада Исус изађе напоље, с венцем

ВЕЛИКА

РАЗМЕНА

Руски писац и борац за људска права Александар Солжењицин је разматрао хипотетичку могућност да се са света уклоне сви зли људи. На крају је дошао до закључка да је то немогуће: "Линија раздвајања добра од зла пролази кроз срце сваког човека. А ко је вољан да уништи део свог срца?"

До које мере се слажеш с оваквим описом човечанства?

ПРОУЧАВАЊЕ: ЈОВАН 19:1-42 (СТРАНА 150)

ПОГЛЕДАЈ: uncover.org.uk/john/videoE

од трња и у пурпурном огртачу, а Пилат рече: „Ево човека!”

⁶Кад су га првосвештеници и слуге угледали, повикаше: „Распни га! Распни га!”

„Ви га узмите па га распните”, рече им Пилат, „јер ја му нисам нашао кривицу.”

⁷А Јудеји му одговорише: „Ми имамо Закон, и по Закону он мора да умре јер је тврдио да је Син Божији!”

⁸Кад је Пилат то чуо, још више се уплаши ⁹па опет уђе у преторијум и упита Исуса: „Одакле си?” Али, Исус му не даде одговор. ¹⁰Тада му Пилат рече: „Зар мени не одговараш? Зар не знаш да имам власт да те ослободим и власт да те распнем?”

¹¹„Не би ти имао никакве власти нада мном”, одговори му Исус, „да ти није дата одозго. Зато је већи грех онога који ме је теби предао.”

¹²Отада је Пилат настојао да га ослободи.

Али, Јудеји су викали: „Ако га ослободиш, ниси царев пријатељ! Ко год се издаје за цара, противи се цару!”

¹³Кад је то чуо, Пилат изведе Исуса напоље и седе на судијску столицу, на месту које се зове Камени плочник – арамејски: Гавата. ¹⁴А био је Дан припреме за Пасху, око поднева.

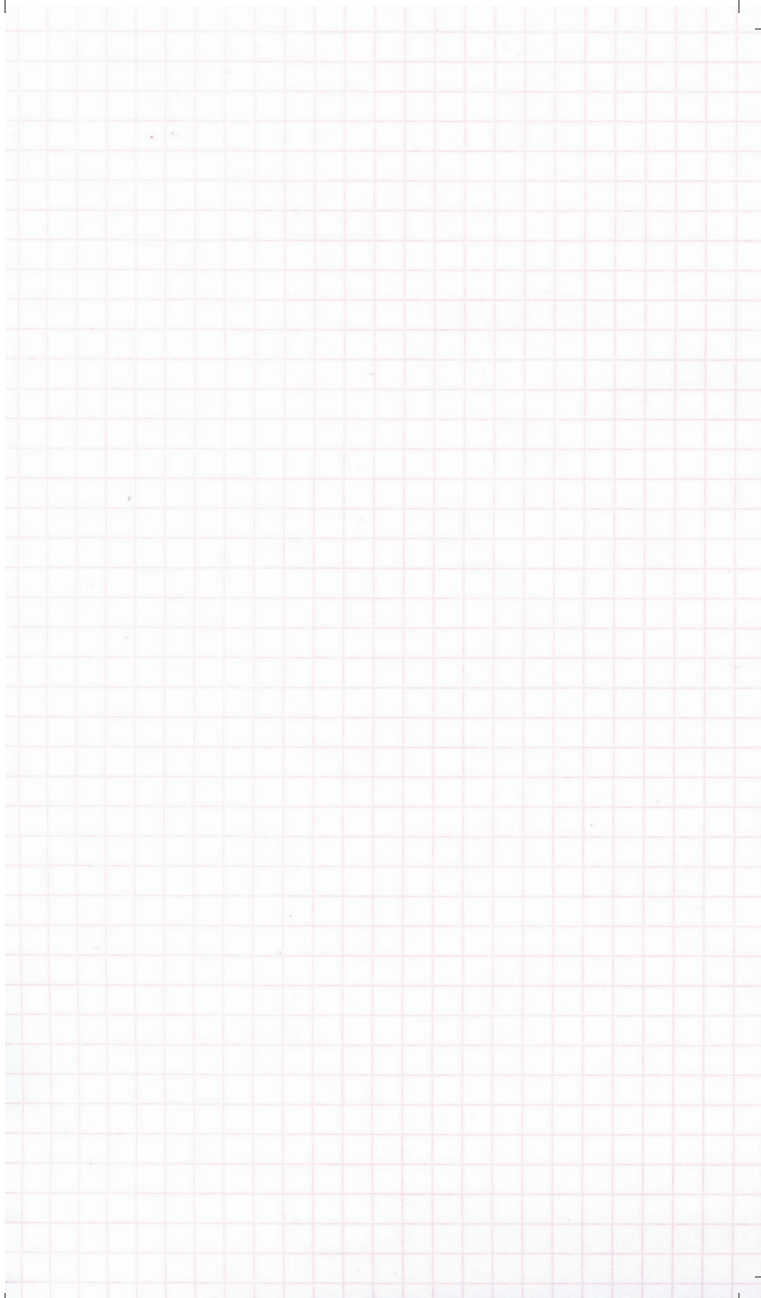
Пилат рече Јудејима: „Ево вашег цара!”

¹⁵А они повикаше: „Води га! Води га! Распни га!”

„Зар да распнем вашег цара?” упита их Пилат.

А првосвештеници му одговорише: „Ми немамо цара осим цезара!”

¹⁶Тада им га Пилат предаде да га распну, и они га преузеше.

Распеће**(Маџеј 27,32-44; Марко 15,21-32; Лука 23,26-43)**

¹⁷Носећи свој крст, Исус изађе на такозвано Лобањско место – које се на арамејском зове Голгота –
¹⁸где га распеше. А с њим распеше још двојицу – један је био с једне стране, други са друге, а Исус у средини.

¹⁹А Пилат написа натпис и стави га на крст. На њему је писало: ИСУС НАЗАРЕЋАНИН, ЦАР ЈУДЕЈА.

²⁰И тај натпис прочиташе многи Јудеји јер је место где је Исус био распет било близу града. А био је написан на арамејском, латинском и грчком језику.

²¹Првосвештеници рекоше Пилату: „Немој да пишеш: ‘цар Јудеја’, него да је он рекао да је цар Јудеја.”

²²А Пилат им одговори: „Што написах – написах.”

²³А кад су распели Исуса, војници узеше његову одећу и поделише је на четири дела – за сваког војника по део. Узеше и његову кошуљу, али је она била без шавова јер је одозго до доле била исткана у једном комаду.

²⁴Тада рекоше један другом: „Хајде да је не цепамо, него да бацимо коцку за њу, да видимо коме ће припасти” – да се испуни Писмо које каже:

„Моју одећу поделише међу собом
и бацише коцку за моје одело.”

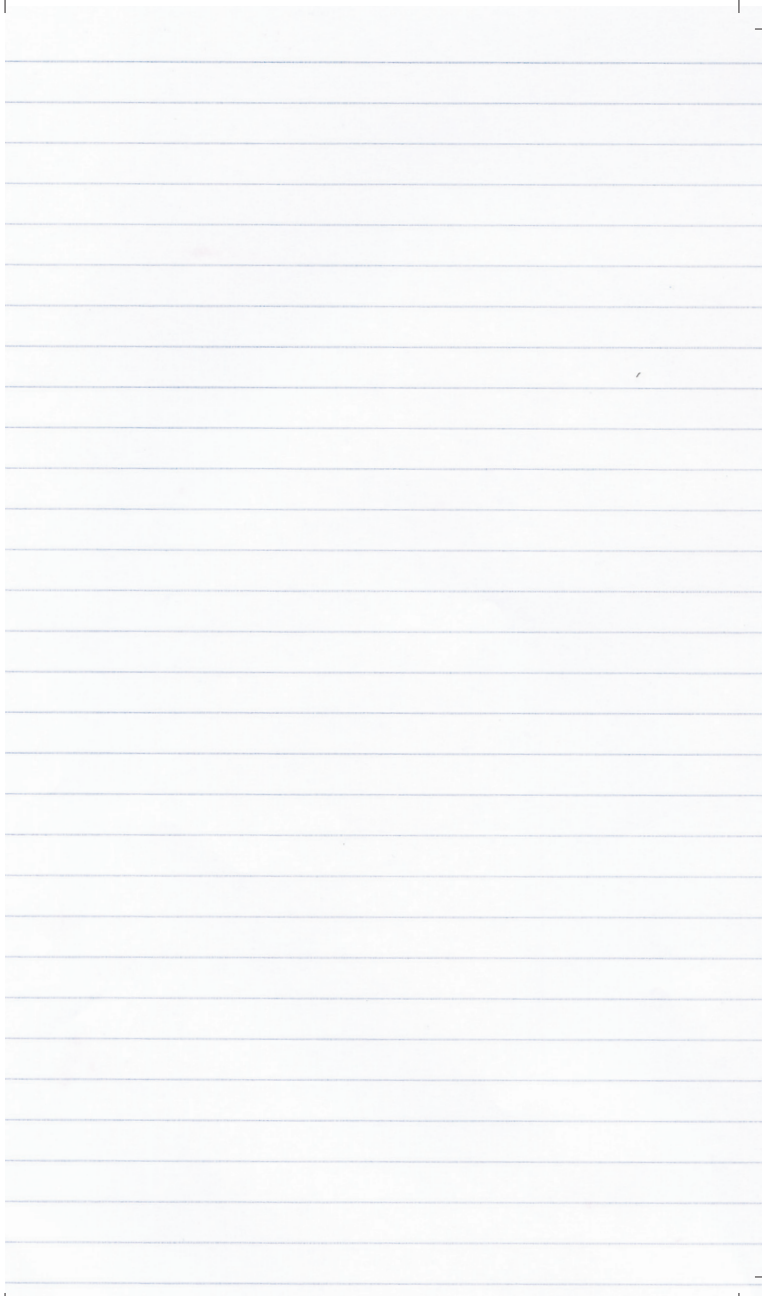
И војници тако и учинише.

²⁵А поред Исусовог крста стајале су његова мајка, њена сестра, Марија Клопина и Марија Магдалина.

²⁶Исус виде мајку и ученика кога је волео како стоји поред ње па рече мајци: „Драга жено, ево ти сина.”

²⁷Затим рече ученику: „Ево ти мајке.”

И од тог часа ученик је узео к себи.

Исусова смрћ**(Маџеј 27,45-56; Марко 15,33-41; Лука 23,44-49)**

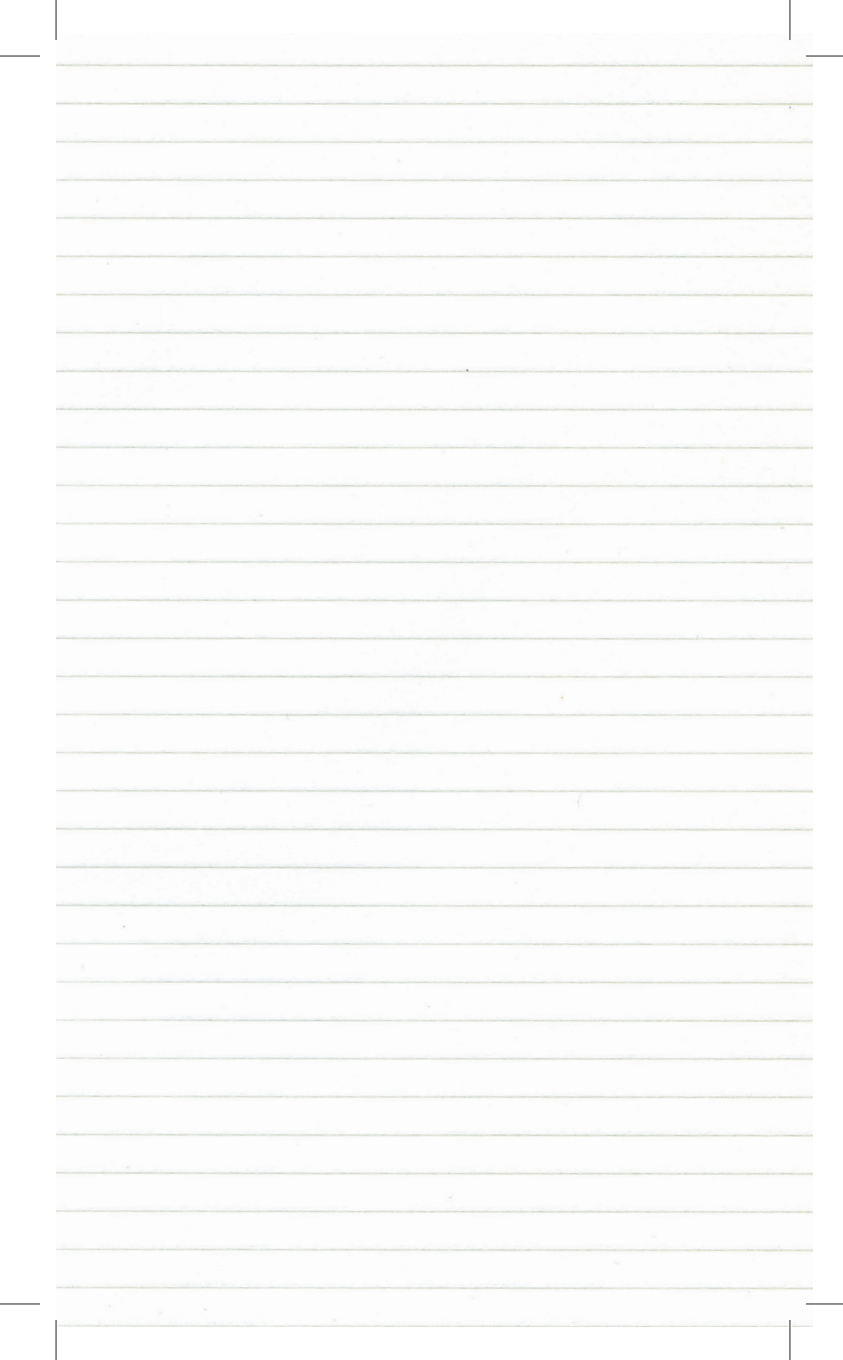
²⁸После тога, знајући да је све довршено, Исус рече, да би се испунило Писмо: „Жедан сам.” ²⁹А онде је стајала посуда пуна сирћета па сунђер натопљен сирћетом натакоше на изопову стабљику и принеше његовим устима. ³⁰Чим је узео сирће, Исус рече: „Довршено је”, па спусти главу и издахну.

³¹А пошто је био Дан припреме, Јудеји замолише Пилата – да тела не би остала на крсту и у суботу јер је те суботе био Велики дан – да им се поломе ноге, а тела скину. ³²И војници дођоше и поломише ноге првом и другом човеку који су с Исусом били распети. ³³А кад су дошли до Исуса, видеше да је већ умро па му не поломише ноге, ³⁴него му један војник копљем прободе ребра. И одмах потекоше крв и вода. ³⁵За ово сведочи онај који је то видео и његово сведочанство је истинито; и он зна да говори истину па сведочи да и ви поверујете – ³⁶то се догодило да се испуни Писмо: „Ниједна кост му неће бити поломљена.” ³⁷А једно друго Писмо каже: „Гледаће онога кога су проболи.”

Исусова сахрана**(Маџеј 27,57-61; Марко 15,42-47; Лука 23,50-56)**

³⁸После тога Јосиф из Ариматеје, који је био Исусов ученик – али тајни, због страха од Јудеја – замоли Пилата да однесе Исусово тело. И Пилат му допусти па он дође и однесе тело. ³⁹А дође и Никодим, који је оно раније дошао к њему ноћу, и донесе око сто литри мешавине смирне и алоје.

⁴⁰Тада узеше Исусово тело и увише га у платнене

завоје с мирисима, као што Јудеји обично сахрањују.

⁴¹А код места где је Исус био распет налазио се врт, и у врту нов гроб у коме још нико није био сахрањен.

⁴²И због тога што је био јудејски Дан припреме и што је гроб био близу, Исуса положише у њега.

Васкрсење

(Маџеј 28,1-10; Марко 16,1-8; Лука 24,1-12)

20 Рано ујутро првог дана седмице, док је још био мрак, Марија Магдалина дође на гроб и виде да је камен подигнут са гроба ²па трчећи оде Симону Петру и оном другом ученику, кога је Исус волео, и рече им: „Однели су Господа из гроба и не знамо где су га ставили!”

³Тада Петар и онај други ученик изађоше и кренуше према гробу. ⁴Обојица су трчали заједно, али је онај други ученик трчао брже од Петра и први стигао до гроба. ⁵Он се саже и угледа завоје који су онде лежали, али не уђе. ⁶Онда за њим стиже и Симон Петар па уђе у гроб и виде завоје који су онде лежали. ⁷А убрус, који је био на Исусовој глави, није лежао заједно са завојима, него је био одвојено савијен на једном месту. ⁸Тада уђе и други ученик, онај који је први стигао до гроба, и виде и поверова. ⁹Јер, они још нису разумели Писмо – да Исус треба да васкрсне из мртвих. ¹⁰Потом се ученици вратише кући.

Исус се јоказује Марији Магдалини **(Марко 16,9-11)**

¹¹А Марија је стајала напољу код гроба и плакала. И како је плакала, наднесе се над гроб ¹²и угледа два анђела у белом како седе онде где је лежало Исусово тело – један код главе, а други крај ногу.

Пристрасно потврђење је тенденција да се нови докази тумаче као потврђење већ постојећих веровања или теорија. Шта мислиш, зашто су људи понекад отпорни на испитивања и мењање постојећих веровања?

Какви докази су теби потребни да би променио мишљење о нечему?

ПРОУЧАВАЊЕ:

ЈОВАН 20:1-29 (СТРАНА 156)

ПОГЛЕДАЈ:

uncover.org.uk/john/videoF

¹³ „Жено”, рекоше јој они, „зашто плачеш?”

„Однели су мога Господа”, рече им она, „а не знам где су га ставили.” ¹⁴ А кад је то рекла, осврну се и угледа Исуса како стоји, али није знала да је то он.

¹⁵ „Жено”, рече јој Исус, „зашто плачеш? Кога тражиш?”

А она, мислећи да је то вртлар, рече: „Господару, ако си га ти однео, реци ми где си га ставио па ћу га ја узети.”

¹⁶ Тада јој Исус рече: „Марија!”

А она се осврну па рече на арамејском: „Рабони!” – што значи „Учитељу”.

¹⁷ Исус јој рече: „Не дотичи ме јер још нисам отишао горе к Оцу. Него, иди мојој браћи па им реци: ‘Одлазим горе к своме Оцу и вашем Оцу, и своме Богу и вашем Богу.’”

¹⁸ И Марија Магдалина оде и обавести ученике: „Видела сам Господа.”

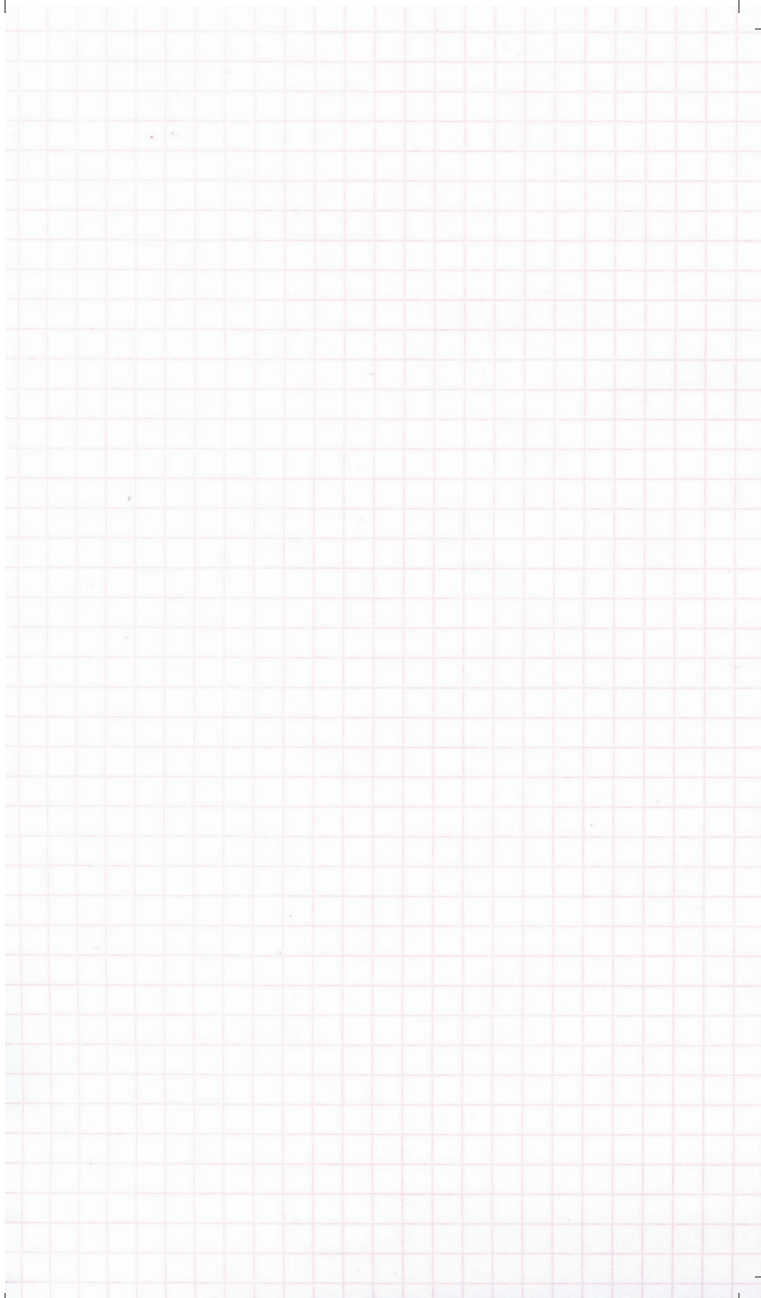
И исприча им шта јој је рекао.

***Исус се јоказује ученицима
(Маџеј 28,16-20; Марко 16,14-18; Лука 24,36-49)***

¹⁹ Увече тог првог дана седмице, кад су ученици били заједно, а врата закључана због страха од Јудеја, дође Исус и стаде међу њих па им рече: „Мир вама.”

²⁰ Кад је то рекао, показа им своје руке и ребра, а ученици се обрадоваше што виде Господа.

²¹ Тада им он опет рече: „Мир вама. Као што је Отац послао мене, тако и ја шаљем вас.” ²² Рекавши то, дахну на њих и рече: „Примите Светога Духа. ²³ Кома опростите грехе, опростени су; а коме не опростите, нису опростени.”

Исус и Тома

²⁴А Тома звани Близанац, један од Дванаесторице, није био с њима кад је Исус дошао. ²⁵Остали ученици му рекоше: „Видели смо Господа!”

А он им рече: „Ако не видим ожиљке од клинова на његовим рукама, и не ставим свој прст на место где су били клинови, и не ставим руку у његова ребра, нећу веровати.”

²⁶Осам дана касније, његови ученици су опет били у кући, а с њима и Тома.

Исус уђе, иако су врата била закључана, и стаде међу њих па рече: „Мир вама.” ²⁷А онда рече Томи: „Стави свој прст овамо и погледај моје руке. Испружи руку па је стави у моја ребра. И немој да будеш неверан, него веран.”

²⁸„Мој Господ и мој Бог!” одврати Тома.

²⁹А Исус му рече: „Зато што си ме видео, поверовао си. Благо онима који нису видели, а поверовали су.”

³⁰Исус је пред својим ученицима учинио још многа друга знамења која нису записана у овој књизи.

³¹Али, ово је записано да верујете да Исус јесте Христос, Син Божији, и да, верујући, имате живот у његовом имену.

Исус се њоказује седморици ученика

21 Исус се после тога поново показа својим ученицима на Тиверијадском мору. А показао се овако: ²Симон Петар, Тома звани Близанац, Натанаил из Кане Галилејске, Зеведејеви синови и два друга ученика били су заједно. ³Симон Петар им рече: „Идем да ловим рибу.”

А они рекоше: „И ми ћемо с тобом.”

ЈОВАН 20:31

Јован сумира циљ свог писања.

Пислиш ли да га је постигао?

И изађоше па уђоше у чамац, али те ноћи не уловише ништа.

⁴А рано ујутро, Исус је стајао на обали, али ученици нису знали да је то он.

⁵„Дечице”, упита их Исус, „зар немате ништа за јело?” „Немамо”, одговорише они.

⁶А он им рече: „Баците мрежу са десне стране чамца, и наћи ћете.”

И они бацише, али више нису могли да је извуку од мноштва риба.

⁷Тада онај ученик кога је Исус волео рече Петру: „То је Господ!”

Кад је чуо да је то Господ, Симон Петар се опаса огртачем јер је био го, и скочи у море. ⁸А остали ученици стигоше чамцем, вукући мрежу са рибом јер нису били далеко од обале – свега око двеста лаката.

⁹Кад су пристали уз обалу, угледаше већ припремљен жар и на њему рибу и хлеб.

¹⁰Исус им рече: „Донесите неколико риба од ових које сте сад уловили.” ¹¹Тада се Симон Петар попе у чамац и на обалу извуче мрежу, пуну великих риба – сто педесет три. Али, иако их је било толико, мрежа се није

поцепала. ¹²„Дођите и доручкујте”, рече им Исус.

И ниједан од ученика се није усудио да га упита:

„Ко си ти?” јер су знали да је то Господ. ¹³Тада Исус узео хлеб и даде им га, а исто тако и рибу. ¹⁴Било је то трећи пут да се Исус показао својим ученицима пошто је васкрсао из мртвих.

Исус и Петар

¹⁵Кад су доручковали, Исус упита Симона Петра:

„Симоне, сине Јованов, волиш ли ме више него ови?”

„Да, Господе”, одговори му Петар, „ти знаш да те волим.”

А Исус му рече: „Напасај моју јагњад.”

ЈОВАН 21:12

→ Какав је то Бог који спрема доручак? Да ли је Исус онакав каквим га замишљаш? Како то обликује твој поглед на Бога?

¹⁶Онда га Исус упита по други пут: „Симоне, сине Јованов, волиш ли ме?”

„Да, Господе”, одговори му Петар, „ти знаш да те волим.”

А Исус му рече: „Чувај моје овце.”

¹⁷Онда га Исус упита трећи пут: „Симоне, сине Јованов, волиш ли ме?”

А Петар се растужи што га је трећи пут упитао: „Волиш ли ме?” па му рече: „Господе, ти знаш све, и знаш да те волим.”

А Исус му рече: „Напасај моје овце. ¹⁸Истину ти кажем: кад си био млађи, опасивао си се сам и ишао си куда си хтео. Али, кад остариш, раширићеш руке па ће те други опасати и одвести куда нећеш.” ¹⁹То је рекао наговештавајући каквом ће смрћу Петар прославити Бога. И кад му је то казао, рече: „Пођи за мном.”

Ученик која је Исус волео

²⁰А Петар се осврну и угледа оног ученика кога је Исус волео како иде за њима, оног који се на вечери наслонио Исусу на груди и упитао га: „Господе, ко је твој издајник?” ²¹Видевши га, дакле, Петар упита Исуса: „Господе, а шта је с овим?”

²²„Ако ја хоћу да он остане док не дођем”, рече му Исус, „шта се то тебе тиче? Ти пођи за мном.” ²³Тако се међу браћом раширила прича да тај ученик неће умрети. Али, Исус није рекао да он неће умрети, него: „Ако ја хоћу да он остане док не дођем, шта се то тебе тиче?”

²⁴Тај ученик сведочи за ово и он је ово записао, и ми знамо да је његово сведочанство истинито.

²⁵Али, има још много тога што је Исус учинио, и кад би се све по реду записао, мислим да ни у цео свет не би стале књиге које би биле написане.

→ ЈОВАН 21:24

Јован инсистира да је његова прича истинита. Да ли се слажеш?

На крају еванђеља, Јован каже да је овај материјал одабрао да би нам помогао да разумемо ко је Исус и зашто је дошао: "Ова су написана да верујете да Исус јесте Христос, Син Божији, и да верујући имате живот у име његово." - Јован 20:31

Шта мислиш о Исусу? Велики човек? Реформатор религије? Или нешто више? Суштина Јованове поруке је: Исус је онај који може да нам да живот и који може да обнови наш однос с Богом јер је умро мученичком смрћу на крсту.

Исус је устао из мртвих и зато ми данас можемо да окусимо живот који нам нуди.

Можда си поверовао да су те речи истините и желиш да узмеш живот који Исус нуди. Можеш сада да разговараш с Богом уз ову једноставну молитву:

Драги Оче,

Жао ми је што сам провео тако пуно времена тражећи живот на погрешним местима. Хвала ти што је Исус умро да би мени било опроштено. Хвала ти што је поново устао и што у њему могу да пронађем живот. Оче, молим те, опрости ми сад и прими ме да вечно живим с тобом. Молим те, испуни ме својим Духом да бих могао да живим с Исусом као са својим Господом и Богом.

Амин

Можда има ствари око којих још ниси сигуран. Ако већ ниси, прођи кроз шест проучавања у додатку ове књиге с неким пријатељем.

О Исусу можеш сазнати нешто више и на интернету на линку: uncover.org.uk/john.

Jn URL	ОТКРИЈ ВИШЕ НА ИНТЕРНЕТУ
	uncover.org.uk/john

Aa

ПРОУЧАВАЊЕ

ЗНАК ЗА ОНО ШТО ДОЛАЗИ...

Томас Нејџел у књизи *Последња реч (The Last Word)* пише "Волео бих да је атеизам истинит и непријатна ми је чињеница да су неки од најинтелигентнијих и најинформисанијих људи које познајем религиозни верници. Не само да не верујем у Бога и надам се да исправно верујем, него се надам да Бог не постоји. Не желим да Бог постоји, не желим да свемир буде такав."

Зашто би се неко надао да Бог не постоји? Како?

ПРОУЧАВАЊЕ:

ЈОВАН 2:1-11 (СТРАНА 10)

ПОГЛЕДАЈ:

uncover.org.uk/john/videoA

ЈОВАН 20:30–31 (СТРАНА 118)

1 Који су Јованови разлози за писање биографије Исуса Христа?

2 Јован истиче идентитет Исуса Христа као главну тему ове књиге. Шта мислиш, ко би могао да буде Исус? Како си дошао до тог закључка?

У старо-јеврејској мисли, Христос или Месија је обећани вођа јеврејског народа који ће поразити непријатеље и повести народ у раздобље мира и благостања.

ИСТОРИЈСКИ КОНТЕКСТ

Јован први пут представља Исуса у јавности на свадби где је био с пријатељима и породицом. Свадбе у Палестини у 1. веку су биле важније и екстравагантније него данас. Брак је значио више од пуког спајања две индивидуе. Свадба је била знак да млада и младожења улазе у свет одраслих. Славље је обично трајало бар недељу дана. Младожењина одговорност је била да обезбеди све што је неопходно за друштвени догађај од тако велике важности.

ЈОВАН 2:1-11

3 На свадби је нестало вина. Како су се осећали млада и младожења кад је нестало вина на свадби, нарочито у култури у којој се много гледа шта је срамота, а шта је част?

4 Ако је све вино попијено, шта би сватови закључили о младожењи? Шта би младаина породица мислила о новом зету?

У јеврејској Библији вино представља радост. Ако га на свадби нема, то је катастрофа. Исусов одговор мајци није тако груб као што на први поглед изгледа, више је тајанствен, нарочито кад каже "мој час још није дошао" у 4. стиху. Исус је човек који зна своју судбину и види како цео његов живот иде ка одређеној тачки.

5 Иако Исус још није одлучио да изађе на светло позорнице, шта мислиш, зашто је учинио чудо да би помогао тек венчаном пару?

6 У сваку од тих шест камених посуда могло је да се сипа 80-120 литара, што је 700 до 1000 флаша вина. Какав је био кумов утисак кад је пробао вино? Како је ово вино изменило славље?

7 Шта је кум закључио о младожењи? Да ли младожења заслужује те похвале? Како су се млада и младожеља осећали због онога што је Исус учинио за њих?

8 У посудама је била вода за обредно прање. Јевреји су се пре сваког јела прали, што је било симбол чишћења од греха пре него што приме оно што им је Бог дао. Зато је вода у посудама стални подсетник да су криви и да им је потребно очишћење. Сад кад то знаш, које би могло да буде значење претварања воде у најлепше вино?

Исус је спасио свадбу и очајни пар од срамоте. Али његови ученици (следбеници) видели су да његова дела указују на нешто много важније у вези с њим. Знали су за старе јеврејске текстове као што је овај, који је записао пророк Исаија око 700. г.п.н.е.:

*На овој гори ће Господ над војскама
за све народе спремити гозбу од
најбољих јела и одлежалих вина
- од најсочнијег меса и најбољег вина.
На овој гори ће уништити вео
који застире све народе,
покров који покрива све народности
и заувек уништити смрт.
Господ Господ избрисаће сузе
са сваког лица
и уклонити срамоту свог народа са целе земље,
Господ је говорио. (Исаија 25:6-8)*

9 Исаија замишља како ће бити кад свемоћни Господ Бог дође на свет. Шта ће Бог учинити и за кога?

10 Замисли да си један од Исусових ученика. Одрастао си у јеврејској кући и овакав текст ти одзвања у ушима. Тек окусивши ново вино од Исуса, какво мишљење о њему би могао да имаш?

Исаија се радује дану када ће сам Бог доћи да излечи свет. Исаија то излечење замишља као најбогатију гозбу. Други јеврејски текстови говоре о особи преко које ће Бог све ово учинити - о Месији, кога су нам раније представили. Да ли је могуће да је Исус тај који ће испунити надања и снове?

ШТА ОВО ЗНАЧИ ЗА НАС?

Неки људи се надају да нема Бога јер сматрају да религија умањује живот. Ако знаш оно што је Јован рекао да Исус доноси живот, шта први сусрет сугерише о животу који Исус даје онима који верују у њега? Шта се сугерише, ко је он?

Б6

ПРОУЧАВАЊЕ

ДОЛАЗИШ ЛИ

ЧЕСТО ОВДЕ?

“Прихвати доживотну тугу која настаје због тога што никад ниси задовољан”. Као и многи други, успешан писац Зади Смит сматра да је задовољство превара.

**Да ли мислиш
да је могуће
наћи трајно
задовољство?
Како?**

ПРОУЧАВАЊЕ:

ЈОВАН 4:4-42 (СТРАНА 18)

ПОГЛЕДАЈ:

uncover.org.uk/john/video3

ИСТОРИЈСКА ПОЗАДИНА

Приликом овог сусрета Исус ради нешто што се у његово време сматрало шокантним. Разговара са Самарјанком. Не изгледа као нешто страшно, али у његовој култури, религиозном човеку никад не би пало на памет да разговара са женом на јавном месту. Један стари текст каже: “Боља је поквареност мушкарца, него жена која чини добро. Жена доноси бруку и срамоту.” Исус игнорише дубоке расне и религиозне предрасуде Јевреја према Самарјанима. Јевреји су Самарјане сматрали јеретицима јер су комбиновали јеврејска учења с паганским обичајима.

Придружимо се Исусу у подне (то је шести сат јер су бројали сате од изласка сунца), по жеги, када је уморан и жедан.

ЈОВАН 4:4-15

- 1 Обичај је био да жене заједно иду на бунар да узму воде рано ујутру, док је свежије. Зашто ова жена црпе воду сама и то по врућини?
- 2 Зашто је толико изненађена што јој је Исус тражио да пије?

3 Како Исус описује “живу воду” коју нуди? На шта мисли кад каже “жеђ” и “жедан” у 13. стиху?

4 Шта мислиш, како жена реагује на оно што јој Исус нуди? Да ли је њен захтев озбиљан или циничан у 15. стиху?

ЈОВАН 4:16–26

5 Исус неочекивано okreће разговор на тему жениних брачних односа. Шта мислиш, зашто му она говори мање него што је цела истина у 17. стиху?

6 Како би њене раније везе могле да објасне зашто долази на бунар сама у подне, а не с осталим женама ујутру?

7 Шта мислиш, зашто Исус открива да зна за њене претходне везе? Како ће јој то помоћи да пронађе живу воду и задовољи жеђ?

Узнемирана због тога што Исус зна њен живот, жена препознаје да је он, у најмању руку, пророк. Она коментаром у 20. стиху не мења тему, него пита у који храм да иде да би добила опроштење и обнову од Бога.

Исус јој у стиховима 21-24 одговара да је он дошао на свет да би све променио. Људи више неће морати да иду негде да траже опроштење и клањају се Богу јер Исусов долазак значи да од сад могу лично и на близак начин да познају Бога као Оца (клањају се у Духу). Више неће бити забуне где је истина јер својим доласком Исус открива истину о Богу. Касније у Еванђељу Исус себе описује као истину.

ЈОВАН 4:27-29, 39-42

8

Опиши реакцију ученика кад су се вратили на бунар у стиху 27. Зашто тако реагују?

9

Сад кад све ово знаш о жени, шта те изненађује у њеном понашању и речима у стиховима 28 и 29? Шта мислиш, како се сад осећа? Зашто?

10 Према стиховима 39-42, шта су људи из града поверовали и шта их је убедило у то?

11 Кад размишљаш о целом сусрету, шта је жива вода коју Исус даје? Ако је он “спаситељ света”, од чега је дошао да спасе људе?

ШТА ОВО ЗНАЧИ ЗА НАС?

Исус каже да наша испразност или “жеђ” долазе због тога што смо се удаљили од Бога. Он обећава да ће нас довести у близак однос с Богом као Оцем и да ће нам то у потпуности угасити жеђ.

Људи често имају осећај празнине. Рок звезду и хуманитарног амбасадора Боба Гелдофа једном су питали да ли је пронашао задовољство: “Уопште нисам. Не знам ни шта би то значило. Као човек сам неиспуњен. Зашто су иначе ове велике рупе овде? (Рекао је лупајући се по грудима.) Све што радим, радим јер се бојим да ће ми иначе бити досадно, зато што знам шта је на дну рупа. Плашим се тога. Чини ме депресивним.”

Каква је твоја реакција на то што је Боб Гелдоф рекао? Где најчешће тражимо задовољство? Да ли си оптимистичан или циничан у погледу проналажења трајног задовољства?

Вв

ПРОУЧАВАЊЕ

СЛЕПО ВЕРОВАЊЕ

Према биологу Ричарду Докинсу, "вера је избегавање одговорности, изговор да би се избегла потреба за размишљањем и процена доказа. Вера је веровање упркос недостатку доказа, или можда чак и због недостатка доказа".

Да ли се слажеш да хришћани верују без доказа? Да ли је хришћанска вера ирационална?

ПРОУЧАВАЊЕ:

ЈОВАН 9:1-41 (СТРАНА 54)

ПОГЛЕДАЈ:

uncover.org.uk/john/videoC

ИСТОРИЈСКИ КОНТЕКСТ

Мишљења о Исусу су оштро подељена. Да ли је он од Бога или је занесењак који прави проблеме? Фарисеји, они који се стриктно држе јеврејског религијског закона, бесни су на њега. По њима, Исус не држи Сабат, дан када Јевреји треба да се уздржавају од сваког посла да би се посветили слављењу Бога. Али Исус је излечио некога на Сабат, што је према традицији, кршење правила Сабата. Толико су бесни на Исуса да су у претходном поглављу покушали да га убију.

У овом сусрету Исус одбацује уврежено мишљење да је човекова слепоћа последица његовог греха или греха његових родитеља. Исус лечи човека на Сабат и поново компликује контроверзе.

ЈОВАН 9:1-8

- 1** Опиши какав је живот некога ко је рођен слеп - практично, друштвено, емоционално. Обрати пажњу на смернице у стиховима 1 и 8.
- 2** Како се човек осећао док је ишао ка бањи? О чему је могао да размишља док се враћао на место где је некад био приморан да проси?

- 3** Како је ово чудо везано за Исусову тврдњу да је он “светло света”? Шта сугерише о животу који Исус нуди?

У свему што је писао Јован користи светло као симбол живота, а таму као симбол греха и смрти. Ово чудо приказује шта је Исус дошао да учини за свет. Као светло света Исус је дошао да спасе људе од таме греха и смрти и да им да вечни живот.

ЈОВАН 9:8-23

- 4** Шта мислиш, зашто његове комшије реагују тако како реагују? Зашто су га одвели код Фарисеја у стиховима 8-13?
- 5** Фарисеји улазе на сцену. Зашто не могу да се договоре шта се десило, упркос јасном сведочењу излеченог човека? Прочитај стихове 13-17. Које претпоставке утичу на њихове закључке?
- 6** Зашто су довели родитеље? Како они реагују, и зашто, у стиховима 18-23?

ЈОВАН 9:24-34

7 Шта мислиш, зашто Фарисеји тако реагују на његово сведочење? Да ли их занима истина?

8 Како човек реагује на оптужбе и увреде од стране Фарисеја? Какав је његов закључак у стиховима 30-33?

ЈОВАН 9:35-41

9 Шта мислиш, зашто Исус тражи човека?

10 У последњих пар сати овај човек је искусио радикално испитивање око тога шта мисли ко је Исус. Како се његово мишљење мења у стиховима 11, 17 и 38 и до каквог закључка долази о Исусовом идентитету?

Први пут човек види Исуса физичким очима и клања му се. Његово путовање од слепоће до вида поклапа се с његовим духовним путовањем док прати доказе и схвата ко је заправо Исус. Израз "син човечији" би могао да се односи на било ког човека, али јеврејски списи користе овај термин да опишу особу која има Божије особине.

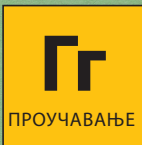
- 11** Овај сусрет почиње претпоставком да је слепи човек грешан. Завршава се неочекивано, с оваквим Исусовим описом Фарисеја. За шта су криви? Шта их спречава да прихвате закључке на које докази указују?

ШТА ОВО ЗНАЧИ НА НАС?

Исус даје смеле изјаве о себи у овом одломку. Кад каже да је он “светло света”, инсистира да смо сви у тами без њега. Према јеврејској Библији треба се клањати само Богу. Тиме што Исус прихвата човеково клањање, значи да се изједначио с Богом.

Оксфордски академац и писац К. С. Луис написао је о Исусу: “Можеш га ућуткати као будалу, можеш га плунути и убити као демона; или можеш да му паднеш пред ноге и назовеш га Господом и Богом. Али не измишљајмо понижавајуће глупости о томе да је био велики учитељ. Ту опцију нам није дао. То није намеравао.”

Шта мислиш, зашто је људима удобније да мисле да је Исус велики учитељ и затворе очи за оно што он тврди о себи као у овом сусрету?

МРТАВ
ЧОВЕК ХОДА

На овом часу проучавамо болну тему: смрт.

Шта мислиш, зашто је ово тема о којој избегавамо да тако често отворено разговарамо?

ПРОУЧАВАЊЕ:	ЈОВАН 11:1-48 (СТРАНА 64)
ПОГЛЕДАЈ:	uncover.org.uk/john/videoD

ИСТОРИЈСКИ КОНТЕКСТ

Исус даје смеле изјаве око тога ко је. И то каже да је ништа мање него Месија, Божији спаситељ света. У претходном поглављу тврди да је Божији Син. Јеврејске вође су толико бесне да имају смртоносне намере: “Не каменујемо те за добро дело, него за хулу на Бога, што ти, човек, тврдиш да си Бог” (Јован 10:33). Они разумеју да Исус тврди да има Божију природу и да назива Бога Оцем.

Исус се сада суочава са смрћу блиског пријатеља. Може ли да понуди наду пред лицем смрти? Да ли ће доказати ту невероватну тврдњу да је Бог? Који докази сугеришу да треба да узмемо за озбиљно његову тврдњу да је спаситељ света?

ЈОВАН 11:1-16

- 1 Какав је Исусов однос с Лазаром и његовом породицом (погледај стихове 2 и 5)? Шта мислиш, зашто су позвали Исуса?
- 2 Кад је Исус чуо да је Лазар болестан, шта те изненађује у његовој реакцији? Чег се ученици плаше да би могло да се деси (стихови 5-8)?

3 У ком тренутку је Исус одлучио да оде и види Лазара? Како су ученици погрешно разумели његове речи у стиховима 11-16?

4 Било би крајње бесмислено да Исус хода четири дана да би сад видео Лазара. Које разлоге Исус даје у стиховима 4 и 15 да би објаснио зашто је одложио долазак?

У јеврејском Светом писму слава се односи на видљиву манифестацију Бога, обично у облику сјаја и величанства. Исус каже да ће ученици, кроз оно што ће се десити у Лазаревом дому, видети да Исус има исту ту славу, исту природу као Бог. Из тог разлога је и Његово намерно одлагање одласка у Витанију.

ЈОВАН 11:17-27

5 Опиши сцену која је чекала Исуса кад је стигао у Лазаров дом. Шта мислиш, како су се Марија и Марта осећале? Шта мислиш, шта су очекивале од Исуса? (Погледај стихове 17-24 и 30-33.)

6 Које запањујуће изјаве Исус даје о себи у стиховима 25 и 26? Према Исусу, како је могуће да неко буде сигуран у живот након смрти?

ЈОВАН 11:28-48

7 Кад је Марија сазнала да је Исус стигао, изашла му је у сусрет. Шта те највише изненађује у Исусовој реакцији на њену тугу (стихови 32-36)?

8 У стиху 33 пише да се Исус “згрози у духу и постаде жалостан” - буквално “љут” и “бесан” у оригиналу. Разуме се да је жалостан, али шта мислиш, зашто је тако бесан?

Јеврејско Свето писмо учи да смрт није део првобитног људског искуства. Кад су се људи окренули од Бога, даваоца живота, неизбежна казна је била да искусе смрт. Исус није жалостан само због смрти пријатеља, него је бесан што смрт узрокује толико бола у свету.

9 Шта су окупљени људи очекивали да ће се десити у стиховима 36 и 37? Шта је Марта очекивала у стиху 39?

10 Шта се десило кад је Исус позвао Лазара да изађе из гроба? Како је ово везано за његову изјаву о себи у стиховима 25 и 26?

- 11** Како Исус жели да људи реагују на оно што виде (стихови 41 и 42)? А како реагују (стихови 45-48)?

ШТА ОВО ЗНАЧИ ЗА НАС?

Након што су му дијагностиковали рак, оснивач Епла, Стив Џобс говорио је о неизбежној смрти: “Сада вам с већом сигурношћу него раније, кад је смрт била корисна, али чисто интелектуална идеја, могу рећи ово. Нико не жели да умре. Чак и људи који желе да оду на небо не желе да умру да би тамо стигли. А ипак смрт нам је свима заједничка дестинација. Нико од ње није побегао.”

Ако је истина оно што Исус тврди о себи, како би вера у њега могла да нам да наду кад се суочимо са смрћу, дестинацијом која нам је свима заједничка?

Дд
ПРОУЧАВАЊЕ

ВЕЛИКА

РАЗМЕНА

Руски писац и борац за људска права Александар Солжењин је разматрао хипотетичку могућност да се са света уклоне сви зли људи. На крају је дошао до закључка да је то немогуће: "Линија раздвајања добра од зла пролази кроз срце сваког човека. А ко је вољан да уништи део свог срца?"

До које мере се слажеш с оваквим описом човечанства?

ПРОУЧАВАЊЕ:

ЈОВАН 19:1-42 (СТРАНА 106)

ПОГЛЕДАЈ:

uncover.org.uk/john/videoE

ИСТОРИЈСКИ КОНТЕКСТ

Религиозне вође су решене да убију Исуса због богохуљења, јер је тврдио да је божански спаситељ света. Прилика се указала кад се Јуда, један од Исусових ученика, сложио да га изда. Неколико сати пре овог одломка Исуса су ухапсили и измислили доказе како би га осудили. Само је окупаторска римска власт могла да донесе смртну пресуду, па су морали да убеде Понтија Пилата, римског намесника, да је Исус крив.

Религиозне вође су знале да Пилата не интересује да га увлаче у религијске свађе. Да би били сигурни да ће осудити Исуса, покушавали су да убеде Пилата да проповедника из Галилеје треба погубити због издаје државе.

ЈОВАН 19:1-16

- 1 Опиши став војника према Исусу. Зашто му се ругају?
- 2 Шта Пилат наглашава у вези с Исусом након испитивања у стиховима 4,6 и 12?
- 3 Зашто се Пилат уплашио када је чуо за оптужбе против Исуса у стиховима 7 и 8?

4 Исус стоји пред човеком који има моћ да га погуби. Шта примећујеш о Пилату и Исусу током њиховог разговора у стиховима 9-11?

5 Прочитај стихове 12-16. Пилат се нада да ће ослободити Исуса. Како религиозне вође коначно успевају да убеду Пилата да осуди Исуса на смрт?

ЈОВАН 19:17-27

6 Исуса су испитивали, ругали му се и гадно га истукли. Сад је присиљен да носи крст кроз улице Јерусалима пуне људи. Шта мислиш, у каквом је он физичком стању?

Јован нам једном кратком реченицом каже да је Исус распет. А распињање је једна од најужаснијих казни које се могу замислити. Та казна се користила као крајња мера за побуну против Рима. Обавештење зашто је неко распет се качило изнад злочинца. Јеврејски закон је понижењу распећа додао и то да је свако ко се погуби на овај начин проклет од Бога.

7 Поред крста стоје Исусова мајка и шачица следбеника (стихови 24-27). Шта мислиш, како се осећају? Шта сад мисле о Исусовој изјави да је божански спаситељ и о томе што им је нудио живот?

ЈОВАН 19:28-42

8

Све нас наводи да мислимо да је Исус уништен. Ипак, који су наговештаји да Исус верује да и даље стварно све држи под контролом (стихови 28 и 30)?

Док Јован извештава о догађајима приликом Исусовог распећа, он их све време повезује с испуњењем старозаветних пророштава о томе шта ће се десити с Месијом. Исаија (који је писао 700 г.п.н.е.) описује шта ће се десити и шта ће то значити за свет:

*Био је презрен и одбачен од људи,
човек бола, на страдања навикнут.
Био је презрен као онај од кога људи крију лице
и нисмо га ценили.*

*Он је узео наше слабости и
понео наше боли,
а ми смо мислили да га то Бог кажњава,
удара и мучи.
Био је прободен због наших преступа,
сатрвен због наших злодела;
њега је снашла казна која нас учини целима
и његовим ранама смо исцељени.
Сви смо као овце залутали,
свако је ишао својим путем.
А Господ је злодела свих нас
натоварио на њега. (Исаија 53:3-6)*

- 9** Како ове речи рефлектују оно што је Исус доживео? Према Исаији, који проблем ће Месија да реши и како ће то постићи?

Пре него што је умро, Исус је рекао: "Жедан сам". У Еванђељу по Јовану жеђ је метафора за удаљеност од Бога због греха. У овом тренутку Исус трпи Божију осуду, али не због својих греха - он је невин, како је Пилат више пута рекао. Казна удаљавања и смрт које ми заслужујемо, пале су на њега да бисмо ми могли да уживамо у миру с Богом.

- 10** Последњим дахом Исус узвикује: "Свршено је." Шта Исус верује да је постигао својом смрћу на крсту?

- 11** Никодим, истакнути религиозни учитељ, помазао је Исусово тело великом количином мириса. Толику количину заслужују само краљеви. Зашто нас изненађује Никодимова жеља да Исусу приреди такву сахрану?

ШТА ОВО ЗНАЧИ ЗА НАС?

Писац Тим Келер разуме да је распеће јединствени елемент хришћанства где Исус себе даје као замену за нас. Он је невин, али носи Божију осуду и умире за наше грехе. Тако је он спаситељ света.

Келер пише: “Оснивачи свих других религија су дошли као учитељи, не као спаситељи. Говорили су: “Радите овако и доћи ћете до божанства”. Али Исус је дошао пре као спаситељ него као учитељ (иако је био и то). Исус каже: “Ја сам божанство које је дошло код вас да бих учинио оно што ви сами за себе нисте могли.” Хришћанска порука гласи да смо спасени не својим постигнућем, него Христовим постигнућем.”

Према ономе што си научио о Исусовој смрти, шта мислиш, да ли је Тим Келер у праву? Да ли је суштина крста спасење, где Бог плаћа цену коју је требало ми да платимо?

Пристрасно потврђење је тенденција да се нови докази тумаче као потврђење већ постојећих веровања или теорија. Шта мислиш, зашто су људи понекад отпорни на испитивања и мењање постојећих веровања?

Какви докази су теби потребни да би променио мишљење о нечему?

ПРОУЧАВАЊЕ:

ЈОВАН 20:1-29 (СТРАНА 114)

ПОГЛЕДАЈ:

uncover.org.uk/john/videoF

ИСТОРИЈСКИ КОНТЕКСТ

Исус је страдао суровом смрћу: разапет је за богохуљење јер је тврдио да је Божији Син. Шта више, инсистирао је на томе да преда свој живот на овакав начин да би искусио Божију осуду за грехе других. Сада лежи мртав у позајмљеном гробу. Да ли је нудио само празне речи? Да ли је ово крај Исусовог покрета? Његови ученици су мислили да је тако. У жалости и страху, крију се и несигурни су око тога шта ће се десити у будућности сад кад је Исус мртав.

Јосиф из Ариматеје и Никодим сахранили су његово тело у Јосифову породичну гробницу. Био је обичај да се тело намаже мирисима и увије у платно, а гроб запечати док тело не иструли. Око годину дана касније, посмртни остаци би се пребацили на друго место (у костурницу). Ту би се прича о Исусу завршила, мртав Месија уопште није Месија.

Али, ево нас, још увек говоримо о њему...

ЈОВАН 20:1-18

- 1 Замисли како мора да су се осећали ученици тих дана након Исусове смрти. Шта су могли да мисле о последња три дана с Исусом? Шта су размишљали о својој будућности?

- 2** Марија одлази до гроба и види да је велики камен, који је био стављен на улаз како би спречио крађу тела, одгуран са стране. Који је њен закључак, шта се десило с телом?
- 3** Петар и други ученик стижу до гроба. Виде да је тело нестало, баш као што је Марија и рекла. Која су могућа објашњења за ово?
- 4** Шта мислиш, шта је други ученик видео у гробу да га је уверило да се овде ради о нечем више него о обичној пљачки гроба?
- 5** Марија је остала изван гроба. Зашто је узнемирана? Прочитај стихове 11-15: за које могућности је отворена? Шта је њу уверило да је Исус жив и да је са њом?
- 6** Пагански филозоф Селсус је исмевао хришћане зато што је кључни сведок васкрсења “хистеријна жена”. Он није био једини; у то време сведочење жене се није прихватало пред законом. Шта се сугерише тиме што је Исус изабрао баш Марију да прво њој покаже да је жив? Да ли ово нешто сугерише о поузданости Јовановог извештаја?

ЈОВАН 20:12-20,24-29

- 7** Ученици се крију и плаше за свој живот. Изненада су свесни да Исус стоји међу њима. Који је њихов закључак о томе што виде? Зашто је значајно то што им Исус показује своје руке и бок?
- 8** Каква је Томина реакција? Да ли мислиш да је то разумна реакција? Зашто или зашто не?
- 9** Тома је очигледно скептичан око изјава ученика да су видели Исуса. Шта га је убедило да промени мишљење?
- 10** Шта мислиш, зашто Тома иде корак даље од тога да само прихвата да је Исус жив, и почиње да верује да је он Бог? (Каже: "Господ мој и Бог мој".) Можда би желео да се вратиш на прво проучавање, нарочито на цитат Исаија 25 о томе шта ће Бог урадити кад буде дошао на свет.

11 Шта је Исус рекао кад му се Тома поклатио? Шта нам то говори о Исусу?

Исусове речи Томи у 29. стиху су можда благи прекор. Тома је требало да верује у оно што су му остали ученици рекли. Исус истиче чињеницу да ће у будућности људи веровати без гледања.

12 Има ли разлике између веровања без гледања и веровања без доказа? Шта се Јован нада, какав ефекат ће његова прича имати на нас, његове читаоце?

ШТА ОВО ЗНАЧИ ЗА НАС?

Јован нам показује људе који су скептични и не очекују васкрсење. Марија, ученици, Петар, Тома... свима њима су дати докази и морали су да промене начин размишљања.

Дошли смо до краја Јованове приче о Исусовом животу. Да ли те нешто спречава да прихватиш васкрсење и верујеш да Исус јесте Христос и Син Божији, и да примиш живот који ти он обећава?

Крстити: Уронити некога у воду као знак да је очишћен од греха и да му је Бог дао нови живот. (Погледај и Грех.)

Ученици: Реч која се користи за следбенике Јована Крститеља и Исуса Христа. Ученик буквално значи онај који учи.

Празници: Јевреји су сваке године славили значајне догађаје из своје историје. Празник Сеница је прослава тога што их је Бог водио док су њихови праоци живели у сеницама након што су избегли из Египта. Празник Посвећења (Ханука) слави повратак у храм након што је био срушен и поново сазидан.

Пагани: Термин који описује свакога ко није Јеврејин.

Слава: Слава се односи на видљиву манифестацију Божијег сјаја и части које Богу дају они који га славе. Исус животом открива Божију славу (она се види кроз његова чуда), али исто тако и смрћу (она се види у љубави према свету који га је одбацио).

Свети Дух: Свети Дух је Бог у истој мери колико и Отац и Исус. Он наставља Исусово дело и учење након Исусове смрти и васкрсења.

Јован Крститељ (погледај и Крстити): Исусов рођак који је, као краљев службеник, припремио пут за Исусов долазак.

Јагње Божије: У јеврејској религији јагањци су се жртвовали као замена. Невино јагње је симболично носило кривицу греха уместо грешника. Исус је описан као испуњење тог симболичног жртвовања, право “јагње Божије” које је кажњено уместо кривца и које нам је омогућило опроштење и добар однос с Богом.

Мана: Мана на јеврејском значи “шта је то”. Неколико векова пре него што је Исус дошао, Јевреји су изашли из Египта и док су путовали кроз пустињу, Бог им је на чудесан начин давао храну која је личила на хлеб, а звала се мана.

Месија/Христос: “Помазаник” - значи неко кога је Бог посебно изабрао и послао да избави народ и да њиме влада. У Исусово време многи су чекали да стигне Божији посебни избавитељ.

Мојсије и закон: Мојсије је био јеврејски вођа који је извео народ из ропства у Египту и коме је дато Десет Божијих заповести. Он је написао првих пет књига Старог завета, познатих под називом Закон. (Стари завет је део Библије написан пре него што је Исус дошао на земљу.)

Пасха: Религијски празник који се слави једном годишње и обележава Божије избављење израелског народа од ропства у Египту.

Фарисеји: Религиозна група позната по пуританском начину живота и по посебној пажњи коју су давали јеврејским законима и обичајима. Многе своје законе су додали Божијем закону.

Пророк: Неко ко народу говори Божију истину. Један од великих пророка, Мојсије, обећао је да ће једног дана доћи још већи пророк.

Сабат: Седми и свети дан у јеврејској недељи који почиње у петак у сумрак. То је дан одмора и тада ништа не сме да се ради.

Самарјани: Мешавина народа који су живели у централном делу Израела и које су Јевреји презирали као инфериорнију расну и религиозну групу.

Спаситељ: Избавитељ. Исус спасава оне који верују у њега, и Јевреје и оне који нису Јевреји, од казне која долази.

Свето писмо: Назив за списе јеврејске вере. Садрже пуно пророштава о Месији који треба да дође.

Грех: Реч коју Библија користи да би описала људску побуну против Бога и одлуку да живе без њега. У Јовановом еванђељу, најјаснији знак те побуне је одбијање да се верује у Исуса.

Син човечији: Стари завет говори о особи која ће у будућности доћи и којој ће Бог дати свеопшту власт. Исус тврди да је он тај који има такву моћ и власт.

Храм: Лоциран у Јерусалиму, храм је представљао симболичну присутност Бога који живи међу народом. То је било место где су Јевреји славили Бога. Исус каже да је он заменио храм јер кад се сусретнемо с њим, сусрећемо се са живим Богом. Храм су Римљани коначно уништили 70. године наше ере.

Издавач: ЕУС Србија

Преводилац: Драгана Вајенштајн

Одговара: Самуил Петровски

За Еванђеље по Јовану коришћен је

Савремени српски превод (ССП),

© 2014 by Bible League International,

www.bibleleague.org

Еванђеоско удружење студената је невладина, непрофитабилна студентска организација која промовише хришћанске вредности утемељене на Библији и помаже студентима и средњошколцима Србије у духовном расту да лакше открију, разумеју и пренесу поруку еванђеља својим колегама и пријатељима. Своје активности обавља са циљем академског, професионалног и духовног усавршавања студената. ЕУС Србија је активан од 1991. године и део је међународне студентске мреже, под називом IFES, (International Fellowship of Evangelical Students, www.ifesworld.com)

ЕУС Србија

Студентска 4/8, 11070, Београд, Србија

Тел: +381 11 40 58 939

web: www.eus.rs

e-mail: info@eus.rs

fb: EUS Srbija

ПОКЛОН ИЗДАЊЕ